

[டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே]

[1981 ஏப்ரல் 25]

ஆண்டுகளிலே, 1978, 1979, 1980 ஆகிய ஆண்டுகளிலே எந்த அளவுக்கு ஜூவினியல் டயபெட்டிஸ் சிறுவர்களுக்கு டயபெட்டிஸ் உயர்ந்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் 5 சதவீதம்தான் உயர்ந்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல் இயற்கையிலே Pancreatic glands என்பதிலே இருக்கின்ற கோளாறினாலே வருகின்றது என்று பல்வேறு நிபுணர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். கலப்படத் தைக் கட்டுப்படுத்துவது அவசியம்தான், அதிலே கருத்து மாறுபாடு இல்லை. ஆனால் ஜூவனியல் டயபெட்டிஸுக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

5. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1981-82, வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண் 21—மீனளம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 21, மீனளம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 3,41,14,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

திரு. சு. பாலன்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மீன் பிடிப்பதற்கான நவீன யந்திரங்கள் உபரியாக்குவதற்கான நிலைமை ஏற்படுத்துவது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 21—மீனளம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 3,41,14,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்கவேண்டும்.”

THIRU S. RAJARAMAN: To discuss the need to train members from all the communities in fishing and to offer incentives to such persons, I move—

“That the allotment of Rs. 3,41,14,000 under Demand No. 21 be reduced by Rs. 100.”

திரு. டி. மணி: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, குமரி மாவட்டத்தில் நிரோடியிலிருந்து ஏரேமியன் துறை வரை கடந்த 3 ஆண்டு காலமாக கடல் அரிப்பினால் பாதிக்கப்பட்ட மீனவ மக்களுக்கு இலவச வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டியதன் அவசியம்பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 21—மீனளம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 3,41,14,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

1981 ஏப்ரல் 25]

திரு. செ. சிவசாமி: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, வங்காள விரிகுடாவிலும் பாக்ஸ் ஜலசந்தி பகுதியிலும் மீன் பிடிக்கும்போது மீன்வங்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கும் முறையிலும் அயல்நாட்டு மீன்பிடி படகுகள் திருட்டுத்தனமாய் வந்து மீன் பிடிப்பதை தடுக்கும் முறையில் தூத்துக்குடியிலும் சென்னையிலும் கடற்படை பிரிவுகள் அமைப்பது சம்பந்தமாக விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 21—மீனளம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 3,41,14,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்”.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 35—நுகர்பொருள் வழங்கல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 35—நுகர்பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 4,96,25,000-க்கு மேற்படாத தொகை வழங்கப்பெறவேண்டும்.”

திரு. த. வேணுகோபால் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ரெவின்யூ கிராமங்கள் அல்லாத மற்ற கிராமங்களிலும் நியாய விலைக் கடைகள் திறப்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 35—நுகர்பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 4,96,25,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. கே. கல்லன்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மலைப் பிரதேசமான நீலகிரியில் அத்தியாவசியமான பொருள்கள் தட்டுப்பாடின்றி கிடைக்க விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 35—நுகர்பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 4,96,25,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கிராமங்களிலும், நகரங்களிலும் உள்ள கூட்டுறவு, நுகர்பொருள் கழகக் கடைகளில் குறைந்த விலையில் அரிசி, கோதுமை, கேழ்வரகு, சோளம், சர்க்கரை, பருப்பு, சமையல் எண்ணெய் போன்ற அத்தியாவசியப் பொருள்கள் கிடைக்க மாநில அரசு மத்திய அரசிடம் பெறவேண்டியது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 35—நுகர்பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 4,96,25,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

[திரு. கே. என். சுந்தரம்]

[1981 ஏப்ரல் 25]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்): மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பெறுகின்றன. அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மீனளம்பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளும் துகர் பொருள் வழங்கல் பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளும், பேரவை உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை அவைக் குறிப்பில் ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுவே என்னுடைய முன்னுரையாக அமையும். விவாதத்திற்குப் பிறகு பதில் சொல்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம்: பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு மீனளம், துகர்பொருள் வழங்கல் மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது நான் சார்ந்து இருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் மீனளத்திற்கு ரூபாய் 3,41,14,000 ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தத் தொகையை அவர்கள் எந்த அடிப்படையில் கோரியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பதிலுரையிலே தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்கு ஒப்பாக உள்ள சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொகை பொருளாதாரத் துறையிலும், சமூகத் துறையிலும் மற்ற அனைத்துத் துறைகளிலும் பிந்தக்கியிருக்கிற தொழில் சமுதாயத்திற்கு இந்த நிலையில் இதற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை. இதில் கோரப்பட்டிருக்கும் தொகை முறையானதுதானா? நியாயமானதுதானா? நிறைவானதுதானா? என்று கேட்க முதலில் நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், பாவிசி நோட்டில் வெகு விளக்கமாகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள்? என்னவென்று தெரியுமா? பக்கம் 9-இல் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். “மீனவர்களிடையே பொதுவாக தாங்கள் சரியாகக் கவனிக்கப்படுவதில்லை என்ற எண்ணமும், நம்பிக்கையற்ற உணர்வும் இருந்து வருகிறது” என்று யார் சொல்வது தெரியுமா? அரசாங்கமே சொல்கிறது. நம்பிக்கையற்ற உணர்வும், தாங்கள் சரியாகக் கவனிக்கப்படுவதில்லை என்ற உணர்வும், இந்த ஆட்சியிலே வசதி செய்து தரப்படவில்லை என்ற உணர்வும் மீனவர்களிடம் இருப்பதாக நீங்களே சொல்கிறீர்கள். ஆனால் இப்படிச் சொல்லு

1981 ஏப்ரல் 25]

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

கின்ற நீங்கள் அதற்காக ஒதுக்கியிருக்கின்ற தொகையைப் பார்க்கும்பொழுது போதுமானதா என்பதை அருள்கூர்ந்து மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டுமென்று மெத்தப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுவும் எந்தக் காலகட்டத்தில் என்று பார்த்தால், இந்த ஆண்டு ஒட்டுமொத்தமாக, பல்வேறு துறைகளுக்கும் மாநிலத்திற்கும் நீங்கள் செலவழிக்கின்ற தொகை 1,137 கோடியே 84 இலட்சம் ரூபாய். 1,137 கோடியே 84 இலட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கின்ற இந்த அரசு மினவர்களுக்காக 3 கோடியே 41 இலட்சம் ரூபாயைத்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறது. ஆனால் நீங்கள் சொல்லிக் கொள்வீர்கள், மினவ நண்பனுடைய ஆட்சி நடக்கிறது, ஆகவேதான் இந்தப் பெருந்தொகையை ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்றுகூடச் சொல்லுவீர்கள்.

ஆனால் எங்கள் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில், 1973-74 ஆம் ஆண்டில் 2 கோடியே 58 இலட்சத்து 39,300 ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது நீங்கள் கோரும் தொகைக்கும் இந்தத் தொகைக்கும் பார்த்தால் எட்டாண்டுகளுக்கு முன்பு ஒதுக்கப்பட்ட இந்தத் தொகை குறைவானதாகத்தான் உங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் அப்பொழுது மாநில அரசாங்கம் ஒட்டுமொத்தமாகச் செலவு செய்தது 472 கோடியே 63 இலட்சம் ரூபாயாகும். இப்பொழுது நீங்கள் செலவு செய்ய இருக்கின்ற தொகை 1,137 கோடியே 84 இலட்சம் ரூபாய். இதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்ற பொழுது இரண்டரை மடங்கு அதிகமாகிறது. அந்த முறையில் பார்த்தால் என் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஒதுக்கியதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் பொழுது இப்பொழுது நீங்கள் குறைந்தது ஆறு அல்லது ஏழு கோடி ரூபாயை உயர்த்தியிருக்க வேண்டும். ஆனால் என்ன காரணமோ தெரியவில்லை, இந்த ஆட்சியாளர்கள், மினவர்களின் மீது உள்ள நல்லெண்ணத்தின் காரணமாகவோ என்னவோ தெரியவில்லை, 3 கோடியோடு நிறுத்திக்கொண்டார்கள்.

கடந்த ஆண்டு மானியக் கோரிக்கையிலே நான் சொன்னேன். உங்கள் அறிக்கையை, பர்பேசர்மன்ஸ் பட்ஜெட்டைப் பார்த்துவிட்டுச் சொன்னேன். 2 கோடியே 88 இலட்சம் ரூபாய் அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் எக்ஸ்பென்டிச்சுருக்காக நிர்வாகச் செலவுக்காக ஃபிஷரீஸ் டிபார்ட்மெண்டுக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. இந்த 3 கோடியில் 2 கோடியே 88 இலட்சம் ரூபாய் நிர்வாகத்திற்கே செலவாகி விட்டால் மிச்சம் எவ்வளவு இருக்கும் என்பதைப் புள்ளிவிவரம் தெரிந்த நிதியமைச்சரவர்கள் சீர்தூக்கிப் பார்ப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

அதுவும் எப்படியென்றால், எந்த முறையிலேயும், எந்தத் துறையிலேயும், எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலேயும் இந்த ஆட்சியில் மினவர்களுக்குத் துணையாக இல்லாத ஒரு நிர்வாகம், ஒரு இலாக்கா 67 அதிகாரிகளைக் கொண்டிருக்கிறது.

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

[1981 ஏப்ரல் 25]

டைரக்டரிலிருந்து அசிஸ்டன்ட் டைரக்டர், ஜாயின்ட் டைரக்டர், டெபு டைரக்டர் என்று இதுபோன்ற கேட்டகிரிகள் வரையில் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறார்கள், நீங்கள் தந்திருக்கின்ற பரீபார்மென்ஸ் பட்ஜெட்டிலேயே இருக்கிறது, 67 அதிகாரிகள் என்று. நான், இன்ஸ்பெக்டர்களின் எண்ணிக்கைக்குச் செல்லவில்லை, சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களின் எண்ணிக்கைக்குச் செல்லவில்லை, சூப்பிரண்டெண்டுகளின் எண்ணிக்கைக்குச் செல்லவில்லை, யூ.டி.சி., மற்றும் எல்.டி.சி. ஆகியவர்களின் எண்ணிக்கைக்குச் செல்லவில்லை; இவர்களெல்லாம் இல்லாமல் அதிகாரிகள் மட்டும் இவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-30)

இந்த அதிகாரிகளெல்லாம் இந்த ஆண்டு என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்றால், ஆபீசைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பார்கள்; காரிலே செல்வார்கள், வேறு வேலைகளைப் பார்ப்பார்கள்; அடுத்து நீங்கள் இப்பொழுது ஒதுக்கியிருக்கின்ற ஐந்தே ஐந்து இலட்சம் ரூபாயை சுமார் 7 இலட்சம் மீனவர்களைக் கொண்டிருக்கின்ற கட்நிறவு சொசைட்டிகளுக்கு கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வார்கள். அதாவது அதில் தலைக்கு ஒரு ரூபாய் என்று ஒரு ஆண்டுக்குக் கிடைக்கின்ற வகையில் அப்படிப்பட்ட நிதி ஒதுக்கீட்டை நீங்கள் செய்திருக்கிறீர்களே, அந்த 5 இலட்சத்தைக் கொடுப்பதற்காக இந்த 67 அதிகாரிகள், அவர்களுக்குக் கீழே சபாாடினேட் ஆபீசர்கள், பல அலுவலகங்கள் தேவையாக இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட புரட்சிகரமான டிமாண்டை நீங்கள் வைத்திருக்கிறீர்கள் என்பதை மெத்த வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்

கிறேன். அடுத்து நான் ஒன்றைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன், நீங்கள் 1977-78-லேயே சொன்னீர்கள். இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் சர்ச்சை. எனக்கு முன்னால்கூட, திரு. சிவசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். வெளிநாட்டிலிருந்து நம்முடைய கரைகளில் வந்து மீன் பிடிக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் தடுத்து நிறுத்தவேண்டும். அதைத் தடுத்து நிறுத்துவது என்றால், சர்ச்சையிலே ஈடுபடுகிறவர்கள் பொருள்களைக் கடலிலே இழந்து விடுகின்றபொழுது, அதை எடுத்துவந்து இழந்தவர்களிடம் ஒப்படைத்தல்; அது மட்டுமல்ல, கடலிலே மீன் பிடிக்கின்றவர்கள் தவறிவிடுகின்ற நேரத்திலே, அவர்களைத் தேடிக்கண்டு பிடித்து, காப்பாற்ற, ஒரு பெரு முயற்சி, உங்கள் ஆட்சியின் அடம்பத்திலே எடுக்கப்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டது. என்ன முயற்சி? ரெலக்ஸ், வெசல்ஸ்—காப்பாற்றும், கப்பல்கள்—மீனவர்கள் உயிரைப் பாதுகாக்கும் கப்பல்கள் இரண்டு வாங்கப்படும் என்று 1977-78 டிமாண்டிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு ரூபாய் 10 இலட்சம் ஒதுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள்.

1981 ஏப்ரல் 25]

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

ஒரு செல் ரூபாய் 5 இலட்சம் என்று சொன்னார்கள். அந்த இரண்டு கப்பல் எங்கே ஓடுகின்றது? கடலில் ஓடுகின்றதா? ஆற்றில் ஓடுகின்றதா அல்லது தரையில் ஓடுகின்றதா என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்னொன்று, 1977-78-ல் கடலூர், நாகப்பட்டினம் போன்ற துறைமுகங்களிலே தூர் எடுக்க, ஆறு தூர்ந்து போகின்ற நேரத்திலே, வழியை, பாசேஜ் உருவாக்க 1977-78-லே, பட்ஜெட்டிலே நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள்—என்னவென்று? ஒரு ட்ரெட்ஜர் வாங்குகிறோம், பணத்தை ஒதுக்கி விட்டோம் என்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள். அந்த ட்ரெட்ஜரின் விலை ரூபாய் 16 இலட்சம். அதற்காக ஒரு கம்பெனியைக் கூடத் தேடிப் பிடித்து விட்டோம் நாங்கள். அது கல்கத்தாவிலே இருக்கிறது. அங்கே ஆர்டர் கொடுத்து விட்டோம் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கம்பெனியின் பெயர் என்ன? இதுவரை அந்த ட்ரெட்ஜர் வந்ததா? வேலை நடைபெறுகிறது என்று 1977-78-லே சொன்னார்கள். இல்லை, ட்ரெட்ஜருக்கு மூடு விழா செய்து விட்டார்களா என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்த பட்ஜெட்டிலே 4705 வீடுகள் மினவர்களுக்குக் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டன, 1467 வீடுகள் to be constructed என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது, நீங்களே, 1977-ல் ஒரு பட்டியலைத் தந்திருக்கிறீர்கள். அந்தப் பட்டியலில் என்ன தந்திருக்கிறீர்கள் தெரியுமா? மினவர்களுக்கு வீடு கட்டியுள்ளபட்டியல். 1977-லே நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடனே, மின் துறை வீட்டு வசதித் திட்டம் என்று 421 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு விட்டன. அடுத்து, மின்துறை சிறப்பு வீட்டு வசதித் திட்டம், கல்பாக்கம், 181 வீடுகள்; மின்துறை சிறப்பு வீட்டு வசதித் திட்டம், அம்மாம்பட்டினம். அடுத்து சிறப்பு மானியத்தில் கட்டப்பட்ட வீடுகள், ரெயமான் துறை என்ற இடத்தில் 72 வீடுகள்; அதற்கடுத்து வீட்டு வசதி, அதாவது, சிறப்பு வீட்டு வசதித் திட்டம், வானகிரி 400 வீடுகள், பூம்புகார் 500 வீடுகள், தமிழ்நாடு அரிசன வீட்டு வசதி மற்றும் அரிசன வளர்ச்சிக் கழகத்தின் சிறப்புக் குடியிருப்புத் திட்டம் 2,100 வீடுகள். அதற்கடுத்து, தமிழ்நாடு குடிசை மாற்று வாரியம்—சென்னையிலே அமைக்கப்பட்டது—4,180 வீடுகள். இவைகள் அனைத்தும் கலைஞர் ஆட்சிக்காலத்திலே கட்டப்பட்ட வீடுகள் என்று 1977-லே நீங்கள் வந்தபொழுதே உண்மை என்று தெரிகிறது. 1977 மானியக் கோரிக்கையிலேயே அதைத் தெரிவித்திருக்கிறீர்கள். ஆக, மொத்த வீடுகள் 8,039 வீடுகள் அப்பொழுதே கட்டி முடிக்கப்பட்டு விட்டன. ஆனால், இந்த மானியத்திலே நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், 4,705 வீடுகள் கட்டப்

[திரு. ப. பொன்னுராங்கம்]

[1981 ஏப்ரல் 25]

பட்டு விட்டன, 1,461 வீடுகள் to be constructed என்று சொல்கிறீர்கள். அதில், நிலைமை என்னவென்றால், குடிசை மாற்று வாரியத்தைக் கழித்து விட்டு, கலைஞர் ஆட்சிக்காலத்தில் கட்டப்பட்ட வீடுகளை எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டு, நாங்கள் கட்டுகிறோம் என்று சொன்னால், என்ன பொருள். (மணியடிக்கப்பட்டது). நான் அட்ஜர்ன்மென்ட் மோஷன் கூட தந்திருக்கிறேன். ரிஜக்ட் ஆகியிருக்கிறது. ஆகவே, கூடுதல் நேரம் வேண்டுமென்று தலைவரிடம் கூடச் சொல்லிவிட்டேன். கலைஞர் ஆட்சிக்காலத்தில், ஸ்லம் கிரியரன்ஸ் போர்ட் தவிர, 4,000 வீடுகள் கட்டப்பட்டு விட்டன. அதை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு நீங்கள் சொல்கிறீர்கள்.

நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன், ஒவ்வொரு ஆண்டு மானியக் கோரிக்கையிலும் ரூபாய் 100 இலட்சம் மீனவர்களுக்கு வீடு கட்ட ஒதுக்குகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ரூபாய் 100 இலட்சம் என்றால், எத்தனை வீடுகள். ஒரு வீட்டுக்கு ரூ. 35,000 என்று கூடச் சொல்லவில்லை. அரிசன நல வீட்டு வசதி வாரியத்திலே அவர்கள் கட்டுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், ரூபாய் 5,000 ஒரு வீட்டிற்கு என்று வைத்துக்கொண்டால் கூட, ரூபாய் 100 இலட்சத்திற்கு ஆண்டிற்கு இரண்டாயிரம் வீடுகள் வரும். நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பின்னால், 4 ஆண்டுகளுக்கு ரூபாய் 100 இலட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று தொடர்ந்து சொல்கிறீர்கள். 8,000 வீடுகள் எங்கே கட்டியிருக்கிறீர்கள்?

எனக்கு இதிலே ஒரு சந்தேகம். ஒதுக்கப்படுகின்ற தொகை சரியான முறையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றதா? இதற்கும் ஒரு விசாரணை வைக்க வேண்டும் போல் இருக்கிறது. அந்தத் தொகையை என்னதான் செய்கிறீர்கள்? எதிலே போடுகிறீர்கள் என்று நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட முரண்பாடான உண்மையை மறைக்கின்ற, ஊரை ஏமாற்றுகின்ற, மீனவர்களைப் பழி வாங்குகின்ற முறையிலே இது அமைந்திருக்கின்றது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, உண்மையை மறைக்கவும் முடியாது, ஊரை ஏமாற்றவும் முடியாது. அதைக் கண்டு பிடிக்க பொதுக்கணக்குக் குழு இருக்கிறது, இந்தத் தொகையை அமைச்சர் அவர்கள் செலவழிப்பதல்ல. ஆடிட்டர் ஜெனரல் இருக்கிறார்.

1981 ஏப்ரல் 25]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

எனவே அவர் குறைகளைச் சொல்லட்டும், குற்றங்களைச் சொல்லட்டும். அதற்காக அளவுக்கு மீறி சொல்லுகின்ற நிலைமை நல்லதல்ல என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அடுத்த திட்டம் மத்திய அரசாங்கத்தின் நிதி உதவியோடு இந்த அரசாங்கத்திற்கு அப்ரூவல் கொடுத்தாகிவிட்டது. 1978-79-லே இதிலே தீங்கு தந்திருக்கிறீர்கள் performance as well as policy note அதிலே தஞ்சையிலே பழையாற்றிலும் இராமநாதபுரத்திலே வாலிநோக்கத்திலும், துறைமுக அபிவிருத்திக்கான திட்டம் மத்திய அரசாங்கத்திலே ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டு, அதற்காகத் தொகையையும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெளிவாகச் சொல்லி இருக்கிறீர்கள். 1981-82-லே இப்போது என்ன சொல்லுகிறீர்கள் என்றால் அந்தத் திட்டம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறீர்கள். நான் கேட்க விரும்புவது, மத்திய அரசு கொடுக்கத் தயாராக இருந்தும், உங்களுக்கு வாங்க வழி தெரியவில்லையா அல்லது வக்கு இல்லையா? அதைக் கிடப்பிலே போட்டதற்கு என்ன காரணம்?

இப்போது எங்கு பார்த்தாலும் வறட்சி இருக்கின்றது. வரண்டு போய் இருக்கின்ற மோசமான நிலை இருக்கின்றது. ஆனால் மீனவர்களைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த 2 ஆண்டுகாலமாக கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். நேற்றைக்குக் கூட தமிழ் பத்திரிகை ஒன்றில் ஒரு நடிகை மீன் பிடிப்பதைப் போன்று ஒரு படத்தைப் போட்டு, அதற்கு அந்த நடிகை வெளியே மீன் வாங்க முடியவில்லை, அதனாலே நானே மீன் பிடிக்கிறேன் என்று கார்த்தான் போட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது மீனே கிடைக்கவில்லை. அப்படி கிடைக்காததனால் மார்க்கட்டுக்கு வரவில்லை. கட்டு மரத்திலே சென்று மீன் பிடிக்கிற மீனவர்கள் அத்தனைபேர்களும் தரையிலே எப்படி விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அதைவிட பல மடங்கு வாடுகிறார்கள். அவர்களுக்குக் கட்டுமரத் தொழிலாளர்களானாலும் சரி, அல்லது கன்னாவிலே போகிற தொழிலாளர்களானாலும் சரி, அல்லது விசைப்படகு தொழிலாளர்களானாலும் சரி, கடந்த இரண்டு ஆண்டு காலமாக வருவாய் இன்றி வறுமையிலே வாடிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். நான் மெத்தப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மாலியக் கோரிக்கை ஒரு தனித்தன்மை வாய்ந்ததாக இருக்கும் என்று கருதினேன். வறுமையை உள்ளடக்கி அமைத்து வரும் என்று கருதினேன். ஆனால் அப்படி இல்லாமல் பெரிய ஏமாற்றத்தை அளிக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

[1981 ஏப்ரல் 25]

அடுத்து நான் பணிவோடு கேட்டுக் கள்வது, அமைச்சர் அவர்கள் இப்போது உங்கள் ஆட்சியிலே ஒரு பெரிய உத்தரவினை திடுதிப்பென்று போட்டிருக்கிறீர்கள், காமராஜர் காலத்திலே வாங்கிய விசைப் படகுகள், காமராஜர் காலத்தில் கொடுக்கப்பட்ட லோன்கள் இவைகளை எல்லாம் மீனவர்கள் கட்ட முடியாத அவல நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்தப் படகுகளிலே சில உதிரி பாகங்கள் இல்லை என்றால் கிரைமுக்கு அனுப்பிவிடுகிறீர்கள். கிரைமிலே இருந்து போலீசார் வருகிறார்கள். பலர் செத்துவிட்டார்கள். சிலர் உயிரோடு இருக்கிறார்கள். அவர்களும் செத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள், வருமானம் இல்லாத காரணத்தால், அவர்களை எல்லாம் கிரைம் போலீசை விட்டு மிரட்டுகிறார்கள். நான் மெத்தப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்வது இதைப்போன்ற கடன்களை அது விசைப் படகு கடனாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது கட்டுமரத் தொழிலாளர்கள் அந்தந்த கட்டுமரவு சொசைட்டியிலே வாங்கி இருக்கிற கடன்களாக இருந்தாலும் சரி அவைகளை எல்லாம் உடனடியாக—விவசாயிகளுக்கு ரத்து செய்ததைப்போல—ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்தைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீங்கள் மீனவர்கள் வளர்ச்சிக்காக குறிப்பாகவும் சிறப்பாகவும் கட்டுமரத் தொழிலாளர் வளர்ச்சிக்காக ஒரு விரிவான திட்டத்தை இதிலே தெரிவித்து இருப்பீர்கள் என்று நான் கருதினேன். ஆனால் ஏமாற்றம் அடைந்தேன். கட்டுமர மீனவர்கள் பெரும் அவதிக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே வசதிகள் செய்யவேண்டுமானால் சில யோசனைகளை நான் கூறுகிறேன். இப்படிப்பட்டவர்களுக்குக் கட்டுமரங்களை வாங்கிக் கொடுங்கள். பைர்போட்டு என்பதை விட கட்டுமரம் வாங்கிக் கொடுங்கள். அதுமட்டுமல்ல. வலைக்கு பயன்படுகின்ற அரை, முக்கால், ஒன்று இரண்டு, மூன்று என்னுள்ள நூல்களை கட்டுமர மீனவர்களுக்கும் தருவீர்களேயானால்—அது பலனுள்ளதாக இருக்கும். முடிந்தால் இலவசமாக கொடுங்கள். இல்லை என்றால் சப்ஸிடைஸ்டு விலையில் கொடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

தமிழகத்திலே விசைப்படகு கட்டும் தொழிற்சாலைகள் நான்கு இடங்களில் இருக்கின்றன. சென்னையிலே இரண்டும், நாகையிலே ஒன்றும், மண்டபத்திலே ஒன்றும் இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் நாம் எந்த நேரத்தில் எப்படி ஆவோமோ என்று ஒரு அச்ச நிலையில் இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

1981 ஏப்ரல் 25]

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

தார்கள். திரு. வெங்கட்ராமன் தலைமையில் ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டது. அதனுடைய விவரம் என்ன என்று தெரிவிக்கப்படவில்லை என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவே, நான் ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கைத்தறித் துணிகள், மற்ற பண்டங்கள், பொருள்கள் ஆகியவற்றை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்காக அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்வது போல், நம்முடைய தமிழகத்திலே தயாரிக்கப்படுகின்ற படகுகளையும் வெளி நாடுகளுக்கு, வெளி மாநிலங்களுக்கு அனுப்புவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய தமிழகத்தில் தயாரிக்கப்படுகின்ற படகுகளை வாங்குவதற்கு வெளி மாநிலத்தினர் தயாராக இருக்கின்றனர். மேற்கு வங்கம் போன்ற மாநிலங்கள் அந்தப் படகுகளை வாங்குவதற்காக இங்கே வந்தன. அதிலே என்ன பிரச்னை வந்தது என்று சொன்னால், அந்தப் படகுகளின் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம், அந்தப் படகுகள் தற்போது பிஷீஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக தயாரிக்கப்படுவதேயாகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, அந்த போட் யார்ட்டிலே வேலை செய்கிற தொழிலாளர்கள் விரும்புவதுபோல், அந்தத் தொழிற்சாலையை பிஷீஸ் கார்ப்பரேஷனிடமிருந்து மாற்றி, பிஷீஸ் துறையிடமே கொடுப்பதற்கு அரசு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த முறையில் அரசாங்கம் முடிவு எடுத்தால் படகுகளை குறைந்த விலையில் தயாரிக்க முடியும் என்பதோடு, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு அளித்ததாக இருக்கும் என்பதையும் இங்கே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பெரிய தலைவர்களின் படங்கள் அனைத்தும் இந்த மன்றத்தில் வைக்கப்பெற்றுள்ளன. பருத்தறிவுத் தந்தை—நமது அவை முன்னவர் அவர்களுக்குத் தெரியும்—பருத்தறிவிலே மட்டுமல்லாமல் சுயமரியாதைக் கொள்கையிலும் பற்றுக்கொண்டவர். தெளிவான முறையில் பொதுவுடைமைக் கொள்கையைப் பரப்புவதிலே தலைசிறந்த தலைவராக விளங்கியவர் நமது சிங்காரவேலர் அவர்கள். அவருடைய படத்தை இங்கே வைக்காதது மிகப் பெரிய குறையாக இருக்கிறது. அவர் படத்தை இங்கே வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

துகர்பொருள் பற்றி ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள்—3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சொன்னார்கள்—அப்போது திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் உணவு அமைச்சராக இருந்த

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

[1981 ஏப்ரல் 25]

தார்—காமதேனு சிறப்பங்காடி மூலமாக அனைவர் வீட்டு வாசலிலும் காய்கறிகள் பாலிதீன் பைகளில் போட்டு 3 சக்கர வண்டிகள் மூலம் விற்கப்படும் என்று சொன்னார்கள் (மணியடிக்கப்பெற்றது).

திரு. ஏ. எம். சேதுராமன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள உணவு மானியக் கோரிக்கை மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பு பெற்றமைக்கு நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். 1980-81 ஆம் ஆண்டில் அரசு விநியோக முறையின் மூலம் 7,500 டன் முதல் 11,000 டன் வரை அரிசி விற்பனை செய்ததன் மூலமாக, அரிசியின் விலை உயர்வு ஏறாமல் பார்த்துக்கொண்டதற்காக இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன். ஒரு வருஷ காலமாக பருவ மழை பொய்த்ததன் காரணமாக உணவு நிலைமை சற்று மோசமாகியிருந்தாலும், மற்ற பொருள்களின் விலையேற்றத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது, அவற்றின் விலை ஏற்றத்தை விகிதாச்சார அடிப்படையில் பார்க்கிறபோது, அரிசியின் விலையேற்றம் அதிகம் என்று சொல்ல முடியாது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதை வேளாண்மைத் துறையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால், இங்கே அதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக, அரிசி விற்பவர்கள் மீது 40 சதவிகிதம் லெவி தற்போது திடீரென்று விதித்து இருக்கிறார்கள். அதனால் நுகர்வோரிடத்திலும், வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களிடத்திலும், விவசாயிகளிடத்திலும், இன்றைக்குப் பதட்ட நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. கடந்த ஓராண்டு காலமாகவே பருவமழை பொய்த்து விட்டதால், மகசூல் குறைவாக இருக்கும் என்பது நமக்குத் தெரியும். அதன் காரணமாக வறட்சி நிலையும் இங்கே ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இதையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு, பெரிய பதவியில் இருக்கின்ற ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் முதலிலேயே தஞ்சை மாவட்டத்தில் குருவை காலத்திலேயே கொள்முதல் ஆரம்பித்து இருக்கவேண்டும். அப்படி நேரடியாகக் கொள்முதலை தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஆரம்பித்தார்களா, அல்லது லெவிக்கு உத்தரவு போட்டார்களா, அல்லது தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருந்து கோளாவிற்குச் செல்லும் அரிசி நெல்லை தடுத்து நிறுத்தினார்களா? அவைகளை எல்லாம் செய்து இருந்தால் நிலைமை சற்று சீராக இருந்திருக்கும். ஆனால் ஏதோ கவனக்குறைவு காரணமாக அதைச் செய்யவில்லை. அதைச் செய்யத் தவறியதற்கு என்ன காரணம் என்று புரியவில்லை. ஆகவே, வெளி மாநிலங்களுக்குச் செல்கிற அந்த நெல்லுக்கோ, அரிசிக்கு அவர்கள் 40 சதவிகிதம் அல்லது 50 சதவிகிதம் லெவி வைத்து இருந்தால், இந்த நிலைமை

1981 ஏப்ரல் 25]

[திரு. ஏ. எம். சேதுராமன்]

யைத் தவிர்த்து இருக்கலாம். ஆனால் தற்போது போட்டுள்ள லெவி காரணமாக—சில்லரை வியாபாரிகள், கிராமத்தில் சாப்பிடுவதற்காக வாங்கி வைத்து இருந்தவர்களிடமிருந்து லெவி போட்டுள்ளதால்—ஒரு குவிண்டாலுக்கு 75 ரூபாய் முதல் 100 வரை விலை ஏற்றம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களை அணுகி கேட்டபோது சொன்னார்கள். இந்த நிலையை மத்திய சர்க்கார் உருவாக்கியிருக்கிறது; பலமுறை லெவி போட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்; நாங்கள் லெவியை நிதர்னமாகப் போட்டிருக்கிறோம்; அதனால் சற்று அதிகமாகப் போட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதிகமாக லெவி போட்டிருப்பதால் இதிலே அதிகமாகத் திருட்டுத்தனம் வியாபாரிகளாலும் அதிகாரிகளாலும் நடைபெறக்கூடும்; தவறான காரியங்கள் செய்ய முடியும் என்பதை நான் இந்தத் துறையிலே சம்பந்தப்பட்டவன், நன்றாகத் தெரிந்தவன் என்ற முறையிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே லெவியை 10 சதவிகிதம் அல்லது 20 சதவிகிதம் வரை தமிழ் நாட்டுக்கு உள்ளே நடைபெறுகின்ற வியாபாரத்திற்கும் தமிழ் நாட்டுக்கு வெளியே செய்யப்படுகின்ற வியாபாரத்திற்கு வேண்டுமானால் 40 சதவிகிதம் அல்லது 50 சதவிகிதம் வரை போடலாம் என்ற என்னுடைய யோசனையைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த லெவி முறை இருக்கலாம். எப்படி மதுவிலக்கை தமிழ்நாட்டிலே நாம் ஒழுங்காக நடைமுறைப்படுத்த முடியவில்லையோ அப்படி அரிசி நெல் வியாபாரத்திலும் இருக்கிறது என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இப்போது மதுவிலக்கு தளர்த்தப்பட்ட காரணத்தால் சமூக விரோதிகளுக்கு கிடைக்கின்ற வருவாய் அரசுக்கு கிடைக்கின்ற நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அதைப்போல இந்த லெவி முறையைத் தளர்த்தினால் நல்ல பலன் அளிப்பதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. சிவசாமி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது அதிகாரிகளையும் மற்ற வர்களையும் குறைசொல்லிவிட்டு, அதிலே நான் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். இதிலே சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1981 ஏப்ரல் 25]

திரு. ஏ. எம். சேதுராமன்: நான் அதிகாரிகளைக் குறை சொல்லவில்லை; அதிகாரிகளும் குறை ஏற்படுவதற்கு ஒரு காரணமாக இருக்கலாம் என்று சொன்னேன். நான் ஒரு வியாபாரி என்ற முறையில் சொன்னேன். நான் இங்கே உறுப்பினராக இருந்தாலும், நான் முறைப்படி ஒரு நெல் வியாபாரி என்பதால் சொன்னேன்.

இன்றைக்கு மழை மட்டும் தவறாமல் பெய்திருந்தால், நம்முடைய மாநிலத்தில் 32.05 இலட்சம் டன் அரிசி உற்பத்திக்கு பதிலாக 35 இலட்சம் டன் உற்பத்தியாகியிருக்கும்; மழை தவறியதால் இந்த அளவுக்கு உற்பத்தியாகியிருக்கிறது.

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்”

என்று சொல்வார்கள். அதைப்போல விவசாயிகள் தங்களுடைய வாழ்க்கையில் ஒளிபெற, வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்று தமிழக அரசு விரும்புகிறது; மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரவர்கள் விரும்புகிறார்கள். ஆகவேதான் கிராமப்புற விவசாயிகள் வாழ்க்கை முன்னேற, அவர்களுடைய வாழ்க்கை வளம்பெற அவர்கள் வாங்கிய கடனில் 73 கோடி ரூபாயைத் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறார்கள். அதைப்போல இந்த விவசாயத் துறையிலே உணவுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்ய ஊக்கமளிக்கும் வகையில் நிறைய உதவிகளைச் செய்ய வேண்டும்; கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் அவர்களுக்குக் கடன் தந்தாக வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்போது நம்முடைய மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தி நெல்லுக்கு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 130 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. 130 ரூபாய் என்றாலும் 75 கிலோ கொண்ட ஒரு மூட்டைக்கு 97.50 ரூபாய்தான் வருகிறது. அரசாங்க கொள்முதல் நிலையங்களுக்கு கொண்டுசென்று நெல்லை விற்பனை குவிண்டாலுக்கு 112 ரூபாய், 115 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் 75 கிலோவுக்கே இந்த 115 ரூபாய் கிடைக்கிறது தமிழகத்திற்கு வெளியே. மற்ற மாநிலங்களில் இப்படி கூடுதலாகக் கிடைக்கிறபோது, அதைக் கணக்கில் கொண்டால் இங்கே 25 கிலோவுக்கு விலையே இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, 40 சதவிகிதம் லெவி கேட்கும் போது 25 கிலோவுக்கு ஏற்படுகின்ற நஷ்டத்தை நகர்ப்புறங்களில் ஈடு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் இன்றையதினம் ஓட்டல்களிலும் அதிக விலை வைக்க சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை

1981 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஏ. எம். சேதுராமன்]

வற்புறுத்தி 150 ரூபாய் கேட்டாலும் தவறு இல்லை. இப்போது கோதுமைக்கு 130 ரூபாய் போட்டிருப்பதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. ஆகையால் நெல்லுக்கு 150 ரூபாய் கேட்கலாம்.

நியாய விலைக் கடைகளை எடுத்துக்கொண்டால் இன்றைக்கு இந்தியா பூராவையும் பார்த்தால் தமிழ் நாட்டில்தான் நல்லமுறையில் நடைபெறுகின்றன. இன்றைக்கு தமிழகத்திலே மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அளித்த வாக்குறுதியின் அடிப்படையிலே 17,300 கடைகள் கிராமப் புறங்களிலே கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1,900 கடைகள் நகரங்களில் இருந்தாலும் 15,400 கடைகள் கிராமப் புறங்களில் கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் நல்லமுறையில் செயல்பட்டு வருகின்றன. இருந்தாலும் நிர்வாகத்திலே சற்று குறைகள் இருப்பதால் எல்லாப் பொருட்களும் கிராமங்களுக்கு சரியாக கிடைக்கவில்லை. எல்லாப் பொருட்களும் உரிய நேரத்தில் கிடைப்பதற்கு ஏற்ற முறையில் அதிகாரிகளும் அமைச்சரவர்களும் தகுந்த கண்காணிப்புகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-50)

அந்தக் கடையிலே சோதனையிடுவதற்கும் அல்லது நாங்கள் நேரிலே சென்று பார்ப்பதற்கும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அனுமதி அளித்தால் கூட நன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்து 107 இலட்சம் குடும்பக் கார்டுகள் இப்போது வழங்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் சில இடங்களில் குடும்பக் கார்டுகள் வழங்கப்படவில்லை என்று கூட புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. ஆகவே தாலுக்கா அலுவலகத்திலுள்ள விநியோக அதிகாரி டி.எஸ்.ஓ. மூலமாகக் குடும்பக் கார்டுகள் கிடைக்காதவர்களுக்கு விரைவாகக் குடும்பக் கார்டுகள் கிடைக்க ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து 1981 ஆம் ஆண்டில் நியாயக் விலைக் கடைகளின் மூலம் 24,000 டன் அரிசியை விற்றிருப்பதாகக் காட்டி இருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு புரட்சித் தலைவரின் ஆட்சியிலே அவ்வாறு 24,000 டன் அரிசி கூட்டுறவுக் கடைகளின் மூலமாக விற்பனை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது என்று அந்த மொத்த விற்பனையின் அளவைக் காட்டி இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு கூட்டுறவுக் கடைகளின் மூலம் விநியோகம் செய்வதற்காக நமக்குக் கொடுக்கின்ற கோதுமை 4,000 டன்தான். மாநில அரசு மத்திய அரசிடம் இந்தக் கோதுமையின் அளவை 10,000 டன்னாக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று

[திரு. ஏ. எம். சேதுராமன்]

[1981 ஏப்ரல் 25]

கேட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு அதிக அளவுக்கு கோதுமையை மத்திய அரசு மாநில அரசுக்குக் கொடுத்தால் நம்முடைய நாட்டிலே அரிசிச் செலவைக் குறைத்து இந்த வறட்சி இருக்கின்ற சூழ்நிலையிலே கோதுமையை அதிகமாக விநியோகிப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

அடுத்து கட்டுறவுக் கடையின் கடைகளின் மூலம் விற்கப்படுகின்ற பருப்பு, எண்ணெய் போன்ற பொருட்களோடு அரிசி நொய்யையும் சேர்த்து வழங்க வேண்டும். இந்த நொய் என்பது தஞ்சையிலே இருக்கின்றது. அதற்கு அடுத்தபடியாக ஆந்திராவிலே நிறைய நொய் இருக்கின்றது. இந்த வறட்சி நோத்திலே இந்த நொய்யை கிராம மக்களுக்கு அளித்தால் அது அவர்களுக்கு பேருதவியாக இருக்கும்.

அடுத்து மக்களுக்கு விநியோகிப்பதற்காக தமிழக அரசுக்கு 30,000 டன் மண்ணெண்ணெய் கொடுக்கப்படுவதாக மத்திய அரசு அறிக்கை கொடுத்திருக்கின்றது. அதை சற்று அதிகமாக்கி மண்ணெண்ணெய் சுலபமான வழியிலே மக்களுக்குக் கிடைப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து துன்புறுந் வாணிபக் கழகம் ஏறக்குறைய 10 ஆண்டுகளாகச் செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றது. அதிலே 15.59 கோடி ரூபாய் டர்ன் ஓவர்காட்டியிருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய 180 கோடி அளவுக்கு இதிலே முதலீடு செய்துவிட்டு 15.39 கோடி ரூபாய் விற்பனையாகக் காட்டி இருப்பது ஒரு பெரிய அதிசயம் என்று சொல்லிவிட முடியாது. இன்னும் சுறுசுறுப்பாக அதிகாரிகளை இயங்கச் செய்து இதனைக் கண்காணிப்பதன் மூலம் இந்த விற்பனையை 30 கோடி ரூபாய் அளவுக்குக் கூட உயர்த்த முடியும். அந்த அளவுக்கு டர்ன் ஓவரைக் காட்ட முடியும் என்பதிலே ஐயமில்லை.

அடுத்து 1,75,000 ரூபாய் அளவுக்கு நெல்லூர் அரிசியை ஆந்திராவிலே இருந்து கொண்டு வருகிறார்கள். இன்னும் அதிகமான அளவுக்கு தமிழ் நாட்டிலே மகசூலிருக்கின்ற காலத்திலேயே கொண்டு வந்திருந்தால் தற்போது ஏற்பட்ட விலையேற்றமும் ஏற்பட்டிருக்காது. பற்றாக்குறையும் வந்திருக்காது. அடுத்து ஆற்காடு நகரிலே 18 இலட்சம் ரூபாய் அளவில் கிடங்குகளைக் கட்டுவதாக அரசு அறிவித்துள்ளது. அது ஏற்கெனவே பெரிய வியாபாரிகள் இருக்கின்ற நகரம். அங்கே 300-க்கு மேற்பட்ட, லைசன்ஸ் பெற்ற மொத்த வியாபாரிகள் இருக்கின்றனர். 80-க்கு மேற்பட்ட ஆரவை மில்கன்

1981 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஏ. எம். சேதுராமன்]

இருக்கின்றன. லெவி கொடுக்கின்ற வியாபாரிகள் எல்லாம் அங்கே அதிகமாக இருப்பதால் அங்கே குடோன் கட்டுவதற்கும் மில் அமைப்பதற்கும் அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

அடுத்து கடன்களைப் பொறுத்தவரையிலே சிறிய விவசாயிகளுக்கு மட்டுமல்லாது, பெரிய விவசாயிகளுக்கும் கடன் தொல்லைவீரூந்து த்வாரணம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். தனி நபர் கடன்களைப் பொறுத்தவரையிலே சுபிட்ச காலத்திலே ஒத்திவைத்திருக்கிறோம். அதுபோன்று இப்போது வறட்சி நிலவுகின்ற காலத்திலேயும் தனி நபர் கடன்களை எல்லாம் தள்ளிவைக்கின்ற நடவடிக்கையினை அரசு எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மானியத்திலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன், நன்றி வணக்கம்.

* திரு. ஏ. சந்திரசேகரன் : மதிப்பிற்குரிய பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1981-82 ஆம் ஆண்டுக்கான மினளம், துகர்பொருள் வழங்கல் ஆகிய கோரிக்கைகள் மீது காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தின் சார்பாக என் கருத்துக்களை இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் நாம் உணவுத் துறையில் தன்னிறைவு அடைந்துவிட்டோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி பீடத்தில் இருந்த போது நல்லபல திட்டங்களை போட்டதின் விளைவாகத்தான் இன்று நாம் உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குகிற விவசாயிகள் ஆகட்டும் அல்லது அதை வாங்குகிறவர்கள் ஆகட்டும் அவர்களுக்கு முறையான விலை கிடைக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. ஆகவே தியாயவிலை கிடைக்கவேண்டும். பொதுவாக நாம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். 1966-ல் கோவையில் ஒரு நீதிபதி ஒரு தீர்ப்பு வழங்கும்போது அந்தத் தீர்ப்பிலே உணவு உற்பத்தியை எப்படி பெருக்கவேண்டும் என்று, எக்கனாமிக் இம்ப்ரூவ்மென்ட் பற்றியும் பல யோசனைகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தீர்ப்பும் அவர் யோசனைகளும் பொதுப்பணித்துறை ஆய்வில் இருக்கிறது. அந்த யோசனைகளைக் கவனித்து செயல்பட்டால் நிச்சயமாக எக்கனாமிக் இம்ப்ரூவ்மென்ட் காண ஏதுவாகும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக நீர்தான் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு தடைக்கல்லாக இருக்கிறது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் நதிநீர் பிரச்சனைகளுக்கு நாம் நல்லமுறையில்

[திரு. ஏ. சந்திரசேகரன்]

[1981 ஏப்ரல் 25]

தீர்வு காணவேண்டும். அந்த அடிப்படையில் அதற்குரிய அந்த நிதிபதி யோசனைகளை நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த தீர்ப்பை விரைவாக ஆய்வு செய்தால் நிச்சயமாக நம் அரசுக்கு நல்ல வருவாய் கிடைக்கும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கார்ட்ஸ் வழங்கும் முறையில் ரூ. 1000-க்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு சர்க்கரை 5 கிலோ என்றும், ரூ. 500-1000-க்குள் இருக்கிறவர்களுக்கு 3 கிலோ என்றும், ரூ. 500-க்குக் கீழ் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு இரண்டு கிலோ என்றும் ஒரு முறையை அறிவித்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக ஒரு குடும்பத்தில் ஒருவருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் வருகிறது என்றால் அவர் வீட்டில் இரண்டு பேர்கள் இருப்பார்கள். ரூ. 500 வருமானம் உள்ளவர் வீட்டில் அதிக நபர்கள் இருக்கலாம். ஆகவே வருமான அடிப்படையில் கோட்டா பிக்ஸ் செய்வதன்மூலம் அதிகத் தேவை உள்ளவர்கள் அவர்களுக்கு வேண்டியதைப் பெறமுடியாத நிலைக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே நாம் நபர்வாரி முறையில் இந்தக் கார்ட்களை வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என் தொகுதியில் பல கிராமங்களில் வெள்ளம் வந்தது. அந்த வெள்ளத்தில் பல குடிசைகள் பாதிக்கப்பட்டன. அப்படி பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இன்னும் கார்ட்ஸ் வழங்கப்படவில்லை. ஆகவே இதையும் கருத்தில்கொண்டு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவு அங்காடிகளில் கண்ட்ரோல் துணிகள் விற்கப் படுகின்றன. ஆனால் அங்குள்ளவர்கள் கண்ட்ரோல் துணிகளை அவர்களே எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். அவர்களே பில்ஸ் போட்டு துணிகளை எடுத்துக் கொள்கிற நிலையைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே இதில் கவனம் செலுத்தி சரியான முறையில் செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சினில் சப்ளைஸ் பொறுத்தவரையில் அதிகமான நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை. இப்போது ஒதுக்கப்படுகிற நிதி போதுமானதாக இல்லை. சினில் சப்ளைஸ் டிப்பார்ட்மென்டில் பல ஊழியர்கள் வேலை பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் வேலை நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை. ஆகவே அவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 25]

[திரு. ஏ. சந்திரசேகரன்]

அடுத்தபடியாக அய்யம்பாளையத்தில் கொட்டாங்குளம் ஏரி, மருதா நதியைச் சேர்ந்தது. 75 ஏக்கர் நிலப்பரப்புள்ளது. அதில் இருந்து பாசன வசதி செய்ய வேண்டுமென்று மக்கள் கேட்டார்கள். அதிகாரிகள் தண்ணீர் விடாததால் அங்கே தண்ணீர் கிடைக்காத அவலநிலை இருக்கிறது. இதெல்லாம் எதைக் காட்டுகிறது என்றால் அங்குள்ள அதிகாரிகள் பொறுப் போடு செயல்படாததைக் காட்டுகிறது.

அடுத்தபடியாக, இப்போது நம் தமிழகத்தில் வறட்சி நிலை இருக்கிறது. இந்த வறட்சி நிலையைப் போக்க என்ன செய்திருக்கிறார்கள்?

(நண்பகல் 12-00)

இப்போது நம்முடைய நெல்லை வேளி மாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிற நிலை இருக்கிறது. அந்த முறையைக் கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், நமக்கே நெல் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. ஆகவே அந்த அடிப்படையிலே நெல்லை ஏற்றுமதி செய்யக்கூடாது என்று இந்த அரிய சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மீனளத்தைப் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களை நான் இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்: இந்திய நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் வேறு எந்த நாட்டுக்கும் கிடைக்காத ஓர் வரப்பிரசாதமாக அமைந்திருப்பது நமது நீண்ட கடற்கரைதான், மூன்று புறமும் கடல் வளம் கொண்ட நமது நாட்டில், ஒரு சில மாநிலங்களுக்கு மட்டுமே கிடைத்துள்ள அரிய வாய்ப்பாக நமது தமிழகத்திலும் கடல் வளம் அமைந்துள்ளது.

இந்தியாவின் கடலோர அளவு 5,500 கிலோ மீட்டர் என்றால் தமிழகத் திற்கு அதில் கிட்டத்தட்ட 1000 கிலோமீட்டருக்கு கடல் வளம் அமைந்துள்ளது. இந்தியா முழுவதும் சுமார் 65 லட்சம் மீனவர்கள் வாழ்கிறார்கள். அதில் குறைந்தது 5 லட்சம் பேர் தமிழ்நாட்டில் கடலை நம்பி வாழும் மக்கள்.

நிலத்தின் எல்லா வளங்களையும் பயன்படுத்தி எக்ஸ்பாஸ்ட் ஆகிவிட்ட இந்த நிலையில் இப்பொழுது உலகம் முழுவதுமே கடல் வளத்தை நம்பி இருக்கும் காலம் இது. கடலுக்கடியில் இருந்து பெட்ரோல் ஏற்கெனவே எடுக்கப் படுகிறது. கனி வளமும் கடலுக்கடியில் அபரிமிதமாகப் புதைந்து கிடப்பதாக கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இதைவிட முக்கியமான கடல்வளம்

[திரு. ஏ. சந்திரசேகரன்]

[1981 ஏப்ரல் 25]

உலக முழுவதும் ஆராய்ச்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை நமது அந்நியச் செலாவணியில் பெரும் பகுதி கடல் உணவின் மூலமே கிடைக்கிறது. ஏறத்தாழ ஆண்டுதோறும் 400 கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகமான இறால் மீன்கள் நாம் ஏற்றுமதி செய்கிறோம். ஜப்பான் நாட்டுக்கு நாம் ஏற்றுமதி செய்வதில் இரும்பு தாதுக்கு அடுத்த இடத்தைப் பெற்றிருப்பது இறால் மீன்கள்தான். கடல் உணவில் அதிகமான புரோட்டின் சத்து இருக்கிறது, எனினில் ஜீரணமாகக் கூடியது, கொழுப்புச் சத்து அதிகம் இல்லாதது என்று விஞ்ஞானிகள் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

நமக்கு இவ்வளவு அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டித் தரும் அந்த மீனவ குடி மக்கள் படும்பாட்டைப் பார்த்தால்தான் கண்ணீர் வருகிறது. பயங்கர அலைகளை எதிர்த்துப் போராடும் அந்த மக்கள் வாழ்வு முழுவதும் போராட்டமாகத்தான் உள்ளது. அந்த மீனவ மக்களுக்கு வாழ்வில் எந்த உத்தரவாதமும் இல்லை. கடலிலும் ஆபத்து, கசையிலும் ஆபத்து. புயல் மழை எதுவந்தாலும் முதலில் அவர்களைத்தான் அது பாதிக்கிறது.

இயற்கையின் சிற்றத்தால் ஏற்படும் புயல் போதாது என்று இங்கே இன்னும் ஒரு புயல் விசத் தொடங்கியுள்ளது. விசைப்படகு என்ற பெயரால் கட்டுமர மீனவர்களின் வாழ்வு பாழாகிறது. இறால் மீன்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கிறது, என்று தெரிந்ததும் பெரும் பணக்காரர்கள் எல்லாம் போட் வாங்கிவிட்டார்கள். சுயமாக சுதந்திரமாக தொழில் நடத்திய மீனவ மக்கள் இன்று பணக்காரர்களுக்கு அடிமைகளாகிவிட்டனர்.

ஆளும் கட்சியான அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நேரத்தில் தின்றபோதுகூட, கடற்கரையோரங்களில் செய்த பிரச்சாரங்களில் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்று தெரியுமா? ஒட்டுப் போடுங்கள், போட்டுகளை ஒழிக்கிறோம் என்பதுதான் அந்தப் பிரச்சாரம். மீனவ மக்களும் நம்பி ஒட்டளித்தனர். ஆனால் போட்டுகள் ஒழித்தனவா என்றால் இல்லை. அதிகரித்துள்ளன.

இந்த விசைப்படகுகளை அமுல்படுத்தியதின் நோக்கமே, ஆழ்கடலில் மீன் பிடிப்பதுதான். ஆனால் இவர்கள் ஆழ்கடலுக்குப் போகாமல் கரையிலேயே—அதாவது கட்டுமர மீனவர்கள் வலை போடும் இடத்திலேயே மீன் பிடிப்பதால் ஏழை கட்டுமர-நாட்டுப் படகு மீனவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களின் வலைகள் கிழிக்கப்படுகின்றன. சிறு சிறு மட்டைகள் மதற்கொண்டு, குஞ்சுகள் மதற்கொண்டு, விசைப்படகுகளின் இழுவை மிச்சிட்டுக் கொண்டு போவதால், இறால்களின் இனப் பெருக்கமே

1981 ஏப்ரல் 25]

[திரு. ஏ. சந்திரசேகரன்]

பாதிக்கப்படுகிறது, இதன் காரணமாக கன்னியாகுமரி முதல் பழவேற்காடு வரை நடுக்கடலிலும், கரையிலும் கட்டுமர மீனவர்களுக்கும் விசைப்படகு காரர்களுக்கும் இடையே மோதல்கள் அடிக்கடி நடைபெற்று, இதுவரை 25 பேருக்கு மேல் உயிரிழந்திருக்கிறார்கள்.

நெல்லை மாவட்டத்தில் வீரபாண்டியன் பட்டினம் என்ற ஊரில் மீன்பிடி தொழிலில் ஈடுபடாதவர்களை கோளாவில் இருந்து விசைப் படகுகளை வரவழைத்து இறால் பிடிக்கிறார்கள். இதனால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் இறால் கீசன் வந்துவிட்டால் அங்கு கட்டுமர மீனவர்களுக்கும், விசைப்படகுக்காரர்களுக்கும்டையே ஒரு யுத்தமே நடக்கிறது. சில ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆத்திரமடைந்த கட்டுமர மீனவர்கள் 18 படகுகளுக்கு தீ வைத்துக் கொடுத்திய சம்பவம் நடைபெற்றது.

அடுத்தபடியாக, மீன்பிடி தொழிலை நனைப்படுத்துவதாகச் சொல்லப் படுகிறது. ஆனால், அந்த மீன்பிடி வளர்ச்சிக்காகச் செய்யும் திட்டங்கள் அந்த மீனவர்களுக்குப் போகிறதா என்றால், போகவில்லை. தமிழக அரசின் மீனா இலாகா என்று இருக்கிறது. இந்த இலாகாவின் டைரக்டர்களாக இருந்தவர்கள் பலர் மீனே சாப்பிடாதவர்கள். இந்த இலாகாவினால் ஒதுக்கப் படும் படகுகள் மீனவர்களுக்குப் போவதில்லை. மீனவர்கள் இந்தப் படகை வாங்கப் பொருள் வசதியில்லை. எனவே, வசதி படைத்தவர்கள் ஏழை மீனவர்கள் என்ற பெயரால் விண்ணப்பம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் படகை வாங்குகிறார்கள். படகு அவர்களுக்குச் சொந்தம். பெயரளவில் மட்டுமே மீனவர் உரிமையாளர். உண்மையில் அவர்கள் ஒரு கூலியாளாக இருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்க முடிகிறது. இதே சென்னையில் ஓடும் விசைப் படகு களில் எத்தனை மீனவர்களுக்கு சொந்தம்? கடலிலேயே காலடி எடுத்து வைக்காத—ஷூட்டிங்குக்காகக்கூட கடலில் இறங்காத நபிகளுக்குக் கெல்லாம்கூட விசைப்படகுகள் உள்ளன. அவர்கள் எல்லாம் மீனவர்களா? என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். (மணியடிக்கப் பெற்றது).

திரு. வ. சத்தியமூர்த்தி: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்று அவையில் நமது மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் மீனளம், மற்றும் நுகர் பொருள் வழங்கல் அகிய இரண்டு மானியங்களையும் வரவேற்று, எனது கருத்தினால் செலவில் விழைகிறேன். தமிழகத்தில் மீனளம் எந்த அளவிற்கு இருக்கிறது என்பதை

[திரு. வ. சத்தியமூர்த்தி]

[1981 ஏப்ரல் 25]

நாம் இங்கே இன்னும் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். ஆகவேதான், நாவலம் கொண்டிருக்கின்ற மாண்புமிகு நாவலர் அவர்களிடம் மீளாத துறை ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். அவர்கள், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில், கல்வித் துறையைப் பொறுத்தேற்று, அது இன்றையதினம் அவர்களுடைய முயற்சியாலும், இப்போது இருக்கின்ற ஸ்வி அமைச்சர் அவர்களுடைய திறமையினாலும், இந்தியாவிலேயே கல்வித் துறையிலே தமிழகம்தான் முன்னிலையில் நிற்கிறது என்ற அறிவிப்பு வந்து கொண்டிருக்கிறது. இதுபோன்று, இன்றையதினம் மீளாத துறையை மாண்புமிகு நாவலர் அவர்களிடம் ஒப்படைத்திருப்பது இன்னும் 10 ஆண்டு களுக்குள் இந்தியாவிலேயே மீளாத துறையில் தமிழகம்தான் தலைநிறந்து விளங்குகிறது என்று ஒருநாள் செய்தி வரும் என்பதை நான் இந்த அலையில் என்னுடைய தாமதிநஷ்டக் கண்ணோட்டத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த மீளா மானியத்தில் மீளா கிராமங்களுக்கு இணைப்புச் சாலை களுக்காக ரூ. 30 இலட்சமும், வீட்டு வசதியை முன்னிட்டு ரூ. 100 இலட்சமும் தரப்பட்டிருப்பது பாராட்டுக்குரியதாகும். அதை நான் வரவேற்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அதையொட்டி, என்னுடைய கோரிக்கைகளை முன்வைக்க விழைகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியாகிய கடலாடி சட்டமன்றத் தொகுதியில், கடலோரத்திலுள்ள சோசமாநகர், மூக்கையூர், முந்தல், பெரியப்பட்டனம், முத்துப் பேட்டை, பள்ளிவாசல்பாடு, சேதுக்கரை, களிமன்குண்டு போன்ற கிராமங்கள் எல்லாம் சாலை வசதி சிறிதும் இல்லாது, மின் வசதியில்லாமல் குடிசைகளிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த கிராமங்கள் அனைத்திற்கும் மீளாத துறையின் மூலம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு அரசு ஆலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு நாட்டுப் படகுகள் மீனவர்களுக்கு இந்த மானியத்தில் அறிவித் துள்ளபடி 80 சதவிகிதம் விலையில் நைலான் தூல் விதியோகித்து, அதன் விலையைத் தவணைகளில் வசூல் செய்வது, மற்றும் இதுபோன்ற பொருள்கள் வழங்குவதற்கு இந்த அரசு முன்வந்துள்ளதை நான் பாராட்ட விழைகிறேன். அதுமட்டுமல்ல. ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மூலம் மீளா சமுதாயத்தினருக்கு 33-1/3 சதவிகிதம் மானியத்தில் நைலான் வலைகள், மற்றும் பொருள்களை வழங்குவதற்கு இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்துள்ளதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில், இந்த மானியத்தைப் பயன்படுத்தி

1981 ஏப்ரல் 25]

[திரு. வ. சத்தியமூர்த்தி]

நைலான் வலைகளை இந்த ஏழை மினவர்களுக்கு வாங்குவதற்கு தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் கடனுதவி அதிகமாக அளிக்க முன்வரவில்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே இந்த அவையிலே சுட்டிக்காட்டுவது என் கடமை என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, அரசு தலையிட்டு, தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளோடு தொடர்பு கொண்டு, பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தி, எந்தவிதத் தடங்கலும் இல்லாது மினவர்களுக்கு நைலான் வலைகள் வாங்குவதற்கு, உடனடியாக இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

அதேபோல கடலிலே சென்று மீன் பிடிக்கும்போது உயிரிழக்கும் மினவ தொழிலாளர்களுக்கு 5,000 ரூபாய் உதவி பணமாக அளிப்பது என்று அரசு கொள்கை அளவிலே ஏற்பு இதுவரை நூற்றுக்கும் அதிகமான பேர்களுக்கு அவ்வாறு தொகை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். உயிர் இழந்த மினவ தொழிலாளர்கள் குழந்தைகள் அவருடைய தொழிலைச் சேர்ந்த மேற்படிப்புக்காக ரூபாய் 5,000 வரை செலவழிக்கப்படும் என்று அறிகிறேன். என்னுடைய தொகுதியின் சில குறைகளை சுட்டிக் காட்டுவது என்னுடைய கடமையாக நினைக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியைச் சார்ந்த 'ரோச்' மாநகரத்தில் கிராமத்தில் 1978 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட புயலின்போது 5 மினவர்கள் அருகாமையிலுள்ள வேம்பார் கிராமத்தைச் சேர்ந்த விளாத்திக்குளம் தொகுதியைச் சேர்ந்த 4 மினவர்கள் கடலிலே தப்பிவிட்டார்கள். அவர்கள் இறந்துவிட்டார்களா? உயிரோடு இருக்கிறார்களா என்ற விவரம் தெரியவில்லை. இரண்டு மூன்று முறைகள் அவர்களுடைய குடும்பத்தினர் இலங்கை நாட்டிற்கு சென்று தேடி வந்திருக்கிறார்கள். அரசு இதில் முனைப்பாக செயல்பட்டு அந்த ஒன்பது பேர்கள் இலங்கையில் இருப்பதாக வதந்திகள் இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் இலங்கை நாட்டிற்கு அவர்களின் குடும்பத்தினர் சென்று வந்திருக்கிறார்கள். இருந்தும் விவரம் தெரியவில்லை. அவர்கள் உயிரோடு இருந்தால் அரசு கொண்டு வந்து சேர்க்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இல்லையெனில் அப்படி இறந்து விட்டார்கள் என்று அறியுமேயானால் அவர்களின் குடும்பத்தை சரக்க அரசாங்கம் அளிக்க வேண்டிய தலா ஐந்தாயிரம் ரூபாயை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடலிலே மீன் பிடிக்கச் செல்லும் தொழிலாளர்கள் இறந்து விட்டாலோ, தப்பி விட்டாலோ அவர்கள் இறந்து விட்டார்கள், அல்லது உயிரோடு இருக்கிறார்கள் என்பது அந்த மினவ தொழிலாளர்களுடைய குடும்பத்திற்கு தெரிய முடிவதில்லை. கடலிலே திறக்கும் மினவ தொழிலாளர் இறந்து விட்டார்கள் என்ற ஒரு

[திரு. வ. சத்தியமூர்த்தி]

[1981 ஏப்ரல் 25]

சான்றிதழ் பெறுவதில் மிகவும் தாமதம் ஏற்படுகிறது. அதை நிவர்த்தி செய்ய தக்க நடவடிக்கைகளை அரசு ஏற்படுத்தி தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதியிலே, கடலோரப் பகுதியிலே இறால் மீன் அதிகமாக கிடைக்கிறது என்பதை அரசு அறியும். இறால் மீன்களை பதனிடும் தொழிற்சாலை இதுவரையில் அங்கே அமைக்கப்படாததன் காரணமாக கிழக்கு இராமநாதபுரத்தில் கிடைக்கும் இறால் மீன்கள் இன்றையதினம் தனி நபர்களால் பல வேன்களில் மூலம் ஏற்றிச் சென்று கேரளத்திலே பதனிட்டு அங்கிருந்து வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதாக அறிகிறேன். இதைப் போக்க கிழக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் நல்ல இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து தமிழக அரசு இறால் மீன் பதனிடும் தொழிற்சாலை ஒன்றை ஆரம்பித்து வெளி நாடுகளுக்கு அவைகளை அனுப்பும் பணியினை தொடங்கி, அங்குள்ள மீனவ தொழிலாளர்களுக்கு இறால் மீன்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தியாவிலேயே மிக அதிகமாக சங்கு கிடைக்கும் கடற்கரை பகுதி தமிழ் நாட்டில் குறிப்பிட்டு சொல்வதென்றால் கிழக்கு முகவை மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. அங்கு தூத்துக்குடியிலே இராமேஸ்வரத்திலே, கன்னிராஜபுரம் போன்ற பகுதிகளிலே மிக அதிகமாக சங்குகள் கிடைக்கின்றன. நமது அரசாங்கம் மீனவத் துறையின் மூலம் மட்டும் ஆண்டுக்கு 12 இலட்சம் ரூபாய்க்கு அதிகமாக பெற்று வருகிறது என்பதாக அறிகிறேன். இந்த சங்குகள் அனுப்புவதை நாம் தொன்றுதொட்டு கல்கத்தாவிற்கே அனுப்பி வருகிறோம். இந்த சில் தொழிலதிபர்கள் குறுகிய முதலீட்டில் சங்கு சுளிரிடுத்து வளையல் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகளை நடத்தி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு தங்கு தடையின்றி சங்குகள் கிடைப்பதற்கு அரசு வழிவகை செய்திட வேண்டும். நமது அரசு ஆணை பிரகாரம் சங்கில் கண்டதில் பாதியை கல்கத்தாவிற்கும் மீதியை இங்குள்ளவர்களுக்கும் விநியோகிக்கலாம்; அதை எல்லாம் கூட விடலாம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே தோற்று விக்கப்பட்டுள்ள தொழிற்சாலைகளை ஊக்குவிக்கும் வகையில், அதன்மூலம் குடிசைத் தொழில் போன்ற தொழில்கள் அபிவிருத்தி ஆகும் வகையில் வாய்ப்பு இருக்கிறது. சங்கை இங்கே வளையல்களாக டிசைன் போட்டுத் தர மறுத்தாலும், அறுக்கப்பட்ட வளையல்களை வடிவம் கொடுப்பதற்கு அங்கே தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை போன்று ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒரு ராட்டினம்,

1981 ஏப்ரல் 25] (திரு. வ. சத்தியமூர்த்தி)

பல் சக்கரம் வைத்து சாதாரண பெண்களுக்கிடையே செய்கிற வேலையாக இருக்கிறது. ஆகவே பெண்கள் இரண்டு வளையல்களை செப்பணிட்டு கொடுப்பார்களானால் அவர்களுக்கு இரண்டு ரூபாய் வரையில் கூலி கிடைக்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. இந்த நிலைமை கல்கத்தாவில் மிக நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. ஆகவே அதேபோல சங்கிலிருந்து வளையல்களை முழுமையாக தயாரிக்கும் தொழிலை தமிழ்நாட்டில் ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், சங்கை மீனளத் துறையிலே மட்டும்தான் விற்க வேண்டுமென்ற சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் தனியார்கள் சிலர், சமூக விரோதிகள் கள்ளக்கடத்தல் வியாபாரத்திலே மிகத் தீவிரமாக ஈடுபட்டு வருகிறார்கள் என்பது தெளிவாகப் புரிகின்ற ஒன்றாகும். அதைத்தடுத்து நிறுத்துகிற வகையிலே கடுமையான சட்டத்தைப் போட்டு தடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய பகுதியிலே ரோசுமா நகரப் பகுதியிலே கோளாலைச் சேர்ந்தவர்கள், கொல்லிமணி என்ற வலையை வைத்துக்கொண்டு அங்கே வந்து 2 பர்லாங் நீளத்திற்கு அந்த வலையை கடலின் மேல் மட்டத்திலிருந்து கீழ்மட்டம் வரையிலே விரித்து அந்தச் சுற்றுப் புறங்களிலே உள்ள பெரிய மீன்கள், சிறிய மீன்கள் பிடித்துக்கொண்டு போய் இருக்கிறார்கள். இராமநாதபுரத்திலே உள்ள பிஷ்ரில் சொசைட்டிக்கு நான் தொலைபேசி மூலமாகத் தொடர்பு கொண்டு சொல்லியும், தந்திகள் கொடுத்தும் கூட எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்பது மிகவும் கண்டிக்கத்தக்கது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னாலே வாஸிநோக்கத்திலே தைவான் நாட்டுக் கப்பல்கள் 8 பெரிய கப்பல்கள்—பயணிகள் அதிகமாக பயணம் செய்யக்கூடிய பெரிய கப்பல்கள், ஒவ்வொன்றும் பெரிய மாடிக் கட்டடம் போன்று இருந்தது—15 நாட்களாக மீன் பிடித்தார்கள். அங்கே உள்ள தாசில்தாரும் மற்ற அதிகாரிகளும் போட் மூலமாக அங்கே சென்று பார்த்து வந்ததும்கூட அதை கப்பற்படை அதிகாரிகளுக்கும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மூலமாக பிரதமர், ஜனாதிபதி அவர்களுக்குத் தகவல்கள் கொடுக்கப்பட்டும், தந்திகள் கொடுக்கப்பட்டும் அந்தக் கப்பல்கள் பிடிக்கப்படவில்லை. அவை எங்கிருந்து வந்தன என்றுகூட கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை என்பதற்காக நான் என்னுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

துவர் பொருள் வழங்கல் பற்றிய மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேசுகின்ற போது சிறப்பாக விநியோக முறை பாராட்டத்தக்கதாக இருக்கிறது. தமிழகத்திலே, திரு.க. ஆட்சித் தலைவரின் வறட்சி ஏற்பட்டபோது 3 ரூபாய்

(திரு. வ. சத்தியமூர்த்தி)

[1981 ஏப்ரல் 25]

விற்ற அரிசி 8 ரூபாயாக உயர்ந்தது. இன்றைய தினம் நாடு முழுவதும் அதிர்ச்சியடையக்கூடிய வகையிலே வறட்சி இருந்தும் உணவுபொருட்கள் விநியோக முறை செம்மையாக சீராக இருந்துவருகிறது. லெவி முறையினால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படவில்லை என்ற நல்ல செய்தி வருகிறது. இந்த லெவி முறையை நான் வரவேற்கிறேன். உணவுப் பொருட்கள், அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் தமிழ்நாட்டிலே பதுக்கப்படாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. இன்னொன்று இங்கே குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. உணவுப்பொருள் வழங்கு துறை குற்றப் புலனாய்வு துறை 1980 ஆம் ஆண்டிலே 5 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள உணவுப் பொருட்களை கைப்பற்றியிருக்கிறது என்று குறிப்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தீவிரக் கண்காணிப்போடு அந்தத் துறை செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டு ஆகும். உணவுப் பொருள் தங்குதடையின்றிக் கிடைக்கிறது, அதற்குக் காரணம் இந்தத் துறையால் பதுக்கல் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டிருப்பதுதான். சர்க்கரை விநியோகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே கிராமங்களிலே 80 சதவீதம்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை மாற்றியமைத்து ஒவ்வொரு ரேஷன் கார்டுக்கும் 1 கிலோ சர்க்கரை என்ற முறையிலே கொடுக்க வேண்டும். என்னுடைய தனிப்பட்ட கருத்தையும் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். நகர்ப்புறங்களில் மாநகராட்சிகளில் உள்ளவர்களுக்கு 1,000 ரூபாய் அளவுக்கு வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 5 கிலோ சர்க்கரை கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் கிராமங்களிலே ஊராட்சி பகுதிகளிலே உள்ளவர்கள், 500 ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 1 கிலோ தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இது சமுதாய அமைப்பில் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக இல்லை. இப்போது விநியோக முறைக்காக இப்படிச் செய்திருந்தாலும் அதிகமான வருமானமுள்ளவர்கள் அதிக விலைகொடுத்து வாங்கிக்கொள்ளலாம். ஆகவே ஊராட்சிப் பகுதிகளிலே உள்ள குறைந்த வருமானக்காரர்களுக்கும் போதுமான சர்க்கரை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்:

(பிற்பகல் 12:20)

* திரு. டி. மணி : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நுகர்பொருள் வழங்கல், மீனளம் குறித்த மானியக் கோரிக்கைகள்மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் போதுமான நெல் மற்றும் தானியங்களைச் சேகரிக்காததின் விளைவாக நம்முடைய மாநிலத்திலே பொதுவாகப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, சர்க்கார் கையாண்டு வருகின்ற லெவிக்

1981 ஏப்ரல் 25]

(திரு. டி. மணி)

கொள்கையின் காரணமாக வெளி மார்க்கெட்டிலே அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டிய நிலைமையிருக்கிறது. லெவிக் கொள்கையின் காரணமாக, வியாபாரிகள் அதிக விலைகொடுத்து வாங்கி அரசுக்குக் குறைந்த விலைக்குத் தருகின்ற காரணத்தால் ஒப்பன் மார்க்கெட்டிலே அரிசியின் விலை அதிகமாகிக் கொண்டே செல்லுகின்ற நிலைமையிருக்கிறது. அந்த நிலையை மாற்ற நுகர் பொருள் வாணிப கழகம் அரிசி, நெல் போன்ற உணவு தானியங்களை கொள் முதல் செய்து இதை முறைபடுத்தி, சீராகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசியையும், கோதுமையையும் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய மாநிலத்தின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக வெளி மாநிலங்களிலிருந்து போதுமான அரிசியையும், கோதுமையையும் வாங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது மாநிலம் முழுவதும் 17,000 நியாய விலைக்கடைகள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. 500 குடும்பக் கார்டுகளுக்கு ஒரு நியாய விலைக்கடை என்ற முறையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது ஆயிரம், இரண்டாயிரம் குடும்பகார்டுகள் ஒரு நியாய விலைக்கடைக்கு இருக்கிறது. அதன் காரணமாக அரிசி அல்லது மற்ற உணவு தானியங்களை வாங்குவதற்கு வரும் மக்கள் நீண்ட நேரம் காத்து நிற்கும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, 500 குடும்பக் கார்டுகளுக்கு ஒரு கடை என்ற முறையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமப்பகுதிகளில் சர்க்கரையின் அளவைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவை ஓரளவுக்குக் கூட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பாமலின் ஆயில் குடும்ப அட்டைகளுக்கு வாரந்தோறும் கிடைக்கின்ற வகையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

மண்ணெண்ணெய் விநியோகத்தையும் முறைப்படுத்தி வாரம் தோறும் கிடைக்கும் வகையில் வழிவகைகள் செய்தாக வேண்டும். சில கிராமங்களில் மின்சாரப் பற்றாக்குறை அல்லது மின்சாரம் இல்லாத குறை இன்று பரவலாக இருக்கிறது. எனவே, அங்கெல்லாம் மண்ணெண்ணெயைப் போதுமான அளவு விநியோகம் செய்து, அவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற அளவையும் அதிகப் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(திரு. டி. மணி)

[1981 ஏப்ரல் 25]

பல மாவட்டங்களிலும், தாலுக்காக்களிலும் கொடுக்கப்படுகின்ற அரிசியின் அளவு போதுமானதாக இல்லை. சென்னை நகரம் நீங்கலாக இருக்கும் பல பகுதிகளில் குடும்பத்திற்கு வாரத்திற்கு 6 கிலோ அரிசிதான் வழங்குகிறார்கள். அது போதுமானது அல்ல. குறிப்பாகக் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே, விளவங்கோடு, கல்குளம் தாலுக்காக்களிலே வெளி மார்க்கெட்டிலே அரிசி, மற்றும் தானியங்கள் கிடைப்பதில்லை. கடலோரப் பகுதிகளில், மலையோரப் பகுதிகளில் இருக்கின்றவர்களுக்கும், கிராமப் பகுதி மக்களுக்கும் ரப்பர் பிளாண்டேஷன் தொழிலாளர்களுக்கும் வாரம் 6 கிலோ அரிசி என்பது மூன்று நாட்களுக்குத்தான் சரியாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த பகுதிக்கு அரிசியின் அளவை கூட்ட கட்டாய ரேஷன்—'ஸ்டேச்சுடசரி ரேஷன்' முறையை அமுல் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வெளிமார்க்கெட்டில் விற்கப்படும் அரிசியின் விலையைக் கட்டுப்படுத்த வதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் இருக்கின்ற எந்த மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், அங்கேயுள்ள சுவாஸீட்டி இன்ஸ்பெக்டர்கள் அரிசியின் தரத்தைப் பார்க்கின்ற பொழுது திருச்சி மாவட்டமோ நெல்லை மாவட்டமோ வேறு எந்த மாவட்டமானாலும் அரிசியின் தரம் மோசமாக இருந்தால் இந்த அரிசி வேண்டுமா என்று கேட்டால் அவர்கள் வேண்டாமென்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இப்படிப் போய்ப் போய்க் கடைசியாகக் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு உளுத்துப் போன நாற்றமடிக்கின்ற, உண்பதற்கு இடாயக்கற்ற அரிசியை விநியோகிக் கின்ற நிலைமை பல மாதங்களாக நடந்து வருகிறது. இதற்கு முன்னால் இதுபற்றி ஆட்சித் தலைவரிடத்திலேயும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அபிவிருத்தி மன்றக் கூட்டத்திலேயும் அரிசியைக் காட்டி இந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மாற்றம் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. ஆகவே தமிழகத்தின் எல்லையோரப் பகுதியில் இருக்கிற அந்த மக்களுக்கு நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் நல்ல ரகமான அரிசியைக் கொடுக்க வேண்டும், ஏனென்றால் வெளிமார்க்கெட்டில் வருகின்ற நல்ல ரக அரிசி கோள மாநிலத் திற்குச் சென்று விடுகிறது. ஆகவே, குமரி மாவட்ட மக்களுக்கு நல்ல ரக அரிசியைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உணவுப் பண்டங்களை விநியோகம் செய்வதைப் பொறுத்தவரையில், சென்னை நகரில் எடுத்துக்கொண்டால் அவற்றின் விலை மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் நடத்தும் காண்டிஸில் மிகக்குறைந்த

1981 ஏப்ரல் 25]

[திரு. டி. மணி]

விலையில் தரமான உணவுப் பண்டங்களைக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் வெளிக்கடைகளில் அதிக விலைக்கு உணவுப் பண்டங்கள் விற்கப்படுகிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றி எல்லாக் கடைகளிலும் குறைந்த விலைக்கு கிடைக்கும்படியான வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மின் வளத்தைப்பற்றி எடுத்துக்கொண்டால், மின் மிக முக்கியமான உணவுப் பொருளாகப் பயன்படுகிறது. அதை அதிகமாக அயல் நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தால் அதிகமான அன்னியச் செலாவணி கிடைக்கும் என்பது உண்மைதான். ஆனாலும் நம் நாட்டிலேயே இலட்சக்கணக்கான மக்கள் இந்த மின் உணவுப்பொருளாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தினால் அதை நம் நாட்டிலேயே சரியாக விநியோகம் செய்கின்ற சம்பந்தா யத்தை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிக அளவில் சந்தை கடைகளில் மின் அங்காடிகளை ஏற்பாடு செய்து மக்களுக்குக் குறைந்த விலைக்குச் சாதாரணமாக மின்கள் கிடைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்களை ஆழ்கடலிலிருந்து அதிக அளவில் பிடிப்பதற்கேற்ற வகையில் சிறிய வகை கப்பல்களை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதிக அளவில் மின்களைப் பிடிக்க விசைப் படகுகளையும் அதிக அளவில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். விசைப் படகுக்காரர்களுக்கும் நாட்டுப் படகுக்காரர்களுக்கும் இதனால் ஏற்படும் தகராறுகளை முடித்துக்கொள்வதற்காக, மூன்று மைல்களுக்கு அப்பால்தான் விசைப்படகுக்காரர்கள் சென்று மீன்பிடிக்க வேண்டுமென்ற உத்தரவாதமும், கட்டுப்பாடும் இருந்தால்தான் இவர்களிடையே ஏற்படும் தகராறுகளைத் தவிர்க்க முடியும். மாநிலத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலேயும், குறிப்பாக என்னுடைய பகுதியிலே இப்படிப்பட்ட தகராறுகள் பல நேரங்களில் நடந்துள்ளன. அப்படிப்பட்ட சம்பவங்களை தடுக்க மேற்கூறிய நடவடிக்கைகளை கையாண்டால்தான் அதைத் தடுக்க முடியும். ஆகவே, இந்த மீனளத்தைப் பொறுத்த மட்டிலே, நம்முடைய நாட்டிலே அதிகப்படியான மீன் உற்பத்தி செய்ய நம்முடைய மாநிலத்திலே உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக இறால் பண்ணைகளை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதோடு, நம்முடைய நீர்த் தேக்கங்களிலே, அணைக்கட்டுகளிலே நீர்வற்றாத குளங்களிலே, ஏரிகளிலே அதிகப்படியான மீன்களைத் வளர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே மணக்குடிக்காயல் என்று சொல்கின்ற 3 மைல் நீளத்திற்கு அதிகமான ஒரு காயல் இருக்கிறது. அந்தக் காயலிலே, இந்த இறால் மீன் பண்ணை வளர்ப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகள்

[திரு. டி. மணி]

[1981 ஏப்ரல் 25]

இருக்கின்றன. பேச்சிப்பாறை, சிற்றாறு போன்ற நீர்த்தேக்கங்களிலே விசேஷமான மீன்களை நான் நேரடியாகப் பார்த்த ஒரு நிகழ்ச்சியைச் சொல்கிறேன். கடலா, மிருகால், லேவியா, கல்பாஸ் போன்ற விசேஷமான மீன்கள் இருக்கின்றன. கடலா என்ற மீனினுடைய அளவு, 3 ஆண்டுகளுக்குள் 40 கிலோ வரை வளரக் கூடிய தன்மையிருக்கிறது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட மீன்களை, இந்த நீர்த் தேக்கங்களிலே அதிகப்படியாக வளர்ப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அதுவும் நீர் வற்றாத குளங்களில் இந்த மீன்களை வளர்க்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படி மீன்வளத்தைப் பெருக்கவேண்டும். நம்முடைய நாட்டிலே உணவுப் பற்றாக்குறை இருக்கிற காரணத்தாலே, இலட்சக்கணக்கான மக்கள் இந்த மீனை உணவாக ஏற்றுக் கொள்கிற காரணத்தாலே, இந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆனால், அந்த நீர்த் தேக்கங்களிலே மீனைப் பிடிக்கப் போதுமான படகுகள் இல்லை. படகு இருந்தால் அதிலே இயந்திரம் இல்லை. பேச்சிப் பாதையிலே இருக்கிற படகிலே இயந்திரம் இல்லை. அதுபோல், சிற்றாறிலே யுள்ள படகிலே இயந்திரம் இல்லை. இந்தக் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. ஆகையால், அந்தக் குறைபாடுகளை அகற்றி, அந்த மீனவ மக்களுக்கு உதவக் கூடிய வகையிலே அந்தப் பிராந்தியத்திலே இந்தப் பிரச்னைகளுக்கு முடிவு கட்டியாக வேண்டும்.

இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சினை என்னவென்றால், தமிழகத்திலிருந்து மீன்களை அதிகமான அளவுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப் போதுமான துறைமுகங்கள் இல்லாத குறைபாடு இருக்கிறது. அதற்காக சிறிய துறைமுகங்கள் என்று சொல்லி, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஏற்கனவே சின்னமுட்டத்தில் ஒரு சிறிய மீன்பிடி துறைமுகத்தை ஏற்பாடு செய்வதாகச் சொல்லி இருந்தார்கள். ஆண்டுகள் சில தாண்டி விட்டன. இன்னும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவில்லை. சின்ன முட்டத்திலும் அதுபோன்று தூத்தாரிலும் அந்தச் சின்ன மீன் பிடி துறைமுகங்கள் ஏற்பாடு செய்வதோடு, குளச்சலிலே, இருக்கிற துறைமுகத்தைப் பயன்படுத்தக்கூடிய அளவிலே உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுபோன்று அந்த மாவட்ட மக்களின் குறைகளை தீர்க்க வேண்டும்.

அதமட்டுமல்ல, கடந்த சுமார் 4 மாதங்களாக, ஜனவரி மாதத்திலிருந்து, இந்த மாதம் வரையிலும் குமரி மாவட்டத்திலே இருக்கிற கடலிலே பொதுவாக மீன் இடைப்பதே இல்லை. ஏற்கனவே இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால்

1981 ஏப்ரல் 25]

[திரு. டி. மணி]

நம்முடைய கடற் கிராமத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே வள்ளலினைக்கு அருகாமையில் ஒரு தண்ணீர் தொட்டியைத் திறக்க வந்தபொழுது, அந்த மக்கள் நேரடியாகப் பல்வேறு மகஜர்களை அவரிடம் கொடுத்தார்கள். மூன்று மாதங்களாக எங்களுக்கு மீனே கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, எங்களுடைய வாழ்க்கை பெரும் பிரச்சனையாக ஆகிவிட்டது. 1961-62-லே இப்படி ஒரு நிலை ஏற்பட்ட காலத்திலே, அந்த மீனவ மக்களுக்கு இலவசமாக அரிசி அதுபோல் மரவள்ளிக் கிழங்கும் விநியோகம் செய்தார்கள். அந்த நிலையை அவர்கள் சுட்டிக்காட்டி, எங்களுக்கு அப்படி இந்த மாநில சர்க்கார் உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, இந்த மீன்களைச் சந்தைக்குக் கொண்டுவரப் போதுமான கடலோர சாலை வசதிகள் போதுமானவையாக இல்லை. சென்னையிலே யிருந்து குமரி முனையின் கடைசிப் பகுதிவரை, குமரி முனையிலிருந்து நீரோடி வரை, குமரியிலிருந்து எரோமியம் முனைவரை, சாலை வசதிகளில்லாத குறை இருக்கிறது. அதை நிவர்த்தி செய்யவேண்டும். அதே போன்று அந்தப் பகுதிகளில் கடல் கொந்தளிப்பினால், வீடுகள் ஆக்கிரமிக்கப்படுகின்ற ஒரு அபாயம் எந்த நேரத்திலும் இருக்கிறது. கடந்த 3 வருடங்களிலே, எங்களுடைய கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே, 6 தடவை கடல் கொந்தளிப்பினால், நூற்றுக்கணக்கான வீடுகள் சேதம் அடைந்தன. ரூ. 500 லிருந்து ஆயிரக்கணக்கான விலை மதிப்புள்ள வீடுகள் சேதம் அடைந்துள்ளன. அவை குறிப்பாக நீரோடிப்புத்துறை, சின்னத்துறை, கொமியன்துறை, சாத்தார். ஆனால், அரசாங்கம் கொடுத்த உதவி, ரூ. 100-லிருந்து ரூ. 150 வரைதான் அது, அவர்களுக்குத் தென்னங்கீற்று ஒலை வாங்கி அடைத்துக் கொள்ளக்கூடப் போதுமானதாக இல்லை. இதற்கு முன்னால், ஒரு கால கட்டத்திலே, அவர்களுக்கு இலவசமாக வீடுகளைக் கட்டித் தந்தார்கள். அது போன்று இலவசமாக வீடுகளைக் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, மீனவ மக்களுக்குள் விசைப் படகுக்காரர்களுக்கும் சாதாரண படகுக்காரர்களுக்கும் வருகின்ற சண்டையைத் தவிர்க்கப் போதுமான, தகுதியான நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளவேண்டும். குறிப்பாக, நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன், குமரி மாவட்டத்திலே, நம்முடைய இருக்கின்றது. தொன்றுதொட்டு, அந்தக் குமரிப் பகுதிகளில் மீன் பிடித்து இருக்கின்றது. தொன்றுதொட்டு, அந்தக் குமரிப் பகுதிகளில் மீன் பிடித்து வாழ்கின்றார்கள். கடலை நம்பி வாழ்கின்ற மக்கள். சமீபகாலத்திலே விவேகானந்த ராக் வந்த பிறகு, பல்வேறு பகுதிகளிலே மீனவர்களுக்கும் அவர்களுக்கும் சண்டை சச்சரவுகள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே, அவை

[திரு. டி. மணி]

[1981 ஏப்ரல் 25]

களைப் போக்குகின்ற வகையிலே, எங்களுடைய சுருக்கமான யோசனை என்னவென்றால், அந்த விவேகானந்த பாறைக்குச் செல்கின்ற அந்தப் பகுதியிலே, படகை உபயோகிக்கின்ற நேரத்திலேதான் அந்த சிக்கல் வருகிறது. ஆகவே அந்த பகுதியிலே விவேகானந்தா பாறைக்குச் செல்ல ஒரு பாலத்தைக் கட்டி இந்தப் பிரச்சினையை முடித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே குறிப்பாக இந்தப் பிரச்சினையில் தீர்வு காணவில்லை என்று சொன்னால் அங்கே நிலைமை சீரடையக் கூடிய நிலை இல்லை.

(பிற்பகல் 12-30)

அதுமட்டுமல்ல, கடலிலே மீன் பிடிக்க செல்லும்போது கடல் கொத்தளிப்பால் சில நேரங்களில் மீனவ மக்கள் காணாமல் போய்விடுகிறார்கள். அப்படிக்காணாமல் போய்விடுகிறவர்களுக்கு ஏதாவது உதவித் தொகை வேண்டும் என்று கேட்டால் காணாமல் போனவர்களுடைய சடலங்கள் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லி உதவித் தொகை மறுக்கப்படுகிறது என்று எனக்குப் பதில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். கடந்த 4 மாதங்களுக்கு முன்னாலே ஆத்தூரிலே நான்கு மீனவர்கள் கடலில் அடித்துச் செல்லப் பட்டார்கள். அவர்களுடைய சடலங்கள் கிடைக்கவில்லை. இன்றுவரையில் அவர்களுடைய குடும்பங்கள் நடுத்தெருவில் நிர்க்கதியாக நிற்கின்றார்கள். கனாவனை இழந்த மனைவி, தகப்பனை இழந்த மக்கள் கண்ணீரும் கவலையுமாக அந்தக் குடும்பங்கள் 14, 17 பேர்கள் எந்தவிதமான வாழ்க்கை வசதியும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அரசிடம் கேட்டால் அவர்களிடமிருந்து வருகிற பதில் இந்த முறையில் இருக்கிறது. ஆகவே சடலம் கிடைத்தாலும் சரி, கிடைக்காமல் போனாலும் சரி, ஒரு 3 மாத காலத்திற்கு அவர்களைப் பற்றி விவரம் இல்லை என்று சொன்னால், அந்த மீனவ மக்களுக்கு உதவுக் கூடிய, அவர்களுக்கு நஷ்டசீடு கொடுக்கக் கூடிய 5 ஆயிரம் இருக்கிறதே அதை கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆத்தூரில் 17-12-1980-ல் விசுவாசம், அந்தோணிப்பிள்ளை, பேதிரு, அருளப்பன் என்ற அந்த 4 பேர்களும் இதுவரையில் காணாமல் போயிருக்கிறார்கள்.

நான் இன்னொன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பனைமரத்திலே இருந்து விழுந்து இறந்து போன தொழிலாளர்களுக்கு விபத்து நிதி 5,000 என்று அறிவித்தார்கள். சிலருக்கு கொடுக்கவும் செய்தார்கள் அது நல்ல

1981 ஏப்ரல் 25]

[திரு. டி. மணி]

காரியம்தான். ஆனால் இப்போது அது கையிலே வருகிறதா என்று கேட்டால் இல்லை. கையிலே வருவது வாய்க்கு எட்டவில்லை கண. சியாக இப்போது ஒரு ஜி. ஓ. போட்டிருக்கிறார்கள். அது என்ன ஜி. ஓ. என்றால் உயரமான பனை மரத்தில் இருந்து விழுந்து சந்தேகத்திற்கிடமின்றி சான்றிதழ் வழங்கப்படாததால், அவர்களுக்கு மறுக்கப்படுகிறது. அதுபோல்தான், மீனவத் தொழிலாளர்கள் சடலம் கிடைக்காததால் அவர்களுடைய அந்த நிதி மறுக்கப்படுகிறது. ஆகவே இந்தக் குறைபாடுகளைப் போக்கி இந்தப் பிரச்சினையில், தாராளமான் மனப்பான்மையோடு அரசு நடந்துகொண்டு விபத்து நிதி வழங்குவதோடு அவர்களுடைய வீடு கட்டும் பிரச்சினை, சாலை வசதிகள், அதுபோல் படகுகள் பிரச்சினைகளை நியாயமாக தீர்வு காணவேண்டும் என்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மீனவம், நுகர்பொருள் சம்பந்தமான மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றியைக் கூறி, மீனவனத் துறை தமிழ்நாட்டிலே மீன்தங்கி இருக்கின்றது. மீனவர்களுக்கு புரட்சித் தலைவர் அரசு மீனவ நண்பனாக இருந்து பல நல்ல காரியங்களைச் செய்து வருகிறது. புரட்சித் தலைவர் மீனவ மக்களிடையே, மீனவ மக்கள் அவர்களிடத்திலே வைத்திருக்கிற நம்பிக்கையினால்தான் மீனவர்களுக்கு இந்த அரசு பல நல்ல காரியங்களைச் செய்து வருகின்றது. என்றாலும் இன்னும் மீனவ மக்கள் அநியாயமையிலே, படிப்பு அறிவு இல்லாதவர்களாக இருக்கிற காரணத்தினால், வசதி படைத்தவர்கள் அல்லது அதிகாரத்திலே இருக்கிறவர்கள் அந்த மீனவ மக்களை அடிப்படைத்து, அவர்களுக்கு வருகிற சலுகைகளை எல்லாம் தங்களுடைய சலுகையாக மாற்றி வருகிற நிலைமை இருக்கிறது. அதைப் போக்குவதற்கு இந்த அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டாலும், அதிகாரிகளுடைய சக்திக்கு முன்னாலே அதை மாற்றுவதற்கு முடியாமல் இன்னும் தடைக்கல்லாத இருக்க வருகிறார்கள். எனவே மீனவ மக்களுக்கு இன்னும் அதிகமாக நன்மைகள் செய்யவேண்டுமானால், மீனவ மக்கள் மட்டுமே கூட்டுறவு சங்கங்களிலே இருக்கவேண்டும் என்ற நிலைமை இருந்து, மீனவர் அல்லாதவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே இருந்து விலக்கவேண்டும் என்று அரசு உத்தரவிட்டாலும், அதை வடிக்குமன்றத்திற்கு எடுத்துச் சென்று அதற்குத் தடை வாங்கி இன்னும் அவர்களே மீனவர் அல்லாதவர்களே தலைவராக இருந்து கொண்டு, அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் என்ற பெயராலே மீனவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய நலன் எல்லாம் தங்களுடைய

[திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்]

[1981 ஏப்ரல் 25]

நலன்களாக உருவாக்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் பாபநாசம், கும்பகோணம் மாயவரம் போன்ற பகுதிகளிலே இப்படி அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போல கடல் மீனவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு மெக்கனைஸ்ட்டு போட்டு என்று அமல் படுத்துகிற நேரத்திலே வசதி படைத்தவர்கள் அப்படிப்பட்ட படகுகளை வாங்கி, மீனவர்களுக்கு எந்த பலனும் கிடைக்காமல் செய்திருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமைகளை மாற்றி அதிகமான படகுகள் மீனவர்களுக்கு, கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் வழங்குவதற்கு அரசு முன்வரவேண்டும். அந்தப் படகுகளின் விலை இன்று அதிகமாக இருக்கின்றது. சாதாரண மீனவர்கள் இன்று அந்த சங்கங்களின் மூலம் இதைப் பெற முடியாமல் இருக்கிறார்கள்.

தமிழ் நாட்டில் 4 படகு கட்டும் துறை இருந்தாலும் கூட, அந்த 'யார்ட்டுகளுக்கு' 'ஏ.ஆர்.டி.சி' ஸ்கீம் மூலமாக உதவி கிடைக்காததால், அந்த போர்ட் இன்ஜின் பொருத்தப்படாமல், படகுகள் கெட்டுப்போய், மீண்டும் ரிப்பேர் செய்யப்பட்டு, அதன் காரணமாக அந்தப் படகின் விலை அதிகமாகிறது. மேலும், தனியார் உற்பத்தி செய்யும் போர்ட் விலை குறைவாக இருக்கிறது. இந்த யார்ட்டில் செய்யப்படும் போர்டுகள் தரத்தில் சிறந்தவையாக இருந்தாலும், அதை வாங்குவதற்கு மீனவர்கள் வராததற்குக் காரணம், இந்த விலை அதிகம் தான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, மீனவர்களுக்கு 20 சதவிகிதம் மானியம் என்று வழங்குவதை, 50 சதவிகித மானியம் என்று மாற்றியளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த முறையில் செய்தால் போர்டுகள் குறைந்த விலையில் மீனவர்களுக்குக் கிடைப்பதோடு மட்டுமல்ல, அவர்களுடைய வாழ்வில் ஒளி ஏற்றிவைத்ததாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதி மீனவர்கள் வாழும் பகுதியை அதிகமாகக் கொண்டது. கிட்டத்தட்ட 30 மைல் அளவிற்கு மீனவர்கள் வாழும் பகுதி இருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகளில் 10,000 முதல் 15,000 வரையில் மீனவ மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் வாழும் மீனவர்களுக்கு இன்னும் வீட்டு வசதி செய்து தரப்படவில்லை. கடந்த ஆண்டு வேதாரண்யம் தாலுக்காவில் 500 வீடுகள் கட்டித்தரப்படும் என்று அதற்கான சிபார்சுகள் எல்லாம் செய்யப்பட்டு இருந்தும் இன்னும் ஒரு வீடு கூட கட்டப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம், அந்த வேதாரண்யம் ஆறுகாட்டுத் துறை பகுதியில் உள்ள நிலம் கோவிலுக்குச் சொந்தமானது என்றும், அந்த நிலத்தை மீனவர்கள் கூட்டி

1981 ஏப்ரல் 25] [திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்]

வுச் சங்கம் விலைக்கு வாங்கிக்கொள்ளத் தயாராக இருந்தும், அந்த நிலத்திற்கு இன்னும் விலை நிர்ணயிக்காததால், நிலம் கிடைக்காத காரணத்தால் வீடுகள் கட்டப்படாமல் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. மேலும், புஷ்பவனம் பகுதியில் சாலை வசதி இல்லாததால் 7 மைல் தூரம் கடற்கரையில் நடந்து வந்து, அல்லது சைக்கிள்களில் மீன்களை எடுத்து வந்து, அல்லது தலைச் சுமையாக எடுத்து வந்து விற்கவேண்டியிருக்கிறது. இந்தப் பகுதிக்கு சாலை வசதி செய்து தர ரூ 7.80 லட்சத்தில் கடந்த ஆண்டு திட்டம் தீட்டப்பட்ட போதிலும், இன்னும் அது நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஒளி விளக்கு அமைத்துத் தரும் திட்டத்தின் அடிப்படையில், வானமா தேவி பகுதியில் ஒளி விளக்குகள் விரைவில் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புயல் வெள்ளப்பாதுகாப்பு இல்லங்கள் மீனவர்களுக்குக் கட்டிக்கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி, சில இடங்களில் ஊருக்கு உள்ளே கட்டியிருக்கிறார்கள். வானமாதேவி பகுதியில் வசிக்கும் மீனவர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பு வசதியும் இல்லை. சமூகக்கூடம் கிடையாது. ஆகவே, அங்கே சமூகக் கூடம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல் பள்ளிக்கூடத்திற்கு கட்டிடம் இல்லை. கூரை கட்டடத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே, அதற்கு ஒரு நிரந்தரக் கட்டிடம் கட்டித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனெனில், பள்ளிக்கூடம் இல்லாத நாட்களில் அதை வேறு காரியங்களுக்கும் அவர்களால் பயன்படுத்த முடியும்.

அதேபோல, சிறுதலைக்காட்டுப் பகுதியில் 500-க்கு மேல் மீனவர்கள் குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு சரியான வீட்டு வசதி இல்லை. ஆகவே, இந்த ஆண்டு 100 வீடுகளாவது அந்தப் பகுதியில் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மீனவர்கள் வாழும் பகுதியில் அரிசி, அல்லது மண்ணெண்ணை, சர்க்கரை போன்ற பொருள்களை எல்லாம் வெளிக்கிராமங்களில் இருந்து அவர்கள் வாங்கிவரவேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பொருள்களை அங்கங்கே இருக்கும் மீனவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் மூலம் அளிப்பதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்தால், அவர்கள் வாங்கிச் செல்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்]

[1981 ஏப்ரல் 23]

மீன்பிடித் துறைமுகம் ஒன்றை வேதாரண்யம், ஆற்றுக்காட்டுத்துறையில் அமைத்துத் தரவேண்டும். அங்கே 150 விசைப்படகுகள் இருந்தபோதிலும் சரியான பாதுகாப்பு வசதி இல்லாததால் தங்குவதற்கு முடியவில்லை. புயல் வெள்ளக்காலங்களில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அங்கே மீன்பிடி துறைமுகம் கட்டித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் வகையில் வடிகால் வெட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று அங்கேயிருக்கின்றவர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதற்கான செலவையும் ஏற்றுக்கொள்வதாகச் சொன்னார்கள். இருப்பினும், பராமரிப்பு செலவு அதிகமாகும்—ஆகவே, ஒப்புக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்லப்பட்டதால், அந்தப் பராமரிப்புச் செலவையும் அவர்களே ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருப்பதால், அந்த வடிகால் வெட்டித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள மீனவப் பகுதிகளில் குறிப்பாக புஷ்ப வனம் பகுதியில் ஒளிவிளக்குத் திட்டத்தையும், புயல்வெள்ளக் காலங்களில் பாதுகாப்பிற்காக 2-3 சமூகக் கூடங்களும், வீட்டு வசதி, சாலைவசதி போன்றவைகளும், குடிநீர் வசதியும் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

திரு. செ. சிவசாமி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் மீனவத்திற்கு 3,41,14,000 ரூபாயும், துகர்பொருள் வழங்குவதற்கு 9,96,25,000 ரூபாயும் இன்றைக்கு கெட்டிருக்கிறார்கள்.

தமிழகம் 1000 கிலோமீட்டர் நீள கடற் பகுதியைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. சுமார் 9.5 இலட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவு உள் நாட்டிலும் உவர்தீர் நிலைகளிலும் மீன் வளர்க்க வாய்ப்பு உள்ளது. சாதாரண உணவுக்கு அடுத்தபடியாக மீன் உணவு தமிழக மக்களுக்கு மிகவும் மலிவாக கிடைக்கிறது. இன்னும் அபிவிருத்தி செய்தால் நாமும் உண்டு, வெளி நாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யும் சாத்தியக் கூறுகள் நிறைய உள்ளது. மத்திய அரசு உதவியோடு மீன் வளத்திற்கு 2,400 இலட்சமும், உலக வங்கி உதவியோடு 1,000 இலட்சமும் செலவுகள் செய்ய ஏற்பாடுகள் உள்ளன.

2,300 விசைப்படகுகளும் 38,000 நாட்டுப் படகுகளும் உள்ளன. இரால் மீனில் மட்டும் 30 கோடிக்குமேல் கிடைக்கிறது. உள்நாட்டில் மீன் உற்பத்தி 1,20,000 டன்னிலிருந்து 1,60,000 டன்னாக உயர்ந்துள்ளது. நல்ல தரமுள்ள

1981 ஏப்ரல் 25]

(திரு. செ. சிவசாமி)

மீன் குஞ்சுகளை உற்பத்திச் செய்து, நீர்வளம் நிறைந்த கண்மாய், குளம், குட்டைகளில் விட்டு வளர்க்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

கடலில் 70 சதவிகிதம் நாட்டுப் படகுளால் மீன் பிடிக்கப்படுகிறது. மீனவர்களுக்கு கிராம இணைப்புச் சாலைகளுக்காக 30 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது போதுமானதல்ல. இணைப்புச் சாலைகள் ஒருங்கிணைக்கப் பட்டு முக்கிய நெடுஞ்சாலையும் நல்ல பராமரிப்பில் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். கிழக்குக் கடற்கரை சாலை அடிக்கடி கடல் கொந்தளிப்பு, வெள்ளத்தால் பாதிப்பதால் போக்குவரத்து நின்று மீன் யாவும் கெட்டுவிடு கிறது. இந்தக் குறைபாட்டை சிக்கிரமாக போக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

வீட்டு வசதிக்கு 100 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது போதுமான தல்ல. மீன் பிடிப்பில் ஈடுபட்ட எல்லா மீனவக் குடும்பங்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். திருப்பாலைக்குடி, தொண்டி, கணகொள்ளான் பட்டினம், தேவிப்பட்டினம், சுந்தரபாண்டியப்பட்டினம், முல்லிமுனை, காரங் காடு, மோர்பண்ணை, நம்புதாளை போன்ற இடங்களில் அதிகமான வீடுகள் கட்டப்பட வேண்டும்.

உவர் நீர் மீன் பண்ணைகளில் இரால் வளர்த்தல் திட்டத்தின் மூலம் அடையாற்றில் ஆராய்ச்சி பண்ணை பற்றியும் அதிராமப்பட்டினத்தில் 50 ஹெக்டேரில் கூட்டுறவு முறையில் அமைப்பது பற்றியும் சொல்லப்பட்டிருக் கிறது. ஆனால் கடலோரப் பகுதி முழுவதும் ஷாவலஸ், டாட்டா, பிரீலா, முத்தையா செட்டியார், பன்னீர்தாஸ் போன்றவர்களுக்கு உடல் நீர் இரால் வளர்ப்புக்கு குத்தகைக்கு விடப்பட்டிருப்பது மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகள் யாவும் மீனவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மீன் வளர்ப்புக்கு நிதி உதவி அளித்திட மறுத்துவிட்டது மத்திய அரசு. எனினும் மாநில அரசு தன்னிடமுள்ள நிதி வசதியைக் கொண்டு பணியை தொடரும் என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது மத்திய அரசின் ஜன விரோத போக்கின் குணாம்சமாகும். இதற்கு ஒரு முடிவு கட்டியாக வேண்டும்.

மீனவர் கிராமங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் வழிகாட்டும் விளக்குகள் அமைக்கப் பட வேண்டும். மீன் இறக்கு மேடைகள் அமைக்கப்பட வேண்டும். புயல் பாதுகாப்பு இல்லங்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஜனத்தொகை அடிப்படையில்

(திரு. செ. சிவசாமி)

[1981 ஏப்ரல் 25]

அமைக்கப்பட வேண்டும். அபாயச் சங்குகள் அமைக்கப்பட வேண்டும். படகில் செல்பவர்களுக்கு நல்ல கம்பளி ஆடைகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு படகிலும் ஓயர்லெஸ் செட்டுகள் பொருத்தி, கரையிலிருப்பவர்களுக்கும் மீன் பிடிப்பவர்களுக்கும் தொடர்பு ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். தாமான நல்ல நைலான் வலைகள், தூல்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். நாட்டுப் படகுகளை படிப்படியாக மெஷின் போட்டுகளாக மாற்ற வேண்டும். பாய்மாங்களும், கம்பங்களும், துப்புகளும், பாய்த் துணியும் மலிவான விலையில் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

கடல் பாசியிலிருந்து சாயப் பொருள்கள் செய்வதை மகாராஷ்டிரத்திற்கு கொண்டு செல்லாமல் இங்கேயே தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்க வேண்டும். மீன்களைப் பக்குவமாக வைத்திருக்கத் தேவையான பனிக்கட்டியை உடனுக்குடன் மலிவாகத் தயார்செய்து கொடுக்க வேண்டும். எல்லா கடலோரப் பகுதிகளிலும் பனிக்கட்டி உற்பத்தி நிலையங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். மண்டபத்திலுள்ள கடல் ஆராய்ச்சி பகுதியை விரிவுபடுத்த வேண்டும். ஏற்கெனவே மண்டபத்திலிருந்த ஒரு பகுதி கோளாவுக்கு போய்விட்டது. ஆகவே, இருக்கிற பகுதியை நல்லமுறையில் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும்.

கடல் உயிரினங்கள் பாசிகளை ஆராய்ச்சி செய்யும் குருசடை தீவில் கட்டிடங்கள் பழுது பார்க்கப்பட வேண்டும். அங்கே ஆராய்ச்சியாளர்கள், நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலிருந்தும் வந்து தங்கி ஆராய்ச்சி செய்யக்கூடிய அளவில் வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

அயல்நாட்டுப் படகுகள் வந்து மீன்பிடிப்பதிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். விளாத்திக்குளத்திற்குப் பக்கத்தில் கன்னிசேரிக்கு அருகில் கடந்த 17, 18 தேதிகளில் தைவான், ஜப்பான் படகுகள் வந்து மீன் பிடித்துக்கொண்டு போய்விட்டன. இதுபோன்று வாலிநோக்கத்திலே கடந்த 2 மாதங்களுக்கு முன்பு கூட 8 படகுகள் வந்து மீன் பிடித்துக்கொண்டு போய்விட்டன. இது தொடர்ந்து நடந்துகொண்டிருக்கின்றது. இப்படித் தொடர்ந்து மீன்பிடிக்கப் பட்டும் இதுபற்றி எந்தவிதமான பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளையும் எடுத்த தாகத் தெரியவில்லை. பாதுகாப்புக்காக மண்டபத்தில் வைக்கப்பட்ட சிறிய படைப்பிரிவு வேடிக்கைதான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றது. அந்தப் படைப் பிரிவை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

கடல் வேவு விமானங்கள் கடல் எல்லை முழுவதையும் கண்காணிக்க வேண்டும். இலங்கை கடற்படை கச்சத்தீவைக் கைப்பற்றியதற்குப் பிறகு

1981 ஏப்ரல் 25]

[திரு. செ. சிவசாமி]

அடிக்கடி மோதல் ஏற்படுகின்றது. சுடப்படுகிறார்கள், செத்துமடிக்கிறார்கள், கூட்டாகக் கைது செய்துகொண்டு போகிறார்கள். அதுகுறித்து எந்த நடவடிக்கையும் இல்லாமல் உள்ளது. பாதுகாப்பை பலப்படுத்த வேண்டும்.

அடுத்து மீன் பிடிப்பதில் புதிய நவீன முறைகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். 150 படகுகளுக்கு மேல் 4 நிலையங்களிலே கட்டப்பட்டு அவை இரண்டு வருடங்களாக என்ஜின் பொருத்தப்படாமல் வெய்யிலிலும் மழையிலும் காய்ந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்தப் படகுகள் எல்லாம் கெட்டுப்போகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே அவைகளுக்கு உடனடியாக இன்ஜின் பொருத்தி சாதாரண மக்களுக்கு மீன் பிடிக்க உதவி செய்கின்ற வகையிலே அந்தப் படகுகளைக் கொடுக்கவேண்டும். அதிலே ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வேலை உத்தரவாதம் செய்யப்படவேண்டும். அதிகமான போட்டிகளைச் செய்து மலிவு விலையில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். மீனவர்கள் கடலில் மீன் பிடிக்கின்றபோது ஆபத்துக்குள்ளாகி இறந்தால் அவர்களுக்கு ரூபாய் 10,000 கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பல மனுக்கள் இன்னும் பைசல் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் உடனடியாகப் பைசல் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்து சங்கு எடுப்பதற்கு முன்பு இருந்தது போன்று எந்தவிதமான நிபந்தனைகளும் இல்லாமல் கடலில் சங்கு எடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். சங்குக்கு நியாய விலை கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சங்கிலிருந்து வளையல், மோதிரம் ஆகியவற்றைச் செய்யும் தொழிற்சாலைகளை இங்கேயே ஆரம்பிக்கவேண்டும். இப்போது கல்கத்தா விலேதான் அத்தனையும் செய்யப்படுகின்றது. சமீபத்திலே தமிழகத்திலே சங்கு குளிப்பது என்ற அந்தப் பணியே நின்றுவிட்டது. நல்ல தரமான முத்துக்களை உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். தமிழகத்திலே முத்துக்குளிப்பது என்பது ஒரு பழமையான பணியாக இருந்தாலும் அது சமீப காலத்திலே நின்றுவிட்டது. அதை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும்.

அடுத்து கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கீறிஸ்துவ பாதவர்களுக்கு சலுகை அளிப்பதைப்போல் நெல்லை முகவை மாவட்ட பாதவர்களுக்கும் எல்லா சலுகைகளையும் அளிக்கவேண்டும். அடுத்து முத்து குளிக்கும்போது 20, 30 அடி ஆழம் கடலுக்குள் மூச்சைப் பிடித்துக் கொண்டு போகிறார்கள். அவர்களுக்கு நவீன சாதனங்களைக் கொடுத்து தொழில் நடத்தவேண்டும். அவர்களுக்கு மீன்கள், சுழல்களால் ஆபத்து ஏற்பட்டால் அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டும். ஆக்ஸிஜன் வாயு

(திரு. செ. சிவசாமி)

[1981 ஏப்ரல் 25]

நிரப்பப்பட்ட சிலிண்டர் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அடுத்து வலம்புரிச் சங்கு கிடைத்தால் அதனை எடுத்து வந்த தொழிலாளர்களுக்குத் தான் அதன் விலையிலே பெரும்பகுதி கொடுக்கப்படவேண்டும்.

அடுத்து விசைப்படகுகள் ஒதுக்குவதைப் பொறுத்தவரையிலே முன்பு போல் அரசாங்கமே ஒதுக்கவேண்டும். தற்போது பாங்குகள் இதைச் செய்வதால் செலவு அதிகமாக ஆகின்றது. வாங்கிய கடனை திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும் என்றால் மீன்கள் வலையிலே படாதபோது மீனவர்களால் எப்படி முடியும்? ஆகவே அந்த மீனவர்களுக்கு உதவி செய்கின்ற வகையிலே வாங்கிய கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டும். அடுத்து கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே கடன்கள் பூராவும் கட்டி முடிக்கப்பட்டும் பல மீனவர்களுக்கு இன்னும் 'ஓனர்ஷிப்' அவர்கள் பெயருக்கு மாற்றப்படவில்லை. உடனடியாக அதை மாற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். உலக வங்கி கடன் கொடுத்து கண்மஷன் போடுகின்றது என்பதற்காக முழுவதும் ஆழ்கடல் மீன்பிடிவழியில் சென்றுவிடக் கூடாது. ஆகவே சிறிய நாட்டுப் படகுகாரர்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய வகையிலே நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும். இந்த நவீன காலத்திலேகூட சினாவில் கட்டுமரத்தை வைத்துத்தான் மீன்பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை எல்லாம் சணக்கிலே எடுத்துக்கொண்டு கட்டு மரக்கிள் மலமே மீன்கள் அதிகமாகப் பிடிப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும்.

அடுத்து மீனவர்களுக்கு படிப்புக்காக இலவசப் புத்தகம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களின் குழந்தைகள் படிப்பதற்குரிய வசதியைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ரேஷன் கடைகளில் சப்ளை செய்யும் அரிசி மிகவும் தரம் குறைந்ததாக உள்ளது. நல்ல அரிசியாக சப்ளை செய்யவேண்டும். நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு குடும்பத்துக்கு 2 கிலோ அரிசி வீதம் வாரத்திற்கு 14 கிலோ அரிசி சப்ளை செய்யப்பட வேண்டும்.

அடுத்து கிராமங்களிலும் டவுன்களிலும் 500 கார்டுகளுக்கு ஒரு ரேஷன் கடை வீதம் கடைகள் கிறந்து சப்ளை செய்யப்பட வேண்டும். அரிசி, பருப்பு, மண்ணெண்ணை போன்ற அத்தியாவசியப் பொருட்கள் தட்டுப்பாடு இன்றி கடைகளில் வியாபாரம் செய்யவேண்டும்.

1981 ஏப்ரல் 25]

(திரு. செ. சிவசாமி)

பல இடங்களில் இன்னும் காட்டுகள் சரியானபடி சப்ளை செய்யப்படவில்லை. விடுதலாகியுள்ள யாவருக்கும் உடனடியாக காட்டுகள் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படவேண்டும்.

(பிற்பகல் 12-50)

தராசு படிக்கற்கள் யாவும் ஒழுங்கான முறையில் இருக்கின்றனவா என்று அடிக்கடி அதிகாரிகள் பார்வையிட வேண்டும். கொடுக்கப்படும் சீனி போதுமானதாக இல்லை. கூடுதலாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவைகளுையெல்லாம் உடனடியாகக் கவனித்து வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்காக நன்றி சொல்லி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. த. வீராசாமி: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மின்வளத் துறை, துகர் பொருள் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசுவாய்ப்பு அளித்தமைக்காக உங்களுக்கு முதலிலே நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இன்று நாட்டில் மிக முக்கியமான உணவு பொருள் வழங்கு துறையின் மீது நல்ல பல திட்டங்களை தீட்டி இந்த அவையிலே சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். கடந்த காலத்தில் இருந்த மன்னர்களும், பல ஆட்சியாளர்களும் இந்த உணவுப் பொருள் வழங்குத் துறையிலே நல்ல அக்கறையைக் காட்டாததினால்தான் மன்னர்கள் முடியுழந்தார்கள், அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றிருந்தவர்கள் மக்களின் நம்பிக்கையை இழந்தார்கள் என்பதை நாம் நன்கு அறிவோம்.

இன்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியிலே உணவுத் துறையைப் பொறுப்பேற்றிருக்கிற மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள், நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல நியாயமான முறையிலே உணவினை வழங்கிட நல்ல பல திட்டங்களை தீட்டி, கிராமப்புறத்து மக்களும், நகர்ப்புறத்து மக்களைப் போன்று, இன்று சகாய விலையிலே உணவுப் பொருள்களை பெருகிற நல்ல நிலைமையை ஏற்படுத்தி, இந்த சமுதாயம் நல்ல உணவினைப் பெற்று நிம்மதியாக உணவு உண்டு வாழ்வதற்கான ஒரு ஏற்றத்தை உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நம்முடைய மாண்புமிகு நாவலர் அவர்களை நான் மனமாரப் பாராட்டி நன்றி தெரிவிக்கிறேன்.

(திரு. த. வீராசாமி)

[1981 ஏப்ரல் 25]

மீன்வளத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், மீன் ஒரு நல்ல புரதச் சத்து நிறைந்த உணவுப் பொருள் என்பது மட்டும் அல்லாமல், இன்றைக்கு நாட்டிற்கு அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டித் தருகிற வகையில் பொருளாதாரத்தில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிற துறையாக இருக்கிற காரணத்தால், மீன் வளத் துறையில் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு, 1951-52 லே 81,700 டன்களாக இருந்த மீன் உற்பத்தியை 1979-80 ஆம் ஆண்டிலே 3,76,689 டன்களாக உயர்த்துவதற்கான முயற்சிகள் செய்யப்பட்டுள்ளது. அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை எடுத்து, புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியிலே மீன் உற்பத்தியை அதிகரித்திருப்பதற்காக, இந்த அரசை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே இன்று மீன் பிடிப்பது என்பது பொருளாதார வளர்ச்சியில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்று, அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டுகிற ஒரு தொழில் என்ற முறையில், தமிழக அரசு மீன் வளத்துறைக்கு அதிக அக்கறை காட்டி, அந்தத் துறையில் மீன் பிடிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிற மீனவர்கள் நல்வாழ்வு பெறுவதற்கு, அரும்பாடு பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், என்பதையும் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மீன் உணவு என்று சொன்னால், கிராமப்புறங்களிலே குறிப்பாகச் சொல்வார்கள். உணவு சரியாக உண்ணாதவன்கூட மீன் குழம்பு என்று சொன்னால், சற்று அதிகமாக சோறு உண்பான் என்று சொல்வார்கள். அந்த வகையில் மீன் உணவு இன்று தமிழகத்தில் எல்லோரிடத்திலேயும் சிறப்பான ஒரு இடத்தை பெற்றிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட அந்த மீன்வளத் துறையிலே, இன்று மீன் பிடிப்பதில் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடிய அந்த மீனவர்களுக்கு தமிழக அரசு நல்ல பல நன்மைகளை செய்து வருகிறது. உதாரணமாக, மீனவர்களுக்கு வசிக்கக் கூடிய கிராமங்களுக்கு சாலைகள் அமைக்கிற பணிக்காக இந்த அரசு 30 லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறது. அதுமட்டும் அல்லாமல், மீனவர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் 100 லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கி, அதன்கீழ் இதுவரை 580 லட்சங்கள் வழங்கப்பட்டு, 9,931 மீனவர் குடியிருப்புகளைக் கட்ட வகை செய்யப்பட்டதில், 4,705 குடியிருப்புகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு, பாக்கி வீடுகளை இந்த ஆண்டில் கட்டவும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்காக இந்த அரசை நான் பாராட்ட விரும்புகிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 25]

(திரு. த. வீராசாமி)

இந்த அரசு இன்று மீன்பிடிப்பதில் ஈடுபட்டிருக்கிற மீனவர்கள் தங்கள் உயிரை இழக்கும் நேபத்தில், அவர்களது குடும்பத்தினருக்கு ரூ. 5,000 அளிக்கிற நிலையையும் அதற்கும் மேலாக அவர்கள் குழந்தைகள் மேல் படிப்பிற்காக ரூ. 5,000 உதவி அளிக்கிற ஒரு நிலையையும் இந்த அரசு உருவாக்கியிருக்கிறது.

நான் மாண்புமிகு அவை முன்னவர், நாவலர் அவர்களை வேண்டிக் கொள்வது என்னவெனில், தமிழ்நாடு முத்துக்குளிப்பதில் மிகவும் சிறந்து விளங்கியது. கிரேக்கம், ரோம போன்ற நாடுகளிலிருந்து வியாபாரிகள் வந்து நம்முடைய சங்க காலத்தில் முத்துக்களை வாங்கிச் சென்ற ஒரு நிலை தமிழ்நாட்டில் இருந்தது என்பதை நான் நினைவூட்டி மறுபடியும் அந்த நிலையை உருவாக்க மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் முத்துக்குளிக்கும் தொழில் நல்ல சிறந்த தொழிலாக வளங்கிட ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று உணவுத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் நாட்டில் இன்று இரண்டு வகையான பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாட்டில் எவ்வளவுதான் உற்பத்தி பெருகியிருந்தாலும்கூட அப்படி பெருகியிருக்கிற உற்பத்தி விளை பொருள்களை முறையாக சேராக பகிர்ந்துகொடுக்காவிட்டால் அங்கே பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. செயற்கை முறையில் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. அதே நேரத்தில் நாட்டில் இயற்கைச் சீற்றம் காரணமாக விளைபொருள்கள் பாதிக்கப்படுகிற நிலை காரணமாகவும் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. அதிகமாக விளைந்தும் செயற்கைமுறையில் உருவாக்கப்படுகிற பற்றாக்குறை, மறுபுறம் இயற்கைச் சீற்றம் காரணமாக ஏற்படும் பற்றாக்குறை என்று இருவகைகளில் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. அரசாங்கம் நல்லமுறையில் விளைபொருள்களை உற்பத்தி செய்கிற உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்களை வாங்கி சேமித்து வைத்து சேரான சிறப்பான முறையில் நாட்டு மக்களுக்கு பகிர்ந்து கொடுக்கக்கூடிய நிலையில்தான் அங்கே நல்லமுறையில் விநியோகம் ஏற்படுகிறது. நாட்டில் இருக்கிற மக்கள் குறைந்த விலையில் தரமுள்ள பொருள்களை வாங்கி தாங்கள் உண்டு நல்லமுறையில் வாழ்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த வகையில் நாவலர் அவர்கள் இன்று நாட்டில் வறுமை ஏற்பட்டிருந்தாலும்கூட இன்று உற்பத்தி செய்த பொருள்களை தமிழ்நாடு துகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் மூலம் வாங்கி சேரான முறையில் நாட்டுமக்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கக்கூடிய வகையில் லெவி முறையைக் கொண்டுவந்து இன்று விவசாயிகள் பாதிக்கப் படாத வகையில்—அன்னிய நாட்டில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகிற பொருள்களுக்கு லெவி முறை இல்லாத நிலையில்—இன்று மொத்த வியாபாரி

(திரு. த. வீராசாமி)

[1981 ஏப்ரல் 25]

களிடமிருந்து 40 சதவிகிதம் லெவி பெற்று நாட்டுமக்களுக்கு நல்லமுறையில் உணவு பகிர்ந்தளிக்கிற ஒரு நல்ல லெவி முறையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள், அந்த லெவி முறையை பாராட்டி வரவேற்கிறேன்.

இன்று 1980 நவம்பர் திங்கள் தமிழ்நாட்டில் 7,500 டன்னிலிருந்து 11,000 டன் அரிசி பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டிருக்கிறது பொது விநியோக முறையில். 1980 ஜனவரி திங்கள் 18,000 டன் அரிசி பொது விநியோக முறையில் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1981 ஜனவரியில் 27,000 டன் அரிசி இன்று பொது விநியோக முறையில் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இன்று நெல் கொள்முதல் விலையை எடுத்துக்கொண்டால் 1981-ம் ஆண்டு ரூ. 105,109,113 என்று தமிழக அரசு நாட்டு மக்களுக்கு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் மூலம் கொடுத்தார்கள். சாதாரண ரகத்திற்கு ரூ. 115, சன்ன ரகத்திற்கு ரூ. 119, மிக சன்ன ரகத்திற்கு ரூ. 125 என்று தமிழக அரசு நெல் விலையை உயர்த்தி விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைத்து வருகிறது. நெல் விலையை எடுத்துக்கொண்டால் கொடுக்கப்படுகிற விலை விவசாயிகளுக்கு கட்டுப்படியான விலையாக இருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்று தான் சொல்லவேண்டும். இன்று மத்திய விவசாய விலைவாசி நிர்ணயக் குழு கோதுமைக்கு க்வின்டாலுக்கு ரூ. 150 என்று நிர்ணயித்திருக்கிறது. அதே நேரத்தில் இன்று நெல்லுக்கு 105,109,113 என்ற முறையில் தரத்திற்கேற்ப விலை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் நெல்லுக்கு க்வின்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 130 மத்திய அரசு நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

(பிற்பகல் 1-00)

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு மாமன்றத்தினுடைய மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நுகர்பொருள் வழங்கல் பற்றிய மானியக் கோரிக்கையில் நான் சார்ந்திருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தப் பேரவையின் முன் வைக்கப் பட்டிருக்கிற நுகர்பொருள் வழங்கல் பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பை நான் ரொம்பக் கவனமாகப் படித்துப் பார்த்தேன். அதிலே நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள், மரியாதைக்குரிய நாவலர் அவர்கள் ஒரு உண்மையை

1981 ஏப்ரல் 25]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. ஓட்டல் பண்டங்களின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது; அரிசி விலை உயர்ந்திருக்கிறது; கோதுமை விலை உயர்ந்திருக்கிறது; சர்க்கரை விலை உயர்ந்திருக்கிறது, துவரம்பருப்பு, கடலைப்பருப்பு, பச்சைப்பருப்பு போன்ற பருப்பு வகைகளின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது; தேங்காய் எண்ணை, கடலை எண்ணை, நல்லெண்ணை போன்ற சமையலுக்குத் தேவையான எண்ணைகள் எல்லாம் விலை உயர்ந்திருக்கிறது; மற்றும் தானியங்களின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது; கரும்பின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது; மிளகாய் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. புளி விலை உயர்ந்திருக்கிறது என்று இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த பாலிசி நோட்டிலே தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் இங்கே உங்கள் மூலமாக, இந்த மாமன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புவதெல்லாம், நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்கு, அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சியில் விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது, அத்தனை பொருள்களின் விலையும் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், அ.தி.மு.க.-வைச் சார்ந்த ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் இந்த அவையிலே சொன்னார்—என்னுடைய குடும்பம் பரம்பரை பரம்பரையாக சைவக் குடும்பம்; ஆனால் என்னால் மீன் சாப்பிடாமல் இருக்க முடியவில்லை; ஆகவே, இன்றைக்கு இதுபோன்ற பொருள்களின் விலையை விசாரித்துப் பார்த்தால், ஆட்டுக் கறி கிலோ ரூ. 20-க்கு விற்கிறது; அதுபோல் கோழிக் கறி ஆரை கிலோ ரூ. 8-க்கு விற்கிறது என்று 80 பட்ஜெட்டிலே பேசுகின்றபோது, ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் ஒப்புதல் வாக்குமூலம் கொடுத்திருக்கிறார். ஆகவே, மொத்தத்தில் இன்றைக்கு விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது.

இந்த விலைவாசியைக் குறைக்க, கட்டுப்படுத்த, தடுக்க இந்த சர்க்கார் என்ன கொள்கையை வைத்திருக்கிறது? என்ன நடைமுறையை வைத்திருக்கிறது? என்று இந்த கொள்கைக் குறிப்பிலே நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருந்தால், அதை வரவேற்கலாம். ஆனால், அதை விட்டுவிட்டு, விலைவாசியைக் குறைக்க, கட்டுப்படுத்த, அதற்கான வழி வகைகளைச் சொல்லாமல், இந்த விலைவாசி ஏன் ஏறியிருக்கிறது தெரியுமா என்று சமாதானங்கள் எல்லாம் சொல்லுகின்ற முறையில், ஒருபுறத்திலே வறட்சி, இன்னொரு புறத்திலே சர்க்கரை வருவதிலே உள்ள இடர்ப்பாடு, பொருள்களை சாலை மூலம் கொண்டுவருவதிலே ஏற்படும் வாகனச் செலவு, உணவு உற்பத்தி செய்கின்ற மாநிலங்களிலே விதிக்கப்படுகின்ற கட்டுப்பாடு இருக்கிறது என்றெல்லாம் இன்றைக்கு பல்வேறு காரணங்களை நம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பிலே சொல்லியிருக்கிறார்களே

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1981 ஏப்ரல் 25]

தவிர, இன்றைக்கு இந்த விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற முறையைச் சொல்லவில்லை. நம்முடைய நிதியமைச்சர் தான் அப்படியென்றால், முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட இதே கருத்தைத் தான் இந்த மாமன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். திரு. உமாநாத் அவர்கள் தேங்காய் எண்ணை விலை ஏறியிருக்கிறதே என்று சொல்லிய நேரத்திலே, அன்றைக்குப் பேசிய நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தேங்காய் எண்ணை விலையேற்றத்திற்குக் காரணம் என்னவென்று சொல்லும்போது, நாம் தென்னை வளர்த்தால் தேங்காய் எண்ணை விலை குறையும் என்று சொல்லி, இரண்டாவது வகுப்பிலே படித்த ஒரு கதையைக்கூடச் சொன்னார்கள். ஒரு கிழவன் தென்னங் கன்றை வைக்க, பள்ளம் பறித்துக் கொண்டிருந்தான். அதைக் கண்ட ராஜா, கிழவனைப் பார்த்து, தென்னங் கன்று வைக்கிறாயே, அதனால் உனக்கு என்ன பலன் வரப் போகிறது என்று கேட்டதற்கு, அந்தக் கிழவன் சொன்னானாம்—ராஜா, எனக்காக வைக்கவில்லை, பிற்கால சந்ததிக்காக வைக்கிறேன் என்று எல்லாம் விளக்கினானாம். தென்னங்கன்று வைத்துவிட்டுத் தேங்காய் எண்ணை விலை குறைந்துவிடும் என்ற அளவிற்குச் சொன்னார். ஆனால், இன்றைக்கு தமிழக மக்களுடைய நிலை என்ன? தேர்தல் காலத்தில், நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால், விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவோம், விலைவாசியை நிச்சயமாக குறைத்துக் காட்டுவோம் என்றெல்லாம் ரேடியோவிலும், டெலிவிஷனிலும் பேசிய நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எங்கள் ஆட்சியின் போது, விலைவாசி எப்படியிருந்தது? எங்கள் ஆட்சியின்போது ஒரு கிலோ அரிசி ரூ. 1.30-க்கு விற்கப்பட்டது. ஆட்சி கலைக்கப்பட்ட பிறகு, அதே அரிசி ஒரு கிலோ ரூ. 2.80-க்கு விற்கப்படுகிறது. எங்கள் ஆட்சியிலே வெளி மார்க்கெட்டிலே கிலோ ரூபாய் 3.50-க்கு விற்கப்பட்ட சர்க்கரை இன்று ரூபாய் 6.50-க்கு விற்கப்படுகிறது. எங்களுடைய ஆட்சியிலே நல்லெண்ணெய் ரூபாய் 9.50-க்கு விற்கப்பட்டது. இன்றைக்கு நல்லெண்ணெய் ரூபாய் 15-க்கு விற்கப்படுகிறது, என்று டெலிவிஷனிலே முதலமைச்சர் அவர்கள் தேர்தல் நேரத்திலே பேசி அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க. கலைக்கப்பட்ட காரணத்தாலே விலைவாசிகள் உயர்ந்துவிட்டது. மீண்டும் ஆட்சிக்கு வந்தால் விலைவாசிகள் குறைக்கப்படும் என்று ஏழை எளிய மக்களை, பாமர மக்களை நம்பிக்கையூட்டி இன்றைக்கு நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறீர்கள். அப்படி ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு அதை இன்றைக்கு குறைக்கின்ற முயற்சிகள் இருக்கிறதா என்று கேட்டால், நிச்சயமாக இல்லை.

அதுமட்டுமல்லாமல் உங்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் தமிழை கற்றவர். உண்மையை ஒப்புக்கொண்டு சொல்லியிருக்கிறார் “இப்படி விலைவாசி ஏறியிருப்பது அரசுக்கு கவலை தருகிறது” என்று கூறியிருக்கிறார். எங்களுக்கு

1981 ஏப்ரல் 25]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

விலைவாசி ஏறியிருப்பது சந்தோஷத்தையா கொடுக்கும். விலை வாசி உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்ல ஒரு அமைச்சர் தேவையில்லை. இதற்கு ஒரு சர்க்கார் தேவையில்லை. கவலை அளிக்கிறது என்று சொல்ல ஒரு அரசு, அதிகாரம் உங்களுக்கு தேவையில்லை. விலையை கட்டுப்படுத்துவோம் என்று சொல்லி ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு கட்டுப்படுத்த வேண்டாமா? என்று நான் மக்கள் சார்பாக கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம் நீங்கள் பேசிய பேச்சை அடிப்படையாக வைத்து தான் இந்த கேள்வியை கேட்கிறேனே தவிர வேறு மாதிரியாக கேட்பதாக நினைக்க வேண்டாம். நோயாளியை பார்த்து உனக்கு நோய் இருப்பது கவலையாக இருக்கிறதென்று ஒரு டாக்டர் சொல்லக்கூடாது. நோய் தீர்ப்பதற்கான முறையை சொல்ல வேண்டும். ஆகவே டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் கவலை அளிக்கிறது என்று சொல்லக் கூடாது என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் உங்கள் மூலமாக மாற்றுத்தலைவர் அவர்களே, நான் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புவது எல்லாம், இன்றைக்கு மக்கள் விலைவாசி உயர்வால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒருபுறத்திலே பஸ் கட்டண உயர்வு, இன்னொரு புறத்தில் பால் விலை ஏற்றம், குடிசை மாற்று வாரியத்தில் வீடுகளுடைய 'ரென்ட்' எல்லாம் இன்றைக்கு உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. அதோடு அத்தியாவசிய பொருள்கள் விலை ஏறுகிற போது இன்றைக்கு சாதாரண எழை மக்கள், உங்கள் பாணியிலே சொல்வது என்றுச் சொன்னால், வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே இருக்கக்கூடிய மக்கள், நடுத்தர மக்கள், என்.ஜி.ஓ.-க்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு வாழ்க்கை நடத்துவது ஒரு சுமையாக இருந்துவிடக் கூடாது. எனவே இந்த அரசு விலைவாசிகளை கட்டுப்படுத்துவதற்கு ஈடுபட வேண்டுமென்று மக்கள் சார்பாக கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கப்பட்டிருப்பதாக இந்த கொள்கை குறிப்பிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த நியாய விலைக் கடைகள் அநியாய விலைக் கடைகளாக இருக்கின்றன என்று குற்றம் சுமத்த விரும்புகிறேன். தமிழக சட்டமன்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர், டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இதே மன்றத்தில் சுமைதாங்கி கிராமத்தில் இருக்கிற நியாய விலைக் கடை என்ற கடையில், வெளியில் தனியார் கடைகளை விட அதிகமான விலையில் விற்கப்படுவதை; நியாய விலைக் கடைகளில் இன்றைக்கு விற்கிற பொருள்களுடைய பட்டியலை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி எப்படி அந்த சுமைதாங்கி கிராமத்திலிருக்கிற நியாய விலைக் கடையில் அநியாய விலைக் கடையாக அதிகமான விலையில் விற்கிற நிலைமைகள் இருக்கிறது என்ற

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1981 ஏப்ரல் 25]

நிலைமைகளை எல்லாம் பட்டியல் போட்டு காட்டினார்கள். நமது நாவலர் அவர்கள் விசாரித்துப் பார்த்தால் இன்னும் பல்வேறு இடங்களிலே அதைப் போன்ற நிலைமைகள் இருப்பதை அறியலாம்.

இன்றைக்கு நியாய விலைக் கடைகள் 17,300 நியாய விலைக் கடைகள் இருப்பதாக கொள்கை குறிப்பிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் மலைப் பிரதேசங்களிலே நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கப்படவில்லை என்ற தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. ரெவின்யூ கிராமங்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் எல்லா கிராமங்களுக்கும் நியாய விலைக் கடைகள் வைக்கப்பட வேண்டும். அரிசன காலனிகள், ஆதி திராவிட மக்கள் காலனிகள் பல்வேறு காலனிகளில் எல்லாம் நியாய விலைக் கடைகள் இல்லை. ரேஷன் கார்டுகள் இல்லை. அந்த அரிசன காலனிகளில் நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லி பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வெட்டு பிரேரணைகளை கொடுத்திருக்கின்றார்கள். அவற்றை அரசு அக்கறையோடு அதிலே நியாயமாக நடந்து கொண்டு நியாய விலைக் கடைகளை திறப்பதற்கு முயற்சிகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ரேஷன் கார்டுகள் எப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால், அதன்மூலம் அரிசி தருகிறோம், கோதுமை தருகிறோம், கோதுமை பொருள்கள் தருகிறோம், மண்ணெண்ணெய் தருகிறோம், பாம் ஆயில் தருகிறோம், முக்கியமான பருப்பு வகைகள் வழங்கப்படுகிறது என்றும், தமிழகம் முழுவதும் 107 இலட்சம் ரேஷன் கார்டுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் இந்தக் கொள்கை குறிப்பிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் என்ன நிலைமை? இன்றைக்கு சென்னையிலே இருக்கிற எங்களைப் போன்ற சென்னை நகர மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் முழு வேலை எங்களை சந்திக்க வருகின்ற தொகுதி மக்கள், அத்தனை பேருக்கும் ரேஷன் கார்டுகள் இல்லாத காரணத்தைப் போக்குவதற்கு முயற்சி எடுத்து, சந்திக்கிற அத்தனை பேருக்கும் கொண்டு வருகிற மனுக்களின் மீது சிபார்சு செய்து இவர்கள் சொல்வது நியாயம் தான், எங்கள் தொகுதியை சேர்ந்தவர் தான், ரேஷன் கார்டு இல்லை தான், கொடுக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் சிபார்சு செய்து அனுப்பியதற்கு பிறகும் கூட ஆயிரக்கணக்கான பேர்களுக்கு ரேஷன் கார்டு கொடுக்கப்படவில்லை. அவர் சொல்கிற கருத்துக்கள் உண்மைதான். அவருக்கு ரேஷன் கார்டு இல்லை, கொடுக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் சிபாரிசு செய்து அனுப்பியும்கூட ஆயிரக்கணக்கான

1981 ஏப்ரல் 25]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

(பிற்பகல் 1-10)

வர்களுக்கு ரேஷன் கார்டுகள் இன்னும் வழங்கப்படவில்லை. அது மட்டுமல்ல, தாசில்தாரும் அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகளும், சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தால் என்ன அல்லது வேறு யாராக இருந்தால் என்ன, சட்டமன்றத்திலே வேண்டுமானால் குறைசொல்லலாம், எங்களை ஒன்றும் ஆட்டமுடியாது, அசைக்க முடியாது என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஏழை மக்கள், நடுத்தர மக்கள் நியாய விலைக் கடைகளிலே வாங்கமுடியாத அளவுக்கு விலைகள் ஏறியிருக்கின்ற இந்த நேரத்திலே அவர்கள் குறைந்தபட்ச வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு வாழ்க்கையோடு போராடிக்கொண்டிருக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே அவர்களுக்கு முறையாக ரேஷன் கார்டுகள் வழங்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கேட்டால் அந்த தாசில்தார் சொல்கிறார். நீ கிராமத்திற்கு போய் அங்கே இருக்கின்ற தாசில்தாரிடத்திலே சர்டிபிகேட் வாங்கி வா என்று சொல்லி அந்த ஏழை மக்களும் 400, 500 மைல் தூரம் போகிறார்கள், போய் அங்கே சர்டிபிகேட் வாங்கிவந்தாலும்கூட அந்த சர்டிபிகேட்டை வைத்து அதை அடிப்படையாக வைத்துக் கொடுக்கிறார்களா என்றால் இல்லை, அவர்கள் நான் பார்த்து, நேரம் பார்த்து நட்சத்திரம் பார்த்து சூழ்நிலை பார்த்து ரத்தத்தின் ரத்தமா என்று பார்த்து, சதையின் சதையா என்று பார்த்து நரம்பின் நரம்பா என்று பார்த்து எலும்பின் எலும்பா என்று பார்த்துத்தான் வழங்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது என்று சொன்னால் எந்த வகையிலே அது நியாயமாக இருக்கும் என்பதை எண்ணிப் பாக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தங்கள் மூலமாக நான் இந்த மாமன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவது எல்லாம் என்யூமரேஷன் லிஸ்ட் என்று சொல்கிறார்களே, அந்த அடிப்படையிலே இன்றைக்கு ரேஷன் கார்டுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்றால் இல்லை. ஐந்து ஆண்டுக் காலத்திற்கு முன்னாலே எடுக்கப்பட்ட பட்டியலை வைத்துக்கொண்டு வழங்கப்பட்ட ரேஷன் கார்டுகள் தான். புதிய லிஸ்டை இன்றைக்கு உள்ள நிலைமையை வைத்து எடுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. நாம் பல தேர்தல்களைச் சந்தித்து இருக்கிறோம். பல வாக்காளர்கள் பட்டியல்கள் தயாரிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்த அடிப்படையிலே புதிய ரேஷன் கார்டுகளை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காலதாமதம் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. அ. சகுமன்கான்]

[1981 ஏப்ரல் 25]

நியாய விலைக் கடைகளிலே ரேஷன் கார்டுகளுக்கு எல்லாப் பொருட்களும் கிடைக்கின்றனவா என்றால் அதுவும் இல்லை. குறிப்பாக பாம் ஆயில், சமையல் எண்ணெய் மிக முக்கியமானது. இன்றைக்கு சென்னை நகரிலும் மற்ற இடங்களிலும் தமிழகம் முழுவதும் ரேஷன் கார்டுகளை எடுத்துக் கொண்டு தாய்மார்களும் பெரியவர்களும் நியாய விலைக் கடைகளுக்குப் போகிறார்கள். அது கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை. அந்தக் கடையிலே இருக்கிற ஒருவர் சொல்கிற ஒரே பதில் ஸ்டாக் இல்லை, சப்ளை இல்லை என்பது தான். இப்படித்தான் எல்லாக் கடைகளிலுமே சொல்கிறார்கள். அதனால் பலபேர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். எனக்குக் கிடைத்த தகவலின் அடிப்படையிலே நான் சொல்கிறேன். அமைச்சர் ஆதாரம் கேட்பீர் என்று சொன்னாலுங் கூட நான் எனக்குக் கிடைத்த தகவலைச் சொல்கிறேன். எனக்கு தெரிந்த அடிப்படையிலே நான் சொல்கிறேன். என்னுடைய பகுதியிலே பரவலாக பலபேர்கள் என்னிடம் வந்து முறையிடுகிறார்கள். நியாய விலைக் கடைகளிலே பாம் ஆயில் கட்டத்தப்படுவதாகச் சொல்லப் படுகிறது, தமிழகம் முழுவதும். சில இடங்களிலே இதுபோன்ற தப்புகள் நடைபெறுகின்றன. இவைகளையெல்லாம் இந்த அரசு கண்காணிக்கவேண்டும் இதற்கென்று ஒரு சி.ஐ.டி. விலிலன்ஸ் இலாகா, புலன் ஆய்வுத் துறை இருக்கிறதே அது என்ன செய்கிறது? அது எங்கே தன்னுடைய ஆராய்ச்சியைச் செய்துகொண்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இதுபோன்ற தவறுகள் நடைபெறாத அளவுக்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும். மைதா, கோதுமை ரேஷன் கார்டுகளுக்கு சரியாகக் கிடைக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நியாய விலைக் கடைகளிலே அநியாயமாக விலை ஏறியிருக்கிறது. அநியாய விலை விற்கிறதே, நியாய விலைக் கடைகளிலே நாம் நியாயமான விலையிலே பொருட்களை வாங்கலாம் என்று தாய்மார்களும், பெரியவர்களும் போனால் 2, 3 மைல்கள் நின்றதிருக்கப் பெரிய கியூக்கள், தியேட்டர்கள் முன்னாலே நியாய விலைக் கடைகள் வைக்கப்படுகின்றன, அதிக பஸ் போக்குவரத்து இடங்களிலே வைக்கப்படுகின்றன, இதனாலே ஒருபுறத்திலே ஐனநேரிசல், இன்னொரு புறத்திலே நீண்ட கியூக்கள், இந்த கோடைகால வெயிலில் நிற்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட துன்பங்களுக்கு இடையே காத்திருந்து வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு கற்பினிப் பெண் கியூவிலே நிற்கவேண்டியிருந்தால் அங்கேயே பிரசவம் ஏற்பட்டுவிடுமோ என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு நெருக்கடி இருந்துகொண்டிருக்கிறது, கியூவை குறைக்கவேண்டும். இரண்டாயிரம் கார்டுகளுக்கு ஒரு ரேஷன் கடை வைக்கவேண்டுமென்று அரசுத் தரப்பிலே உத்தரவு இருப்பதாக கேள்விப்படுகிறேன். அரசு அதை மறுப்பிசீலனை செய்யவேண்டும்,

1981 ஏப்ரல் 25]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

எதை எதையோ மறுபரிசீலனை செய்கிற அரசு 500 அல்லது ஆயிரம் கார்களுக்கு ஒரு கடை வைக்கவேண்டுமென்று கன்ஸ்டிரக்டிவ் சஜ்ஜஷன் கொடுக்க விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் ஒரு திருத்தத்தைச் செய்து இருக்கிறார்கள். வருமான அடிப்படையிலே ரேஷன் கார்களுக்கு சர்க்கரை வழங்குவது என்ற முறையைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். கேட்டால், இதை முறையிடுகிறார்கள், ஆகையினாலே கொண்டு வந்தோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் நான் நிதியமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், இந்த முறை சரிதானா? இன்றைக்கு நீங்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற முறைப்படி மாதம் ரூபாய் ஆயிரமும், அதற்கு மேலும் சம்பளம் வந்தால் 5 கிலோ சர்க்கரை வழங்கப்படுகிறது; மாதம் ரூபாய் 500-க்கும் 999-க்கும் இடையே வருமானம் வந்தால் மாதம் 3 கிலோ சர்க்கரை வழங்கப்படுகிறது; 499 ரூபாய் வரை மாதச் சம்பளம் இருக்குமேயானால் இரண்டு கிலோ சர்க்கரை வழங்கப்படுகிறது. நான் கேட்கிறேன், ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகின்ற ஒருவருக்குக் குழந்தைச் செல்வமே கிடையாது அல்லது அவருக்கு ஒரு குழந்தைதான் இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். ஆனால் 200 ரூபாய், 300 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகின்றவருக்கு, அவருக்கு வேறு பொழுது போக்குகள் இல்லாத காரணத்தினாலே குழந்தைகளையாவது பெற்றெடுப்போம் என்று அந்தப் புனிதக் காரியத்திலே ஈடுபட்டு ஏழு குழந்தைகள், எட்டுக் குழந்தைகள் என்று பெற்றெடுக்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். நான் கேட்கிறேன், ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகின்றவர் நினைத்தால் ஒப்பன் மார்க்கெட்டிலே விலை எவ்வளவாக இருந்தாலும் சர்க்கரையைப் புணம் கொடுத்து வாங்கிக் கொள்ளலாம்; ஆனால் 300 ரூபாய், 200 ரூபாய் சம்பளம் பெறுகின்ற ஒருவர் சென்னை போன்ற நகரங்களிலே வாழ்க்கையோடு போராடிக் கொண்டிருப்பவர் . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, நான் பிறகு பதில் சொல்வதைவிட இப்பொழுதே குறுக்கிட்டுச் சொன்னால் விளக்கம் பெறலாம் என்பதற்காக நான் குறுக்கிடுகிறேன். ஏற்கனவே, சென்னை மாநகரத்திலேயும், அதன் சுற்றுப்புறங்களிலேயும் மற்ற இடங்களிலேயும் எல்லோருக்குமே ஐந்து கிலோ; கிராமங்களில் எல்லோருக்கும் ஒரு கிலோ. அதுதான் நியாயம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கருதுகிறார்களா? அதைவிடக் கொஞ்சம் சீரான நியாயம் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்த ஏற்பாடு. இந்த ஏற்பாடு வேண்டாமென்றால், ஒவ்வொரு குடும்பத் தினுடைய எண்ணிக்கையைப் பார்த்துத்தான் தர வேண்டுமென்று சொன்னால், 19,500 டன்னையும் அந்த வகையில் பிரித்துத் தந்தால் அதிலே நியாயம் வந்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 ஏப்ரல் 25]

விடுமா? ஆகவே, பயன்படுத்துகின்றவர்கள், பயன்படுத்துகின்ற எண்ணிக்கையை மட்டும் வைத்தால், பலபேர் பயன்படுத்தாத குடும்பத்திற்குப் போவதன் காரணமாகத்தான் அது அதிகமாகக் கள்ள மார்க்கெட்டிலே விற்கப்பட்டு, ஹோட்டல்களுக்கும் மற்றவைகளுக்கும் எட்டு ரூபாய், ஆறு ரூபாய்க்கு விற்றுச் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்ற குறைபாடுகளெல்லாம் வந்தன; ஆகவே, அதிலே முழு நியாயமும் வந்துவிடும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் தெரிவிக்கிறார்களா? எனக்கு விளக்கம் தான் தர வேண்டுமென்று கேட்கிறேனே தவிர, அதுவே நியாயம் என்று சொன்னால் அந்த நியாயத்திற்குப் போவதைப்பற்றி எனக்கு ஒன்றில்லை. இப்பொழுது வழக்கு ஒன்று உயர்நீதிமன்றத்திலே இருக்கிறது. எல்லோருக்கும் சரிசமமாகப் பிரித்துக் கொடுங்கள் என்று சொன்னால் 19,500 டன்னையும் ஒரு கோடியே ஏழு இலட்சம் கார்டிலே வகுத்துத் தந்து விடலாம்; அது அரசுக்கு ரொம்ப எளிது. அதிலேயும் நியாயம் இருக்குமா என்பதையும் யோசிக்க வேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு இந்த மாமன்றத்தினுடைய மாற்றுத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்கள் என்னிடத்திலே எது நியாயம் என்று கேட்கிறார்கள். ஆகவே, அவருக்கு நான் உங்கள் மூலமாக அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதெல்லாம் இன்றைக்கு அவர் போட்டிருக்கக்கூடிய இந்த உத்தரவை வாபஸ் வாங்கி அதற்காக ஒரு சர்வகட்சி உறுப்பினர்களைக் கொண்ட கமிட்டியைப்போட்டு அதுகுறித்துத் தாராளமாக விவாதித்து ஒரு முடிவை எடுக்கலாம். ஆனால் என்னைப் பொறுத்தமட்டில் வருமான அடிப்படையிலே இன்றைக்குக் கொடுக்கின்ற முறை சரிதான் என்ற சர்க்காரின் வாதம் சரியாக இருக்க முடியாது.

ரேஷன் கார்டுகளைக்கூடப் பலபேர் விற்று விடுகிறார்கள் என்று எங்களுக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது, ஆகையினாலே ரேஷன் கார்டுகளே தேவையில்லை என்ற முடிவுக்கு இந்தச் சர்க்கார் வராது. எதிலேயும் சில தவறுகள் நடக்கலாம்; சில குறைபாடுகள் நடக்கலாம்; அவைகளையெல்லாம் இந்தச் சர்க்கார்தான் கண்காணிக்க வேண்டுமே தவிர அதற்காக முழுமையாக இந்த முறையை நான் கொண்டுவருகிறேன் என்று சொல்வது சரியாக இருக்க முடியாது என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாற்றுத் தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலமாக நான் சொல்ல விரும்புவதெல்லாம், இன்றைக்குச் சென்னை நகரம் போன்றவற்றில் பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்களே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் வசதி படைத்தவர்கள் அல்ல. அரண்மனைக்காரரின் அரசியல் கோடை வாசஸ்தலமாக இருந்த

1981 ஏப்ரல் 25]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

ஆலமரத்தடிவாசிகளெல்லாம் அரசியலுக்கு வரலாம் என்ற ஒரு நிலையை உருவாக்கியவர் அண்ணா. ஆகவே, சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருப்பதனாலேயே எல்லோரும் மாளிகைக்காரர்கள் அல்ல; மிட்டா மிராசுகள் அல்ல. இன்றைக்கு அவர்கள் பொதுவாழ்க்கையிலே இருப்பவர்கள். அவர்களைச் சந்திப்பதற்காகப் பலபேர் வருகிறார்கள். விருந்தோம்பல் பண்பிலே தலைசிறந்த தமிழக மக்களாக இருக்கின்ற நாம், வருகின்றவர்களுக்கு ம, காப்பி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால்கூட 670 ரூபாய், 800 ரூபாய் சம்பளத்திலே ஒரு நியாயபூர்வமான வாழ்க்கையை வாழ்ந்துகொண்டிருப்பவர்கள் மத்தியிலே இந்தச் சம்பளம் பொதுமன்னதாக இருக்க முடியுமா? ஆகையினாலே அவர்களைப் பொறுத்த மட்டிலே இந்தக் கிலோ என்று சொன்னால் என்ன பொருள்? இவ்வளவுதான் என்று சொன்னால் என்ன பொருள்? சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்காக மட்டும் நான் வாதாடவில்லை. நான் மக்களுக்காகவும் சொல்கிறேன்; இன்றைக்கு வருமான அடிப்படை என்று சொல்லுவது ஏழை எளிய மக்களைப் பாதிப்பதாக இருக்கிறது, இதை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று பணிவின்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு இந்தச் சர்க்கரையைப் பொறுத்த வரையில் 65 சதவிகிதம் லெவி; 35 சதவிகிதம் ஒப்பன் மார்க்கெட்டுக்குத் தர வேண்டுமென்ற ஒரு நிலைமையிருக்கிறது. நான் உங்கள் மூலமாக நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதையே நீங்கள் 100 சதவிகிதம் லெவி என்று என் வைக்கக்கூடாது? காரணம் 65 சதவிகிதம் லெவி என்று வைத்துவிட்டு 35 சதவிகிதத்தை . . . (மணியடிக்கப்பெற்றது) திரு. ரமணியும், திரு. உமாநாத் தம் 40 நிமிடங்கள் பேசினார்கள். அதே விதிகள்தான் எனக்கும் பொருந்தும். தயவுசெய்து, நான் விதியை மீறவில்லை. நான் உங்களுக்கு ஏற்கனவே சொல்லிவிட்டுத்தான் பேசுகிறேன். அதற்குள் முறையாக முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-20)

ஆக, மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு 65 சதவிகிதம் லெவி என்ற முறை மாற்றப்பட்டாக வேண்டும். முழுமையாக 100 சதவிகிதம் லெவி இருக்க வேண்டும். 65 சதவிகிதம் லெவி கொடுத்துவிட்டு, மீதியிருக்கக்கூடிய 35 சதவிகிதம். (குறுக்கிடு).

[1981 ஏப்ரல் 25]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : 65 சதவிகிதம் லெவிக் கு ஒதுக்கிவிட்டு 35 சதவிகிதம் ஓப்பன் மார்க்கெட்டுக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று முடிவெடுப்பது மத்திய அரசு. மத்திய அரசுதான் சென்ற நவம்பரிலே இந்த முடிவை எடுத்துச் சொன்னது. அதிலே தலையிடுவதற்கோ எந்த மாற்றமும் செய்வதற்கோ நமக்கு, மாநிலத்திற்கு எந்த உரிமையும் இல்லை. எந்த மாற்றம் செய்வதாக இருந்தாலும் மத்திய அரசுதான் செய்யவேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : எல்லாமே மத்திய அரசு என்று சொல்லிவிட்டால், இந்த இலாகாவிற்கே வேலையில்லாமல் போய்விடும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : எல்லாவற்றையும் சொல்லவில்லை, இதைத்தான் சொல்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பாலிகி நோட்டைப் பார்த்தால் தெரியும், எல்லா விலையேற்றத்திற்கும் காரணம் மத்திய அரசுதான். எல்லா விலை ஏற்றத்திற்கும் காரணம், இன்றைக்குத் தமிழக சர்க்கார் அல்ல, கொள்முதல் விலையை உயர்த்த வேண்டுமென்றால், தமிழக சர்க்காராலே உயர்த்த முடியாது.

Agricultural Produce Price

Fixing Commission தான் விலை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று பல்வேறு கட்டங்களிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காராக இருந்தாலும், மாநில சர்க்காராக இருந்தாலும், மக்களுடைய நன்மையைக் கருதி சொல்லப் படுகிற யோசனை, இந்த மாதிரி லெவி கொள்கையைப் பொறுத்த மட்டிலே லெவி குறைவாக இருக்கிறது. பாக்கி 35 சதவிகிதம் தனியாகக் கொடுக்கின்ற காரணத்தாலே, ஓப்பன் மார்க்கெட்டிலே அதிகமான விலைக்கு விற்கப் படுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. மக்கள் நலன் கருதி, லெவியை அதிகமாக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. மத்திய சர்க்காராக இருந்தாலும், மாநில சர்க்காராக இருந்தாலும் இந்த மாமன்றத்திலே சொல்லப்படுவதன்மூலம், அது மக்களுக்குப் போய், மத்திய சர்க்காருக்குப் போய், மாநில சர்க்காருக்கும் போய், நல்ல கருத்து பிறக்கும் என்ற நல்லெண்ணத்திலேதான் சொல்லப் படுகிறது.

அதுமட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு இந்தச் சர்க்கரையைப் பொறுத்த பட்டிருக்கிற சர்க்கரை பல இடங்களிலே கள்ள மார்க்கெட்டிலே கிராமங்களில்

பாவுகிறார்கள். கிராமங்களிலே பலருக்குச் சர்க்கரை

1981 ஏப்ரல் 25]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

தரப்படுவதில்லை. நகரங்களிலே விற்று விடுகிறார்கள் என்ற புகார்கள் எல்லாம் வருகின்றன. அதோடு மட்டுமல்லாமல், மலிவு விலையிலே உணவுப்பொருட்கள் போலிஸ்காரர்களுக்கும், தீயணைப்புப் படையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் தரப்பட்டிருப்பதாக இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்படுகிறது. நான் கேட்கிறேன், வறுமைக் கோட்டிற்குக் கிழே இருப்பவர்களுக்குத் தரப்பட வேண்டாமா? தொழிலாளர்களுக்கு அது தரப்பட வேண்டாமா? என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு அது தரப்பட வேண்டாமா? இப்படிச் சொல்வதாலே, போலிஸ்காரர்களுக்கு, நாங்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், லிரோதிகள் அல்ல. அவர்களுக்கும் தரப்பட வேண்டும், மற்றவர்களுக்கும் தரப்பட வேண்டும். அதை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இலவச அரிசி வழங்கப் போவதாக தேர்தல் நேரத்திலே கூடச் சொன்னார்கள். ஐந்து கிலோ அரிசி வாங்கினால், ஒரு கிலோ அரிசி தருவோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு நடைமுறையில் யார், யாருக்கு அந்த இலவச அரிசி என்று கேட்டால் . . .

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மணியாகிவிட்டது, உட்காருங்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : சார், நான் இன்னும் முடிக்கவில்லை, எனக்கு 40 நிமிடம் கொடுக்கவேண்டும், ஓயின்டிங் அப் செய்வதற்கு . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நேரம் முடிந்துவிட்டது. உங்களுடைய கட்சிக்கு கொடுக்கப்பட்ட நேரமும் முடிந்துவிட்டது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : நீங்கள் வந்தவுடனே முடி என்று சொன்னால் எப்படி?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கொடுத்த நேரத்தில் முடிக்கவில்லை யென்றால் நான் என்ன செய்வது? 25 நிமிடங்கள் பேசியிருக்கிறீர்கள்.

[1981 ஏப்ரல் 26]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : ஐந்து நிமிடங்கள் கொடுங்கள், நான் சட்டவிரோதமாகப் பேசவில்லை. நாற்பது நிமிடம் சகோதர உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் கட்சியிலே இரண்டு பேர்தான் பேசுகிறோம். யாருடைய நேரத்தையும் எடுக்கவில்லை. திரு. பொன்னுரங்கம் 15 நிமிடம்தான் பேசியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள், உங்கள் கட்சிக்குக் கொடுத்த நேரம் முடிந்துவிட்டது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே, முறைப்படி நான் கேட்கிறேன். * * நான் நியாயத்துக்காக வாதாடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் ஒரு உறுப்பினர் என்ற வரைமுறைக்குள்ளே வரவேண்டும். வரைமுறை இல்லாமல் பேசுவது என்றால் என்ன அர்த்தம்? மானியக் கோரிக்கையை அமைச்சர் அவர்களுடைய பதிலே இல்லாமல் முடித்துவிட வேண்டுமா? மணி இப்போதே 1-25 ஆகிவிட்டது. நான் தங்களை அனுமதிக்க முடியாது. உங்கள் கட்சிக்குக் கொடுத்த நேரம் முடிந்துவிட்டது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே, வைன்டிங்-அப்-க்கு எவ்வளவு நேரம் என்று சொல்லுங்கள். ஐந்து நிமிடம் தாருங்கள், அப்போது தான் என்னுடைய கருத்தை முடிக்க முடியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரம் ஆகிவிட்டது. உட்காருங்கள். நான் உங்களை அனுமதிப்பதாக இல்லை. நீங்கள் 'சேருக்'-கு ஒபே பண்ண வேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : * * நான் சட்டவிரோதமாகப் பேசவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நடவடிக்கை எடுக்கின்ற நிலைக்கு என்னை ஆளாக்காதீர்கள். நீங்கள் பேசினாலும் அது அவைக்குறிப்பிலே ஏறாது. விதண்டாவாதத்தை நான் அனுமதிப்பதாக இல்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான் :

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1981 சூன் 25]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மற்ற கட்சித் தலைவர்களுக்குக் கொடுத்ததைவிட உங்களுக்கு அதிக நேரம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. காலையிலேயே கட்சிக் கொறடா திரு. சு. பாலன் அவர்களிடம் உங்களுக்கு 20 நிமிடம்தான் கொடுக்கப்பெறும் என்று சொல்லி இருக்கிறேன். நீங்கள் இப்போது 25 நிமிடங்கள் பேசி இருக்கிறீர்கள். வேறு பல கட்சித் தலைவர்கள் பேச வேண்டும் என்று சொன்னதற்குக்கூட, நேரம் இல்லாததால் அனுமதிக்க முடியவில்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான் :

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரம் இல்லை. அமைச்சர் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். இப்போதே நீங்கள் 25 நிமிடங்களுக்கு மேல் பேசி இருக்கிறீர்கள். அதுபோதும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் :

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இரண்டு பேர்கள் பேசினாலும் உங்கள் கட்சிக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் முடிந்துவிட்டது. இரண்டு மணி நேர விவாதத்தில் 40 நிமிடங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்கு மேல் எப்படித் தாமதமும். இரண்டு மணி நேர விவாதத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு 40 நிமிடங்கள் ஒதுக்கியது தவறு என்று சொல்லுகிறீர்களா? தப்பு என்று சொல்லுகிறீர்களா? கொடுக்கப் பட்ட நேரத்திற்கு மேல் பேசியிருக்கிறீர்கள். ஆகவே தலைவருக்குக் கட்டுப் பட்டு அமர வேண்டும்.

THIRU A. RAHUMANKHAN : * *

(மிற்பகல் 1-30)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன் அனுமதியோடு, அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மீனளத் துறை பற்றியும், துகர்பொருள் வழங்கல் பற்றியும் இந்தப் பேரவையின் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், இந்த இரண்டு துறைகளும் எதிர்காலத்தில் எந்தெந்த வகைகளில் மேம்பாடு அடையலாம் என்ற முறையிலே தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களைச் சிறப்பாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், வெட்டுத் தீர்மானங்கள் மூலமாகவும் பல கருத்துக்களை வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

* **மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.**

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981, ஏப்ரல் 25]

அது மட்டுமல்லாமல், இங்கே மன்றத்தில் பல உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களின் அடிப்படையில் பல்வேறு வகைகளில் சிந்தித்து முடிவு எடுக்கவேண்டிய தன்மையில் இந்த அரசு இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்தத் துறைகள் மேம்பாடு அடையத்தக்க வகையில் கருத்துக்களை வழங்கியதற்காக மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பசி வந்திடப் பத்தும் பறந்து போகும் என்பார்கள். இது பசி நோம். அது மட்டுமல்ல, இப்போது மீனைப்பற்றியும் நினைவு படுத்தவேண்டியிருக்கிறது. உணவு பற்றியும் நினைவுபடுத்த வேண்டியிருக்கிறது. நான் நீண்ட நேரம் அவற்றைப்பற்றியெல்லாம் பேசவேண்டும் என்று விரும்பினாலும், காலத்தின் அருமை கருதி, சுருக்கமாக என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன். உறுப்பினர்கள் அதிகமான நேரம் எடுத்துக்கொண்டு பேசினால் என்னுடைய பேச்சின் அளவு குறையும். நான் என்னுடைய பேச்சைக் குறைத்துக்கொள்வதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. குறைத்துக்கொள்ள நான் ஆயத்தமாக இருக்கிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் 129 பேர் இருந்தாலும் கூட அவர்கள் எடுத்துக்கொள்கிற நேரம் மிகமிகக் குறைவு தான். ஆகவே, எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பின் அடிப்படையில் இந்த அவை நடைபெற வேண்டும் என்று நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகள் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த நியாயமான கருத்துக்கள், உண்மையான குறைகள் ஆகியவற்றை அரசு எண்ணிப்பார்த்து, அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவும், அந்தக் குறைகளை நீக்கவும் அதேபோன்று நியாயமான முறையிலும், உண்மையான வகையிலும், சுட்டிக் காட்டிய குற்றங்களைக் களைவதற்கும் இந்த அரசு ஆயத்தமாக இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

விலைகள் ஏறுகின்றன என்பதற்கான வகையில் சுட்டிக்காட்ட பல்வேறு விவரங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே எடுத்துக் காட்டினார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் எந்த அளவிற்கு உணவுப் பண்டங்கள் விலை ஏறியிருக்கின்றன, எதுயெது எந்த அளவிற்கு ஏறியிருக்கிறது, ஏறியிருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். வாங்குபவர்களுக்கு அதைக் கேட்க கஷ்டமாக இருந்தாலும் கூட, உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளுக்கு மிகமிகச் சந்தோஷமாக இருக்கக்கூடிய அளவிற்கு, ஆனால், இவ்வளவுக்கு உயர்ந்து

1981 ஏப்ரல் 25] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

விட்டதா புளி விலை, நெல் விலை, மற்ற உணவுப் பண்டங்களின் விலை. ஆகவே, நாம் இன்னும் அதிகம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்பது நியாயமல்ல என்று எண்ணத்தக்க அளவிற்கு—துகர்வோருக்குக் கஷ்டம் இருந்தாலும், அவற்றை உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கலாம் என்பது உண்மை. ஆகவே, ஏற்பட்டு இருக்கும் நிலைமை நமக்குக் கவலை தருவதாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமைகளை அறிந்து மக்களின் குறைகளை நிவர்த்தி செய்யவேண்டும் என்ற அடிப்படையில், அரசு எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பின் அடிப்படையிலும் அதை நிறைவேற்ற இருக்கிறது. ஆகவே, உங்களுடைய கவலையோடு அரசும் கவலைப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிற இந்த நேரத்தில் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் இங்கே எப்படி தமிழகத்தின் நிதி அமைச்சர் என்ற முறையில் பேசிக்கொண்டு இருக்கிறேனோ, அமைச்சராக இருந்தியப் பாராளுமன்றத்தில் மாண்புமிகு மத்திய நிதி அமைச்சர் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்கள் பேசுகின்ற போது சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

Finance Minister R. Venkataraman to-day shared the members' concern in the Lok Sabha over the price-rise in general

பொதுவாக, விலைவாசி ஏறியிருப்பதைப் பற்றி உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டிய அந்த உணர்வுகளோடு நானும் சேர்ந்து கவலைப்படுகிறேன் என்று அவர் சொல்லி இருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல்,

....He said the Government was worried over the general price increase which he attributed partly to factors inside the country and partly to international inflation.....

என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, விலைவாசிகள் எல்லா வகைகளிலும் ஏறியிருக்கின்றன. இது கவலை தருகின்ற அளவிற்கு இருக்கிறது என்று 68 கோடி மக்களை ஆளுகின்ற பொறுப்பில் இருக்கின்ற இந்திய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறபோது, 4 கோடியே 8 லட்சம் மக்கள் சார்பாக இருக்கின்ற தமிழக அரசின் சார்பில் இருக்கிற நானும் கவலைப்படாமல் எப்படி இருக்கமுடியும். கவலைப்பட்டத்தான் தீரவேண்டும். இதற்குக் காரணம் இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள விளைவு மட்டுமல்ல.

பாதி காரணம், அகில உலகத்திலும் ஏற்பட்டு இருக்கும் சூழ்நிலையின் விளைவாக ஏற்பட்ட பாதிப்புதான் இந்த அளவிற்கு விலைவாசிகள்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 ஏப்ரல் 25]

எலுவதற்குக் காரணம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, அத்தனை பேருடைய ஒத்துழைப்பின் அடிப்படையில் தான் அதை நிறுத்தமுடியும் என்றும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதுபற்றி அவர்கள் சொல்கிறபோது

.....These included incentives to increase production, imports, if necessary to augment supply of essential commodities and emphasis on the public distribution system.....

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நாம் இந்த விலைகளைக் கட்டுப்படுத்த என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமோ அதை முறைப்படி எடுத்து வருகிறோம். உணவுபற்றிச் சொல்லும்போது அதைப்பற்றி தான் தேளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதலிலே மீளத் துறை பற்றிச் சொல்லும்போது அதற்கு ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிற தொகை குறைவாக இருக்கிறது; அது போதுமானது அல்ல என்று பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், குறிப்பாக திரு. பொன்னுரங்கம் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒரு துறைக்கு இவ்வளவுதான் ஒதுக்க வேண்டும் என்ற உச்சவரம்பு இல்லை. ஆனால் நிதி ஆதாரத்தை வைத்துப் பார்க்கும் போது, வழி வழியாக வருகின்ற அதே அடிப்படையில் பார்க்கும்போது ஒவ்வொரு துறைக்கும் ஒரு நியாயமான அடிப்படையில் நிதி ஒதுக்கி செய்யப்படுகிறது. அந்த வகையிலே இந்த ஆண்டுக்கும் இந்தத் துறைக்கு நிதி ஒதுக்கி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஒதுக்கிட்டிலே கூட ஆண்டுக்கு ஆண்டு மீளத் துறை வளர்ச்சிக்கான திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு, அதற்கான நிதி ஒதுக்கி செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறதே தவிர, ஏற்கெனவே இருந்த ஒரு ஆட்சியில் செய்யப்பட்ட நன்மைகளை குறைக்கின்ற வகையிலோ அல்லது சலுகைகள் எடுக்கப்படுகின்ற அளவிலோ இல்லை; அவை மேலும் பெருகின்ற வகையிலேதான் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த மீளத் துறையில் இன்றைக்கு நான் கேட்டிருக்கிற தொகை 3,41,14,000 ரூபாய். இந்தத் தொகையைக் கேட்டிருந்தாலும், இவ்வளவுதான் என்று குறிப்பிட்டார்கள். 55-வது மானியக் கோரிக்கையிலும் 56-வது மானியக் கோரிக்கையிலும் 'காபிட்டல் அவுட்லே ஆன் ஃபிஷரிஸ்' என்ற வகையிலும்

56-வது மானியக் கோரிக்கைகளின் கீழும் மேற்கொண்டு 2,10,84,000 ரூபாய்

1981 ஏப்ரல் 25]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இந்த மீனளத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதையும் சேர்த்துப் பார்த்தால் மொத்தம் இந்த மீனளத் துறைக்கு இந்த ஆண்டுக்கு 5,51,98,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மற்றத் துறைகளுக்கு ஒதுக்கப்படுகின்ற அடிப்படையில் நியாயமான வான்முறையில் இந்தத் துறைக்கு எந்த அளவுக்கு நாம் அதிகமாக நிதி ஒதுக்கிச் செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்குச் செய்திருக்கிறோம். மேலும் வாய்ப்பு இருந்தால் அதிக நிதி ஒதுக்கித் தருவதில் சங்கடம் ஒன்றும் இல்லை. இப்போது ஒதுக்கியிருக்கின்ற தொகை போதுமா என்று கேட்டால் போதாது என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் இருக்கின்ற நிதி ஆதாரத்தில் மற்ற துறைகளுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிற அடிப்படையில் இந்த அளவுக்குத்தான் இப்போது ஒதுக்க முடிந்திருக்கிறது.

மீனளத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் நாளுக்கு நாள் மேம்பாடு செய்ய திட்டங்கள் தீட்டியிருக்கிறோம். தமிழக கடற்கரைகளில் மீன் பிடிக்க நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. நம்முடைய கடற்கரையை எடுத்துக் கொண்டால் இந்தியாவிலேயே அதிகமான கடற்பரப்பைக் கொண்ட இரண்டாவது மாநிலம் நம்முடைய மாநிலம்தான். இந்தியாவிலேயே முதலிடத்தைப் பெறுவது குஜராத் மாநிலம். தமிழகம் இரண்டாவது இடத்தைப் பெறுகிறது. ஆந்திரப்பிரதேசம் மூன்றாவது இடத்தைப் பெறுகிறது.

மீன் உற்பத்தியை எடுத்துக்கொண்டால் கேரளம் முதல் இடத்தைப் பெறுகிறது. மகாராஷ்டிரம் இரண்டாவது இடத்தைப் பெறுகிறது. நம்முடைய மாநிலம், தமிழகம் மூன்றாவது இடத்தைப் பெறுகிறது. மேலைக் கடற்கரைக்கும், கீழைக் கடற்கரைக்கும் இருக்கிற வித்தியாசத்தைப் பார்த்தால் மேலைக் கடற்கரையில் இருக்கிற அளவுக்கு உப்பங்கழிகள் கீழைக் கடற்கரையில் இல்லை. அதைப்போல அலை வீசுகின்ற அளவும் கீழைக் கடற்கரையில் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆக, கேரளமானாலும் சரி, மகாராஷ்டிரமானாலும் சரி, அங்கே இருக்கிற அளவுக்கு தமிழகத்தில் உப்பங்கழிகள் இல்லை. அதனால் அந்த அளவுக்கு இங்கே மீன் வளர்க்க வசதி இல்லை. அதனால் தான் தமிழ்நாடு 3-வது இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. இருந்தபோதிலும் இரால் உற்பத்தியைப் பெருக்க 6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே முறைப்படிப் பல் திட்டங்களை நாம் போட்டிருக்கிறோம். அந்தத் திட்டங்கள் நன்கு வெற்றி பெறுகிற சூழ்நிலைகளை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். போகப் போக அதிகமான மீன் உற்பத்தியில் நாம் வெற்றி பெற்றால் மூன்றாவது இடத்தில் இருக்கிற தமிழகம் இரண்டாவது இடத்திற்கு வரக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 ஏப்ரல் 25]

உள்நாட்டு நீர்நிலைகள் வாயிலாக உற்பத்திச் செய்யப்படும் மீன் அளவை எடுத்துக்கொண்டால் மேற்கு வங்கம் முதலிடத்தைப் பெறுகிறது; தமிழ்நாடு இரண்டாவது இடத்தைப் பெறுகிறது; மூன்றாவது இடத்தை மத்தியப் பிரதேசம் பெறுகிறது. உள்நாட்டு மீன் உற்பத்தியைப் பெருக்க நாம் மேலும் பல திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறோம். உள்நாட்டு குளங்கள், ஏரிகள், நீர்நிலைகள் மூலம் மீன் சூஞ்சகளை வளர்த்து, கோடிக்கணக்கில் அபிவிருத்தி செய்வதன் மூலம் இரண்டாவது இடத்தில் இருக்கிற நாம் எதிர் காலத்திலே முதல் இடத்திற்கு வாக்கடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஏற்றுமதியை எடுத்துக்கொண்டால் கேரளம் முதல் இடத்தைப் பெறுகிறது; மகாராஷ்டிரம் இரண்டாம் இடத்தில் இருக்கிறது; தமிழ்நாடு மூன்றாவது இடத்தை வகிக்கிறது என்றாலும் இரால் வளர்ச்சியில் ஓரளவு முன்னேற்றம் ஏற்படுமானால் மூன்றாவது இடத்திலிருக்கிற தமிழகத்தை இரண்டாவது இடத்திற்குக் கொண்டுவர முடியும்.

மீன் கிடைக்கின்ற தன்மையைப் பார்க்கிறபோது இந்தியாவில் சராசரியாக ஒரு நபருக்கு 3.7 கிலோ கிடைக்கிறது. தமிழகத்தில் உள்ள சராசரியை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டால் ஒருவருக்கு சராசரியாக 7.9 கிலோ கிடைக்கிறது. உலக நாடுகளின் சராசரியை எடுத்துக் கொண்டால், சராசரியாக ஒருவருக்கு 10.5 கிலோ கிடைக்கிறது. ஆனால் ஜப்பானில் ஒருவருக்கு சராசரியாக 50 கிலோ என்ற அளவுக்கு கிடைக்கிறது. அகில இந்திய சராசரியைவிட தமிழ்நாட்டின் சராசரி கூடுதலாக இருந்தாலும் இதையும் கூடுதலாக்க நாம் முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கான திட்டங்களைத் தீட்டி வருகிறோம். திட்டங்களை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-40)

ஏற்கெனவே 6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்பத்தில் நம்முடைய மாநிலத்தில் மீன் உற்பத்தி 3,77,000 டன்கள் என்ற அளவுக்கு இருந்தன. ஆனால் 6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே நாம் போட்டிருக்கின்ற திட்டத்தினுடைய அடிப்படையில் திட்டங்களை முறைப்படி நிறைவேற்றி வைப்பதன் மூலமாக நாம் எதிர்பார்ப்பது 6-வது ஐந்தாண்டு இறுதியில் 5,10,000 டன் உற்பத்தியை எய்தக்கூடும். அந்த அளவுக்கு நாம் வந்திருக்கிறோம். மீன் பிடிப்பதற்கு இப்போது கிட்டத்தட்ட 30,000 கட்டுமரங்கள் இருக்கின்றன. 4,000-க்கு மேற்பட்ட விசைப்படகுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே விசைப் படகுகளை ஒவ்வொருவரும் வாங்கவேண்டும் என்று சொல்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 25] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

போது 50,000 ரூபாய்; 60,000 ரூபாய்; 1,00,000 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு போகின்ற காரணத்தால் இப்போது அவர்கள் பயன்படுத்துகின்றவைகளையே மேம்பாடு செய்வதன் மூலம் இன்னும் அதிகமான அளவுக்குக் கடவிலே போகவும் அதிகமான அளவுக்கு மீன்களை அரிக்கவும் முடியுமா என்பதைப் பற்றி எல்லாம் ஆராய்ந்து கொண்டு வருகிறோம். அதற்காகத்தான் கட்டு மரங்களிலே அவுட்போர்ட் என்ஜின் என்று சொல்லத்தக்க வகையில் அத்துடன் வைத்து, நாட்டுப் படகுகளிலேயே அவுட்போர்ட் என்ஜின் வைத்து, பெரிய படகுகளிலேயும் என்ஜின் வைத்து குறைந்த செலவிலே அவற்றைக் கொண்டு செலுத்துவதற்கான முறையிலே வழிவகைகள் இருக்குமா என்பதைப் பற்றி நாம் ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறோம். அது ஓரளவுக்கு வெற்றி பெறுகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் அதற்கு மானியமாகவும் கடனாகவும் உதவி அளித்து அதை மேம்பாடு செய்வதற்கான திட்டங்களைத் தீட்டிக்கொண்டு வருகிறோம். அதேபோன்று கட்டுமரங்களிலேயும் என்ஜின் பொருத்து வதற்கு 10,000 ரூபாய் செலவாகிறது. 18 அடி கண்ணாடியிழைப் படகு வெளிப்புற இன்ஜினுடன் 30,000 ரூபாய் ஆகின்றது. 25 அடி படகு உட்பட 75,000 ரூபாய் வரை விலை ஆகின்றது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

தமிழ்நாட்டிலே இரண்டு பெரிய டிராலர்களை நாம் வைத்து இருக்கிறோம். மேற்கொண்டு 4 டிராலர்களை வாங்குவதற்கான முயற்சிகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். அந்த இரண்டும் ஓரளவுக்கு ஆழ் கடலிலே போய் மீன் பிடித்துக்கொண்டு வருவதன் காரணமாக கணிசமான அளவுக்கு இப்போது நன்மைகள் நமக்குக் கிடைத்து வருகின்றன. ஆகவே 1979-80-லே 5,36,000 ரூபாய் லாபம் கிடைத்தது. இப்போது 1980-81-லே 9,23,000 ரூபாய் இதிலே லாபம் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே மேற்கொண்டு டிராலர் வாங்கி மீன்பிடித்து விற்றால் அதிலே லாபமும் கிடைக்கக்கூடும். அதன் மூலமாக மீன் வளத்தைப் பெருக்குவதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும் என்ற தன்மையை நாம் பெற்று இருக்கிறோம். தமிழ்நாட்டிலே தற்போது 3,500-க்கு மேலான விசைப் படகுகள் இயங்குகின்றன. அவைகள் தங்குவதற்கான தளங்களைக் கட்டுவதற்கான அத்தகைய முயற்சிகளிலே நாம் துறைமுகங்களைக் கட்டிக்கொண்டு வருகிறோம். இன்றைய சூழ்நிலையில் தூத்துக்குடி துறைமுகத்தில் 400 படகுகள் தங்குவதற்கும் இராமேஸ்வரத்திலே 40 படகுகள் தங்குவதற்கும் மண்டபத்தில் 10 படகுகள் தங்குவதற்கும், மல்லிப்பட்டனத்திலே 50 படகுகள் தங்குவதற்கும் நாகப்பட்டினத்திலே 10 படகுகளும், கடலூரிலே 40 படகுகள் தங்குவதற்கும் ஆக 560 படகுகள் தங்குவதற்கும் பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. சென்னையிலே மத்திய அரசினுடைய உதவியின் பேரால் 11 கோடி ரூபாய் செலவிலே மீன்பிடித் துறைமுகத்தை உருவாக்குவதற்கு விரைவிலே அதை

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 ஏப்ரல் 25]

நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இங்கு 500 விசைப் படகுகள் தங்குவதற்கும், 50 நாவாய்கள் தங்குவதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இருக்கும்போது சென்னையைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளும் மிகச் சிறப்பான தன்மைகளைப் பெறும். சின்னகுட்டம் துறைமுகத்துக்கு திட்ட மதிப்பீடு 2,78,00,000 ரூபாய். இத்தகைய திட்டத்திலே அங்கே ஒரு துறைமுகம் கட்டுகிறோம். அதைக் கட்டி முடிக்கின்ற சூழ்நிலையில் 250 படகுகள் அங்கே தங்கக்கூடும். வாவிநோக்கத்திலே சிறு துறைமுகத்தை உருவாக்குவதற்கு 1,24,000 ரூபாய் திட்ட மதிப்பீடு போட்டிருக்கிறோம். அங்கே 150 படகுகள் தங்கக் கூடும். தஞ்சை மாவட்டம் பழையாறையில் ஒரு தங்குதளம் கட்டுவதற்குத் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. விரைவிலே அதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளக்கூடும். மேலும் துறைமுகங்கள் அல்லது தங்கு தளங்கள் கட்டுகின்ற இடங்களிலே எல்லாம் பனிக்கட்டி நிலையம், மீன் உலர்த்தும் இடம், பேக்கிங் செய்யும் இடம், சாலைகள், தண்ணீர் வசதிகள், வழிகாட்டி விளக்குகள் முதலியவற்றைச் செய்து தருவதற்கு வாவிநோக்கத்திற்கு 17 இலட்சத்து 71 ஆயிரம் ரூபாயும், பழையாறையில் உள்ள பகுதிக்கு 27,18,000 ரூபாயும், மல்லிப்பட்டணம் பகுதிக்கு 2,74,000 ரூபாயும் கோடியக் கரை பகுதிக்கு 3,22,000 ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டு அந்தப் பணிகளும் நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றன. 1981-82-லே தொண்டியிலே இத்தகைய வசதிகளை ஏற்படுத்த அரசு திட்டம் தீட்டி இருக்கின்றது. தமிழ்நாட்டிலே 3.69 இலட்சம் ஹெக்டேர் உள்நாட்டு நீர் நிலைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே இவைகளினெல்லாம் மீன் உற்பத்தியைப் பெருக்க கிட்டத்தட்ட 35 கோடி மீன் குஞ்சுகளை உருவாக்க இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே நாம் திட்டங்களை உருவாக்கி இருக்கிறோம். கிட்டத்தட்ட இயற்கையிலேயே இப்போது உருவாவது நான்கு கோடி குஞ்சுகள்தான். ஆனால் நாம் திட்டமிட்டு செயல்படுத்தினால் ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியிலே 35 கோடி மீன் குஞ்சுகளை உருவாக்குவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். அந்த வகையிலே திட்டங்களை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். 17 இடங்களில் மீன் குஞ்சு உற்பத்திக்கான பண்ணைகள் அமைக்கப்பட்டு இந்த ஆண்டிலே நாம் 1 கோடி மீன் குஞ்சுகளை உற்பத்தி செய்கின்ற தன்மையினைப் பெற்றிருக்கிறோம். இதை வரவரப் பெருக்கி 35 கோடியை இந்த 6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள்ளாக பெறுவதற்கான பெரும் முயற்சியை நாம் மேற்கொண்டு வருகிறோம்.

அடுத்து முத்து உற்பத்தியைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். இப்போது 20 ஆண்டுகள் ஆயிற்று. அவை முதிர்ச்சி அடைந்த நிலையிலே தான் முத்துச் சிப்பிகளை எடுக்க முடியும். முத்துக் குளிப்பதற்கு சிலபல் மானியங்களும், சில கடன்களும் வழங்குகிறோம். அதாவது பொருட்கள் மற்ற பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளுக்கெல்லாம் இவ்வாறு வழங்குகிறோம்.

1981 ஏப்ரல் 25] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

முத்தை செயற்கை முறையில் உற்பத்தி செய்யும் வகையில் ஐப்பானில் எப்படி செயற்கை முறையில் முத்து உற்பத்தி செய்யப்படுகிறதோ அப்படியே சிப்பியை எடுத்து வந்து, முத்து உற்பத்தியாவதற்கான அளவிற்கு இன்ஜெக்ஷன் ஒன்று செய்து, அதை மறுபடியும் பாதுகாப்பான இடத்திலே வளர்விட்டு, முத்துக்களை சிறப்பாக எடுக்கிற முயற்சியிலே ஐப்பானியர்கள் வெற்றி கண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலேயும் அப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சிகள் செய்யப்படுகின்றன. அவைகள் நமக்கு வெற்றி தரும் என்று நம்புகிறோம். இங்கே இருக்கக்கூடிய நீர்நிலை பாங்குகளும், மீன்களின் தன்மைகளும் அவற்றிற்கு ஒத்ததாகவே வருகின்றன என்று கணக்கிடப்பட்டிருப்பதன் காரணமாக, அதற்கென்று 12 லட்சத்து 8 ஆயிரம் ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இந்த ஆராய்ச்சி நிறைவுதரும் வகையில் இருக்கிறது.

முத்துச் சிப்பிகளே முத்தை உருவாக்கித் தருவதைவிட, நாமே அதற்கு இன்ஜெக்ஷன் செய்து, பாதுகாப்பான நீர்நிலை இடங்களில் விட்டுவிடுவோமே யானால், அதிகமான அளவு முத்துக்களைப் பெற முடியும். அப்படி வருகிற போது ஐந்து ஆண்டு காலத்திற்குப் பிறகு, ஒரு லட்சம் முத்துக்களைக்கூட நாம் பெற முடியும் என்று ஒரு கணக்கைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே பெறுவதற்கான ஒரு திட்டத்தையும் இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மீன்பிடி படகுகள் விசைப் படகுகள் மாற்றம் குறித்து நான் முதலிலேயே குறிப்பிட்டேன். அவர்களுக்கு ஓரளவு மானியம் தரவும் கடன் வழங்கவும் முயற்சிகள் மேற்கொண்டு, அவர்களை ஊக்குவிப்பதற்கான முயற்சியிலே நாம் ஈடுபட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். மீன்பிடித் துறையிலே பயிற்சி பெறுகின்ற அளவிற்கும் வழி வகைகளைச் செய்திருக்கிறோம். மீன்களை எப்படிப் பிடிப்பது என்று பயிற்சியைப் பெறுவதற்கும், என்ஜின்களை ஓட்டுவதற்கும், பழுது ஏற்பட்டால் அதைச் சரிப்படுத்துவதற்கும் கிட்டத் தட்ட ஐந்து வருடம் அனுபவம் பெற்றவர்கள் பயிற்சி பெறவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் பயிற்சி கொடுக்கிறோம். இதில் சேருவதற்கு படிப்பு இருக்க வேண்டும் என்று முதலிலே சொன்னார்கள். பிறகு படிப்பு இல்லாவிட்டாலும் கூட பரவாயில்லை, அனுபவம் இருந்து அவைகளையெல்லாம் கற்றுக்கொள்ளக் கூடிய திறமை இருக்குமேயானால் அப்படிப்பட்டவர்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்ற நிலைமைக்கு நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

அந்த வகையில் இதுவரையில் தூத்துக்குடியில் 1,160 பேர்கள் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். நாகப்பட்டினத்தில் 889 பேர்கள், சென்னையில் 663 பேர்கள், மண்டபத்தில் 768 பேர்கள், கடலூரில் 657 பேர்கள், குளச்சலில் 677

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 ஏப்ரல் 25]

பேர்கள் என்றும் முறையாக மொத்தம் 4,814 பேர்கள் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். இது தவிர, பயிற்சி பெறுபவர்களுக்கு கடந்த ஆண்டு வரை மாதத்திற்கு 50 ரூபாயாக இருந்த உபகாரச் சம்பளம் 1979 முதல் 80 ரூபாயாக உயர்த்திக் கொடுப்பதென முடிவு செய்து உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

பிரசுரன் என்று சொல்லப்படுகிற திட்டத்தின் கீழ் வேலையற்ற இளைஞர்களுக்கு, உவ்நீர் பரப்புகளில் மீன் மற்றும் இரால் வளர்ப்பதற்காக பயிற்சியை தமிழகத்தில் ஆறு இடங்களில் தருவதற்கு முயற்சி எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதுவரை 504 இளைஞர்கள் அந்தப் பயிற்சியைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். பழவேற்காடு, அடையாறு, கோவளம், பாங்கிப்பேட்டை, நாகப்பட்டினம் கன்னியாகுமரி ஆகிய இடங்களில் இந்தப் பயிற்சிகள் தரப்படுகின்றன. இந்தப் பயிற்சி 45 நாட்களுக்குத் தரப்படுகிறது. இந்தப் பயிற்சிக்குக் காக அவர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய் உபகாரச் சம்பளம் கொடுத்து, பயிற்சி விக்கிறோம். இந்தப் பயிற்சியைப் பெற்றவர்கள் இந்தத் தொழிலிலே சிறப்பான நிலைமையை ஏற்படுத்துவார்கள் என்ற நிலைமையில்தான் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

மீன் வள நிலைமையிடமும், ஆராய்ச்சி நிலையமும் மண்டபத்தில் இருந்தது. இரண்டையும் கொச்சிக்கு மாற்றலாம் என்று மத்திய அரசு முயற்சி செய்தது. அப்படி முயற்சி செய்த நேரத்தில், மீன் ஆராய்ச்சி நிலையம் மண்டபத்திலேதான் இருக்க வேண்டும் என்று மாநில அரசும் வற்புறுத்தியது, அந்தப் பகுதியிலே இருப்பவர்களும் வற்புறுத்தினார்கள். அதற்குப் பிறகு, தலைமையிடத்தை மட்டும் கொச்சியிலே வைத்துக்கொண்டு, இங்கே ஒரு இணை இயக்குநரை வைத்து, ஆராய்ச்சிகளையும் மற்றவைகளையும், இங்கே தொடர்ந்து நடத்தலாம் என்று மத்திய அரசு வழிவகை செய்திருக்கிறது. அதன்படி முயற்சிகள் தொடர்ந்து நடைபெறும் என்பதையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கடல் அரிப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு நான் முன்பே பல கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லும்போது குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். 18 இடங்களில் அதற்காக முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இத்தகைய நிலைமை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஈரோடு என்ற இடத்தில் 16 இலட்சம் ரூபாய் அளவில் வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன, ராமன்துறை என்ற இடத்தில் 15 லட்சத்து 70 ஆயிரம் ரூபாய் அளவில் மதிப்பீடு போடப்பட்டு வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. உள்நூர் துறையில் 6 இலட்சத்து 5 ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் வேலைகள் ஒப்பந்தப்படி முடிவு செய்யப்பட வேண்டும். இளையபுத்தன் துறையில்

1981 ஏப்ரல் 25] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

2 இலட்சத்து 35 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பெரிய கட்டில் 21 இலட்சத்து 70 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்பிட்டுச் செலவில் வேலைகள் நடக்கின்றன. கோவன்புத்தன் துறையில் 14 இலட்சத்து 88 ஆயிரம் மதிப்பிட்டுச் செலவில் வேலைகள் நடக்கின்றன. பொடியன் கரையில் 14 இலட்சத்து 75 ஆயிரம் ரூபாய் செலவிலும், மார்த்தாண்டம் துறையில் 15 இலட்சத்து 35 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்பிட்டுச் செலவிலும், பள்ளம் என்ற இடத்தில் 3 இலட்சத்து 55 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்பிட்டுச் செலவிலும் கோவளத்தில் 21 இலட்சத்து 50 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்பிட்டுச் செலவிலும், சின்னவிடையில் 13 இலட்சத்து 30 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்பிட்டுச் செலவிலும், ராஜாக்கமங்கலம் என்ற இடத்தில் 5 இலட்சத்து 42 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்பிட்டுச் செலவிலும் வேலைகள் நடக்கின்றன. வாணியக்குடியில் 74 இலட்சத்து 50 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்பிட்டுச் செலவிலும் வேலை ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். கரியப்பட்டணம் என்ற இடத்தில் 9 இலட்சத்து 36 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்பிட்டுச் செலவில் வேலைகள் நடைபெறுகின்றன.

மேல்மனக்குடியில் 13 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். பெரியவனையில் 9 இலட்சத்து 10 ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். முட்டன்துறையில் 14 இலட்சத்து 70 ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் வேலைகள் முடியும் தருவாயில் உள்ளது. ஆக, கிட்டத்தட்ட 18 இடங்களில் இந்தக் கடல் அரிப்புகளைத் தடுப்பதற்கான முயற்சிகள் நடக்கின்றன. வேறு சில இடங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை மீளத் துறையினர் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலை வருகிறபோது வரும்.

(பிற்பகல் 1-50)

படகு கட்டும் துறை பற்றி உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான்கு இடங்களில் படகு கட்டும் துறை 1974-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சென்னையில் இரண்டு இடங்கள், மண்டபம் ஆகிய இடங்களில் வருகின்றன. அங்கே 728 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அதில் 96 இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன. அந்தக் காலியிடங்களை இப்போது நிரப்ப வேண்டாம் என்று சொல்லி வைத்திருக்கிறோம். தொழிலாளர்கள் நன்மையைக் கருதி எப்படியாவது அவை நடைபெற வேண்டும் என்ற தன்மையில் திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு அறிக்கை கேட்டு அறிக்கையும் தந்திருக்கிறார்கள். எப்படி சீர்படுத்தலாம், செம்மைப்படுத்தலாம், ஒழுங்குபடுத்தலாம், எப்படி அதனால் இலாபம் வரும், தொழிலாளர்கள் நலன் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க என்ன செய்யலாம் என்று

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 ஏப்ரல் 25]

கேட்டிருக்கிறோம். இதுவரை அந்த நான்கு படகு கட்டும் துறைகளால் ஏற்பட்ட நஷ்டம் 87 இலட்சம் ரூபாய். இருந்தாலும் இந்த நஷ்டம் வரக் காரணம் என்ன என்று கண்டு அதைக் களைந்துவிட்டு இலாபம் நஷ்டம் இல்லாத அளவிற்கு இதை நடத்துவதற்கு . . .

திரு. ப. பொன்னுரங்கம்: இந்தப் படகு கட்டும் துறை காரணமாக 87 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள் ஏழு கோடி ரூபாய் நாம் கார்ப்பரேஷனுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். பெரும்பாலும் நஷ்டம் தான். அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் எக்ஸ்பெண்டிச்சூர்தான் காரணம். ரூ. 6.87 கோடி என்று புள்ளிவிவரம் தந்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்களை எப்படியாவது காப்பாற்றுங்கள். அதுதான் ஏன் வேண்டுகோள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அதை நினைவூட்டியதற்கு நன்றி. 87 இலட்சம் மட்டும் போகவில்லை, ஏழு கோடி போயிருக்கிறது என்று அவைக்கு நினைவுபடுத்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் உதவி செய்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் நன்மை கருதி வைத்திருக்கிறோம். இதை என்ன செய்யலாம் என்பதைப்பற்றி யோசிக்கிறோமே தவிர இல்லாவிட்டால் இந்த நான்கு படகு கட்டும் துறைகளை மூடவேண்டுமென்ற கருத்துத்தான் முதலில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கோளாவில் கூட படகு கட்டும் துறைகளை மூடிவிட்டார்கள். அவர்களுக்கு நஷ்டம் தொடர்ந்து வந்ததால் மூடி விட்டார்கள். விரிவாக அறிக்கை தந்திருக்கிறார்கள். அதை துறை ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆராய்ந்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று வரும்போது அதற்கு தொழிலாளர்கள் ஒத்துழைப்பு மற்ற வர்கள் ஒத்துழைப்பு எல்லாம் சேர்ந்து ஒரு ஒருமித்த முடிவு வந்த பிறகு சீரான நிலையை ஏற்படுத்தலாம் என்று கருதுகிறேன். அந்த நிலை வரும் போது எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

ட்ரெட்ஜர் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த ட்ரெட்ஜர் ஸ்டேட் போர்ட் டிப்பார்ட்மென்டால் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. மண்டபம், மன்னார் வளைகுடா பகுதியில் பணி செய்து பாக்வளை குடாவில் மண்வாரி வேலையை அந்த ட்ரெட்ஜர் செய்துகொண்டிருக்கிறது.

அதல்லாமல் வேறு பல திட்டங்களுக்கும் பழையாறு ரோடு போடுதல், மற்றும் பாலங்கள் கட்டுதல் போன்றவற்றுக்கும் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது பற்றி விரிவாகத் தரப்பட்டிருக்கிறது.

1981 ஏப்ரல் 25] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வீடுகள் கட்டுவது பற்றிச் சொன்னார்கள். 1975 வரை, கிட்டத்தட்ட அதற்கு முன்னால் இலவச வீடு கட்டும் திட்டத்தின் கீழ் முன்பு கடன், மானியம் வழங்கப்பட்ட காலத்தில் கட்டப்பட்டவை பற்றி உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 5,934 வீடுகள் அந்த வகையில் கட்டப்பட்டன. 1975-க்குப் பிறகு கட்டப்பட்ட வகையில் 4,705 கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் திட்டத்தில் 9,931 கட்டுவதற்கான திட்டத்திற்கு ஒப்பளிப்பு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இதில் 4,705 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1,461 கட்டப்பட்டு வருகின்றன. மீதி முறைப்படி நாளாவட்டத்தில் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம்: எந்தெந்த மாவட்டங்களில் கட்டுகிறார்கள்? சொல்ல முடிந்தால் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அதுபற்றிய விளக்கக் குறிப்பு இப்போது இல்லை. நேரமும் அகிவிட்டது. தனியாகக் கேட்டால் விவரங்கள் தருகிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, மீனுக்குப் பிறகு உணவுக்கு வருகிறேன். இதுபற்றி அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. பேரவையிலேயே நிரம்பக் கேள்விகள் கேட்டு அதுபற்றிய விளக்கங்கள் பல தடவை சொல்லப்பட்டு விட்டன. அதுபற்றி திரும்பத் திரும்ப சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். நியாய விலைக் கடைகள் மற்றவை மூலம் நடைபெற்று வரும் டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் சிஸ்டம் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 22 மாநிலங்களில் உள்ள பங்கிட்டு முறையில், தமிழகம்தான் தலையாக இருக்கிறது என்று பெருமையோடு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மத்திய அரசு நமது பங்கிட்டு முறையைப்பற்றி ஒரு டாகுமெண்டரி பிலிம் எடுப்பது குறித்து, ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு அனுமதி கேட்டு கடிதம் வந்து, அதை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று அனுமதி தந்திருக்கிறோம். அந்த அளவிற்கு நம்முடைய டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் சிஸ்டம் இருக்கிறது. அகில இந்திய மாநாட்டிலே அதிகாரிகளுடன் கலந்து பேசும்போது, தமிழகத்தில் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற பணிகளைப் பற்றி பேசி, அதைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. மற்ற மாநிலங்களிலே உள்ள அதிகாரிகளும், மற்றவர்களும் இதைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கம் சொல்லியிருக்கிறது. குறிப்பாக, பல அதிகாரிகளும், மற்றவர்களும் இங்கே வந்து போயிருக்கிறார்கள். அவ்வப்போது சில அமைச்சர்களும் என்னிடக்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 ஏப்ரல் 25]

திலே வந்து பேசியதோடு, அதிகாரிகளையும் சந்தித்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். குறைபாடுகள் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. நம்மால் இந்த அளவிற்குத் தான் செய்ய முடிந்தது; இதிலே குறைபாடுகள், குற்றங்கள் இருக்கலாம். இங்கே பல்லாயிரக்கணக்கான, பல லட்சக்கணக்கான பேர்களை வைத்துக் கொண்டு நடத்திக்கொண்டு வருகின்றபோது, சில பல குறைபாடுகள் வரத் தான் செய்யும். அவர்களை நம்பித்தான் இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களிடத்திலே இந்தப் பொறுப்பைத் தந்திருக்கிறோம். எவ்வளவோ பெரிய இயேசுநாதர்கூட 12 சீடர்களை நம்பினார், எவ்வளவோ பெரிய இயேசுநாதர் அவர்கள் 12 சீடர்களை நம்பி அதில் ஒருவன் காட்டிக் கொடுப்பான் என்று அவருக்குத் தெரியவில்லை. 12 பேர்களை நம்பிச் செய்யும்போது, அந்த இயேசுநாதருக்கு இந்தக் கதி என்றால், நம்மைப் போன்ற ஏமாநிகளுக்கு எப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் வரும் என்பதைக் காணலாம். நம்மால் நியமிக்கப்பட்டவர்கள் அத்தனை பேருமே நாணயமற்றவர்கள் என்று சொல்ல முடியாது; ஒரு சிலர் தவறு செய்யலாம்; ஆகவே, கடமை உணர்வோடு, பொறுப்போடு செம்மையாகப் பணிகளைச் செய்ய பல பேர்கள் இருக்கிறார்கள்; சிலர் ஆங்காங்கே தவறு செய்கிறார்கள்.

நாம் இன்றைக்கு 17,300 கடைகள் வைத்திருக்கிறோம். அந்தக் கடைகளைத் தனியாக வைக்க வேண்டுமென்கின்ற அளவிலே வைத்திருக்கிறோம். இட வாடகையும், மற்றவையும் கொடுத்து நடத்தி வருகிறோம். இப்போது அதிலே நாம் பயிற்சி பெற்ற பணியாளர்களை வைத்திருக்கிறோம். அவர்களுக்கு மாதம் 100 ரூபாய் சம்பளமாகத் தருகிறோம். 100 ரூபாயை வாங்கிக்கொண்டு, அவர்கள் காலையிலே 4, 5 மணி நேரம், மாலையிலே 4, 5 மணி நேரம் திறந்து வைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். இந்தக் காலத்தில், பலப்பல தொழில்களிலே வாங்குகின்ற சம்பளத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, இந்த 100 ரூபாயை வாங்கிக்கொண்டு, அவர்கள் இந்த பணியைச் செய்ய முடிவதில்லை. பார்ட்-டைம்மாகத்தான் நாம் இந்த வேலையை வைத்திருக்கிறோம். ஆனால், ஒரு வேலையும் இல்லாதவர்கள் தான் இந்த வேலைக்கு வருகிறார்கள். வேறு ஒரு வேலையை செய்து கொண்டு, இங்கேயும் வேலை செய்து, அதிலேயும் சம்பாதித்துக் கொண்டு, இன்னும் கூடுதலாக சம்பாதிக்கலாம் என்று போட்டாலும்கூட, அதிலே வந்து சேருகின்றவர்கள் வேறு எந்த வேலையும் செய்யாதவர்கள், ஒன்றும் இல்லாதவர்கள் 'சம் திங் இஸ் பெட்டர் தான் நத்திங்' என்ற அளவிலேதான், இந்த 100 ரூபாய் வேலைக்கு வருகிறார்கள். சில இடங்களில் சில பல தவறுகள் நடக்கின்ற நிலைமை வந்துவிடுகிறது. ஆகவே, இந்தத் தவறுகளைக் கடுமையான வரையில் களைவதற்கு மேற்பார்வை அதிகாரிகளையும், கண்காணிப்பு

1981 ஏப்ரல் 25] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அதிகாரிகளையும், ஆங்காங்கே அமைத்திருக்கிறோம். மாவட்டம்தோறும் அதிகாரிகளையும் அலுவலாளர்களையும், மற்றும் அலுவல் சார்பற்றவர்களையும் உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட குழுவை ஆங்காங்கே அமைத்திருக்கிறோம். மேலும் ஆங்காங்கே உள்ள நியாய விலைக் கடைகளில் தவறுகள் நடக்கின்றதா, இல்லையா என்பதை யெல்லாம் கண்டறிந்து சொல்வதற்கு உத்தியோக சார்பற்ற ஒரு குழுவைப் போட்டு, அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது, என்ன என்ன குற்றங்கள், குறைகள் செய்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொல்லும் அளவிற்கு, ஆங்காங்கு ஏற்படுத்தலாமா என்று ஆய்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, வட்ட அளவிலும், மாவட்ட அளவிலும் இத்தகைய குழுக்கள் மூலம் நடவடிக்கை எடுத்தால், கொஞ்சம் தவறுகளைக் குறைக்க முடியுமா, இதற்கு வசதிகள் ஏற்படுமா என்று கருதிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

ஒவ்வொரு கடைக்கும் 2,000 கார்டுகள் என்று வைத்திருக்கிறோம். 2,000 கார்டுகளுக்கு மேல் போகுமானால், தனிக் கடைகளைத் திறக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். 400 கார்டுகள், 200, 300 கார்டுகள், 500 கார்டுகள் உள்ள கடைகள்கூட வைத்திருக்கிறோம். அதிலே பல கடைகள் ஆட்கள் வராமலே நடந்து கொண்டிருக்கின்றன; சில கடைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். ரூ. 100 சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கின்றவர்கள், வேறொரு வேலை வந்தால் அதற்குப் போய் விடுகிறார்கள். வேறு ஒருவரை அதற்காகக் கூப்பிடும்தோது, 1½ மாதம் வரையிலும்கூட அந்தக் கடைக்கு ஆள் வராத நிலைமை சில இடங்களிலே இருக்கின்றது. அப்படி இருக்கும்போது, மற்றக் கடைகளில் இருப்பவரைக் கூப்பிட்டு, அந்தக் கடையை ஒரு 3 மணி நேரமும், இந்தக் கடையை ஒரு 3 மணி நேரமும் திறந்து வை என்று ஏற்பாடு செய்யும்போது, அந்தக் கடை ஒரு 3 மணி நேரம், இந்தக் கடை ஒரு 3 மணி நேரம் மூடி வைக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. இன்னும் சில இடங்களில், அந்தக் கடைகளை மூட வேண்டிய நிலைமையும் ஏற்பட்டு விடுகிறது. அப்படியிருந்தும், நாம் ஆங்காங்கே ஸ்டெபலைசான அளவிலே டிஸ்ட்ரிபியூஷன் செய்து வருகிறோம்.

மத்திய அரசு நெல்லுக்கு நிர்ணயிக்கின்ற விலையைப் பற்றி இங்கே நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை, அது உங்களுக்கே தெரியும். அவர்கள் ரூ. 105, ரூ. 109, ரூ. 113 என்று நெல்லை 3 ரகங்களாகப் பிரித்து, மோட்டா ரகம் என்றும், சன்ன ரகம் என்றும், மிகச் சன்ன ரகம் என்றும் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், நம்மைப் பொறுத்த அளவில் மோட்டா ரக ரெல்லுக்குக் கூடுதலாக ரூ. 10 கொடுத்து, ரூ. 115 என்று துகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்றும், சன்ன ரகத்திற்கு ரூ. 119 என்றும், மிகச் சன்ன ரகத் திற்கு ரூ. 125 என்றும் சொல்லியிருக்கிறோம். அப்படி வாங்கினாலும்கூட,

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 ஏப்ரல் 25]

ஒபன் மார்க்கெட்டிலே வியாபாரிகளும், மற்றவர்களும் அதைவிட அதிக விலை கொடுக்கின்ற காரணத்தினால், நம்முடைய இருப்பிற்கு வர வேண்டியது வெளி மார்க்கெட்டிலே இருந்து வருவதில்லை. நமக்கு ஐந்தாற்றுச் சில்லறை டன் தான் வந்தது.

(பிற்பகல் 2-00)

அதற்குமேல் வரவில்லை; உற்பத்தி குறைந்து, வறட்சி நிலை பரவலாக ஏற்பட்டது. நாமோ ஒரு கோடியே எட்டு லட்சம் கார்டுகளுக்கு அரிசி கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். மக்கள் வருகிறது. ரேஷன் கார்டு கணக்குப்படி பார்த்தால் 5½ கோடி மக்கள் தொகை சென்சஸ் கணக்குப்படி 4 கோடியே 80 இலட்சம்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே போகஸ் கார்டு இருக்கிறது என்பது அதற்கு அர்த்தம். அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். சென்சஸிலே இப்போது ஒரு கணக்கு எடுத்திருக்கிற காரணமாகவும், அதையும் வைத்துக்கொண்டு ஓரளவு ஏற்கெனவே இருப்பதை புதுப்பித்து ஒரு ஒழுங்குபடுத்தி, சீர்படுத்தலாமென இருக்கிறோம். அதற்கு ஏழு, எட்டு மாதங்கள் ஆகும். ஆனால் அதனுடைய ரிப்போர்ட் எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இப்போது நாம் நியாய விலைக் கடைகளிலே எப்படி கொடுக்கிறோம் என்றால் ஒரு கோடியே ஏழு இலட்சம் குடும்ப கார்டுகளுக்கு கொடுக்கின்ற அரிசியை நாம் வாங்குகிற விலையைவிட 65 காசு, அல்லது 70 காசு குறைத்து 'சப்ஸிடியிலே' தான் நாம் தருகிறோம். இப்படி தருவதின் காரணமாக ஸ்டெபிலைஸ் ஆகிறது. வெளி மார்க்கெட்டிலே அதிகமான விலை போகாது, குறிப்பிட்ட விலைக்கு மேலே போகாத அளவிற்கு இருக்கிறது. ஏன் நியாய விலை கடைகளை வைத்திருக்கிறோம் என்றால் மற்றவர்கள் பதுக்கி வைக்காமல் இருப்பதற்கும், அவர்கள் அதிகமாக விற்காமல் இருப்பதற்கும், பொது மக்களுக்கு ஓரளவு போக வேண்டும் என்பதற்காகவும். தான் அதை வைத்திருக்கிறோம். கிட்டத்தட்ட அரசுக்கு 10 கோடிக்கு மேல் இதன் மூலமாக நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. நுகர்பொருள் வாணிப சமூகத்திற்கு நாம் இந்த அளவிற்கு தரவேண்டுமென்று குறித்து கொடுப்பதன் காரணமாக இது ஏற்படுகிறது. ஆகவேதான் வெளி மார்க்கெட்டிலே 3.50, 3.80 ரூபாய் என்று விற்கிற இடத்திலே நாம் 1.75, 2.00, 2.15 என்று தந்து கொண்டிருப்பது சாதாரண மக்களுக்கு, கார்டு வைத்திருப்பவர்களுக்கும் பயன்பட வேண்டுமென்பதற்கும், கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகவும்தான்.

1981 ஏப்ரல் 25] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

லெவி வேண்டாம், லெவி வேண்டாம் என்று சொல்கிறார்கள். லெவி வைக்க வேண்டுமென்று நமக்கு ஆசையே கிடையாது. லெவி ஏன் வைக்கத் தோம் என்றால் நமக்கு இருப்பு வேண்டும். இந்த ஒரு கோடியே எட்டு இலட்சம் காட்டுகளுக்கு நியாயநிலை கடைகள் 17,300 கடைகள் மூலமாக அங்கு அரிசியை வழங்குவதற்கு நம்முடைய கிடங்குகளிலே இருப்பு இருக்க வேண்டும். இருப்பு இருக்க வேண்டுமென்றால் நாமும் 'ஓபன் மார்க்கெட்டிலே' வங்க முயன்று ஐந்துறு சில்லறை டஸ்தான் வந்தது. ஆகவேதான் நமக்கு இருப்பு இல்லாத நிலையில் காட்டுகளுக்கு வழங்க முடியாது. அரிசி ரேஷன் கடைகளிலே இல்லை என்ற நிலை ஏற்படுமானால் அதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டிய பொறுப்பு அரசைச் சார்ந்தது. அதற்கு முன்னாலே மத்திய அரசு லெவி போட வேண்டுமென்று நமக்கு வற்புறுத்தினார்கள். அந்தத் தொல்லை வியாபாரிகளுக்கோ, உற்பத்தியாளர்களுக்கோ தர வேண்டாம் என்றுதான் கொஞ்சம் நிலைமை சிர்படும் என்று கருதினோம். பிறகு வேறு வழியில்லாமல் ட்ரேடர்ஸ் லெவி மட்டும் போட்டிருக்கிறோமே தவிர உற்பத்தியாளர்களுக்கு நாம் லெவி போடவில்லை. ஆனால் ட்ரேடர்ஸ் லெவி போடுவதன் காரணமாக நாம் 40 சதவீதம் என்று போட்டிருக்கிறோம்.

ஆந்திர மாநிலம் உபரி மாநிலம்தான். வெளி மாநிலங்களுக்கு அரிசி அனுப்புகிற அளவிற்கு, நாம் போய் வாங்கிக் கொண்டு வருகிற அளவிற்கு நிலைமை இருக்கிறது. அப்படி இருந்தாலும் ஆந்திர மாநிலம் லெவி 50 நாட்டில் முதன்முதலில் நெல்/அரிசி வாங்கும்போதுதான் இந்த 40 சதவீதம் போட்டிருக்கும்போது நாம் 40 சதவீதம்தான் போட்டிருக்கிறோம். அது இந்த தமிழகத்திலே உற்பத்தி ஆகிற நெல்லை ஒரு மெத்த வியாபாரி தமிழ் நாட்டில் முதல்முதலில் நெல்/அரிசி வாங்கும்போது தான் இந்த 40 சதவீதம் லெவி போடுகிறோம். அல்லது தனி உபயோகத்திற்கு, சொந்த உபயோகத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டு போவார்களேயானால் அதற்கு லெவி கிடையாது. உரிய அதிகாரிகளிடம் அதற்கு அத்தாட்சி வாங்கிச் செல்வார்களானால் அதற்கு லெவி கிடையாது. சில்லறை வியாபாரிகளுக்கு வருகிறபோதுகூட லெவி கிடையாது. சில்லறை வியாபாரி இன்னொரு மொத்த வியாபாரிக்கு வருகிறபோதுதான் லெவி போடுகிறோம். ஆந்திராவிலிருந்து வந்த நெல் ஒன்று நாம் 40 சதவீதம் ஆரம்பத்தில் லெவி போட்டோம். அப்படி லெவி போட்டதன் காரணமாக ஆந்திராவிலிருந்து தமிழகத்திற்கு வரவேண்டிய நெல், அரிசி வராமல் தடைபடும், தேங்கி விடும் என்று சொன்னார்கள். '1' என நிலைமையை உணர்ந்து இப்போது ஆந்திராவிலிருந்து வருகிற அரிசிக்கோ, நெல்லுக்கோ லெவி கிடையாது என்று எடுத்து விட்டோம். தாராளமாக எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் ஆந்திராவிலிருந்து வரலாம். தமிழகத்திலிருந்து வெளி மாநிலங்களுக்குப் போனால் 40 சதவீதம் தரவேண்டு

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 ஏப்ரல் 25]

மென்று வைத்திருக்கிறோம். இப்போது ஏற்கனவே 11 ஆயிரத்திலிருந்து 15 ஆயிரம் டன் வரையில் மாதம் ஒன்றுக்கு நியாயவிலை கடைகள் மூலமாக அரிசி விநியோகம் செய்கிறோம். இப்போது எந்த நிலைக்கு வந்திருக்கிறோம் என்றால் 40 ஆயிரம் டன், 50 ஆயிரம் டன், 60 ஆயிரம் டன் என்று கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த மாதம், அதற்கடுத்த மாதம், அதாவது வருகிற மே, ஜூன், ஜூலை, ஆகஸ்டு, செப்டம்பர் வரை நாம் சமாளித்து தீர வேண்டும். அதுவரையில் சமாளிக்க வேண்டுமென்றால் நமக்கு இருப்பு இருக்க வேண்டும். நாளுக்கு நாள் குடும்ப கார்களுக்கான மூலமாக அரிசி வாங்குகிறவர்கள் நிலை அதிகமாகிறது. 11 ஆயிரம் டன் செலவழித்த இடத்திலே இன்றைக்கு 35 ஆயிரம், 50 ஆயிரம் டன் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல் துகர்பொருள் வாணிப கழகத்தின் மூலமாக ஆந்திராவிலிருந்து அரிசி வாங்குவதற்கு நாங்கள் தனியாக பேசாமல், ஆந்திர அரசிடமே பேசியிருக்கிறோம்.

அங்கே இருக்கிற துகர்பொருள் வாணிப கழகம் வாங்கி நம்முடைய துகர்பொருள் கழகத்திற்கு தருவதற்கு அண்மையிலே பதினைந்து நாட்களுக்கு முன்னால் ஆந்திராவிற்கு சென்று அங்கே இருக்கிற முதலமைச்சர் அவர்களை கண்டேன்; அங்கேயிருந்த உணவு அமைச்சர் அவர்களைக் கண்டேன். அவர்கள் மிக மகிழ்ச்சியோடு, இன்னும் சொல்லப்போனால் பெருந்தன்மையோடு ஒரு இலட்சம் டன் நமக்கு ஒதுக்கி தருவதற்கு வாக்குறுதி தந்திருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு மேற்கொண்டு ஒரு லட்சம் டன் தேவைப்படும் என்று கேட்டபோது அவ்வப்போது நாங்கள் கொள்முதலுக்கேற்ப தருகிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த நெருக்கடி நிலையை உணர்ந்து குறைந்தது ஒரு லட்சம் டன் தர முன்வந்து மேற்கொண்டு ஒரு லட்சம் டன் தருவதற்கு முயற்சி செய்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுவரையிலே நாம் மகிழ்ச்சியடையவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இதைத் தவிர, பஞ்சாப், ஹரியானா போன்ற இடங்களிலே துகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலமாக அல்லது கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் மூலமாக நெல் எவ்வளவு வாங்க முடியுமோ அவ்வளவு வாங்கிக்கொண்டு வரலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அதிலே இருக்கின்ற கஷ்டங்கள் வேகங்கள் கிடைப்பதில்லை மத்திய அரசு ஒதுக்கிய அரிசியை இங்கே கொண்டுவந்து சேர்க்க முடியாமல் நாம் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறோம், வேகங்கள் ஒதுக்கிடப்படவில்லை, நிலக்கரிக்கு நமக்கு வந்திருக்கிற அதே தகராறுதான் நெல்லுக்கும் வந்து சேர்ந்திருக்கிறது. இதைத்தவிர மத்திய அரசிடத்திலே கேட்டிருக்கிறோம்,

1981 ஏப்ரல் 25] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஒரு 5 லட்சம் டன்னாவது செப்டம்பர் வரை தமிழகத்திலே நிதானமான அளவுக்கு கொண்டு போக மக்களுக்கு இந்த இடர்ப்பாடு இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்றால் ஒரு 5 லட்சம் டன் உங்கள் கையிருப்பிலிருந்து தரவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். அதற்கான முடிவையும் அவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் வருமானால் ஓரளவுக்கு இந்த நிலைமைகள் சீர்படும் என்று கருதுகிறோம். சர்க்கரையைப் பொறுத்தவரையில் பல தடவைகள் சொல்லிவிட்டதன் காரணமாக ஏற்கெனவே இருந்ததைவிட இது நியாயம் என்று கருதுகிறோம். எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வந்து விடுவோமானால் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேலே இருக்கிறவன் பண வசதி உடையவன்தான் அவனுக்கு இந்த ரேஷனிலே கொடுக்க வேண்டாம் என்று எல்லோரும் சேர்ந்து முடிவு செய்துவிட்டால் குறைவாக சம்பளம் வாங்குகிற ஏழை எளியவர்களுக்கு அதைப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் அவன் எப்படியாவது வாங்கிக் கொள்ளட்டும் என்று முடிவு எடுத்தால் ஏற்றுக்கொள்வதற்குக்கூட தயாராக இருக்கிறேன். ஏற்கெனவே இருப்பதிலே ஒரு மாற்றம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது, அப்படி வைத்தால் அந்தக் குறைபாடுகள் வரும் என்பதற்கான நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இது நாமே செய்கிற மாற்றம்தான். அதிலே இன்னமும் மாற்றம் செய்ய வேண்டுமென்று யோசனைகளை எழுதி அனுப்பினாலும் சரி அல்லது சொன்னாலும் சரி அதைக் கேட்பதற்கு அரசு ஆயத்தமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த அட்டைகளைப் பொறுத்தமட்டில் கூடுமானவரை புதுப்பித்தல் வேலை, மற்றவைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. அத்தாட்சி தாருங்கள், தொலைந்துவிட்டது என்று எழுதித் தாருங்கள், அதற்காக சான்று தாருங்கள் என்று கேட்டால் அதைக் கொடுக்காத இடத்திலேதான் டிலே ஆகிறதே தவிர மற்ற இடங்களிலே விரைவாக கொடுக்கப் படுகின்றன. இந்த நியாயவிலைக் கடைகளிலே பெருங்கூட்டம் வருகிறது. அதைச் சீர்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஒரு மாதத்திற்கு வேண்டியவர்கள் அத்தனை பேருமே ஒரு நாளிலேயே ஒரே நேரத்திலேயே வந்து உட்கார்ந்து விட்டால் என்ன செய்ய முடியும். மேலை நாட்டிலே இருக்கின்ற மாதிரி வரவேண்டுமென்று கூடச் சொன்னேன். அங்கே என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் வாரத்திலே 6 நாட்கள் என்றால் அந்த ரேஷன் பொருட்களுக்கு எல்லாம் நீ திங்கட்கிழமை வா, நீ செவ்வாய்க்கிழமை வா அதிலே கூட பிப்ரவரி 9 மணி முதல் 10 மணி வரை நீ வா, 10 முதல் 11 வரை நீ வா, 11 முதல் 12 மணி வரை நீ வா என்று அவரவர்கள் வேலைகளுக்குத் தகுந்தாற்போல் அவர்களுக்கு வேலையில்லாத நேரங்களிலே யார் யார் எந்த எந்த நேரத்திலே வேலைக்குப் போகிறார்களோ அதையெல்லாம் கருத்திலே

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 ஏப்ரல் 25]

கொண்டு அந்த அந்த நேரங்களை அவரவர்களுக்கு ஒதுக்கிவிடுகிறார்கள். அப்படி வந்தால் பெரிய கியூக்கள் இருக்கின்ற நிலைமைகள் இருக்காது. அதற்காக ஒவ்வொரு ரேஷன் கடைபைப் பொறுத்தவரையிலும் ஒரு ஊரைப் பொறுத்தவரையிலும் ஒரு குழுவை அமைத்து அதன் மூலமாக அதை ஒழுங்கு படுத்தி இன்னார் புதன்கிழமை தான் போய் வாங்கவேண்டும் என்று சொல்லி நெரிசல் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் தவறிவிட்டால் என்ன செய்யலாம் என்பதற்கு விதிவிலக்குகள் வைத்துக்கொள்ளலாம். கூடுமானவரையில் நெரிசல் தவிர்க்கப்படுகின்ற முறையிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறோம். முறைப்படி அது செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கோதுமையைப் பொறுத்தவரையில் 65 ஆயிரம் டன் கொடுக்கிறார்கள். மைதாவுக்காக உருளை மாவு ஆலைகளுக்காக, 31 பெரிய ஆலைகள் இருக்கின்றன. 65 ஆயிரம் டன் கொடுக்கிறது மத்திய அரசு. அதை மத்திய அரசு திடீரென்று குறைத்துவிட்டார்கள். 30 ஆயிரம் டன்னுக்கு குறைத்து விட்டார்கள். ஆகவே உற்பத்தியும் குறைகிறது. மாவும் கிடைக்காத நிலை ஏற்படுகிறது. நாம் மேற்கொண்டு வற்புறுத்தி வருகிறோம். குறைந்த அளவு ஒரு 40 ஆயிரம் டன்கள் தந்தால்தான் ஓரளவுக்கு நிலைமையைச் சமாளிக்கலாம் என்று மீண்டும் மீண்டும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அது வந்ததற்குப் பிறகு நிலைமைகள் ஓரளவிற்கு சீர்படும். சர்க்கரை 19,500 டன்தான் தந்து வருகிறார்கள். அதைத்தான் பிரித்து பலருக்கு தர வேண்டியிருக்கிறது. நாம் வெளி மாநிலத்திலே பார்த்தால் 10 நாட்களுக்கு முன்னாலே இந்திய வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் திரு. ராவ் பிரேந்திர சிங் அவர்கள் கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். சர்க்கரை விலை அதிகாரமாக ஏறியிருக்கிறது, என்ன காரணம் என்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. சர்க்கரை கிடைக்காத சூழ்நிலை வருகிறபோது வெளிநாட்டிலிருந்து சர்க்கரை வரவழைக்க வேண்டுமென்றாலும் வரவழைக்க ஆயத்தமாக இருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியெல்லாம் வந்தால் ஓரளவுக்கு சர்க்கரையை கூடுதலாகத் தரலாம். நாம் கூட்டுறவு சங்க ஆலைகளிடத்திலே பேசி வாங்கி வெளிமார்க் கெட்டிலே விற்பதைக்கூட 8, 9 ரூபாய் அளவுக்கு போகாமல் இப்போது 6.25 காசுக்கு நாம் தந்து வருகிறோம். இதை 7 ரூபாய் சில்லரைக்கு தர வேண்டிய கட்டத்திற்கு நாம் வந்திருக்கிறோம். ஆனால் வெளிமார்க் கெட்டிலே 8½ ரூபாய் 9 ரூபாய் போவதைக்கூட அவர்கள் அதிகார விலைக்கு விற்காமல் தடுப்பதற்காக வெளி சர்க்கரை கொடுப்பதோடு கூட நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் சார்பாக ஒப்பன் சந்தையிலே பேக்கரி, மற்றும் ஓட்டல்

[1981 ஏப்ரல் 25] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

(பிற்பகல் 2-10)

களுக்கு, ஹாஸ்டல்களுக்கு தருவதையெல்லாம் அந்த விலைக்குத் தரலாமா என்று யோசித்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். அது வந்தால் ஓரளவுக்கு வரும் இன்னும் கூடுதலாகக் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறோம்.

நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் மண்ணெண்ணெய் 44,000 மெட்ரிக் டன்கள் தேவை; இப்பொழுது கிடைப்பது 27,000 மெட்ரிக் டன்கள் என்று 30,000 தான் தருகிறார்கள். அதைச் சென்னை நகரத்திற்கு, ஓரளவுக்குக் கைவண்டிக்காரர்களுக்குச் சென்னை நகரம் மற்றவைகளுக்கு 100 லிட்டர் தினமும் தருகிறோம்; வெளியூர்களில் 50 லிட்டர் தருகிறோம்; குடும்பக் கார்டுகளுக்குச் சென்னை, புறநகர் ஆகியவற்றிற்கு 10 லிட்டர் தருகிறோம் மாதத்திற்கு, ஏனைய நகராட்சிகளுக்கு 6 லிட்டர்; நகரியம் மற்றும் பேரூராட்சிகளில் 5 லிட்டர்; ஊராட்சிகளில் 3 லிட்டர் தருகிறோம். இதன் மூலம் அளவு கூடுமேயானால் இந்த அளவையும் ஓரளவுக்குக் கூட்டிக்கொள்ளலாம் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் கடலையெண்ணெய் ஒன்று தான் உபரியாக இருப்பது. இந்த ஆண்டு வறட்சியின் காரணமாக அதிலேயும் 30,000 டன் அளவிற்கு நமக்குப் பற்றாக்குறை ஏற்படும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. நல்லெண்ணெய் வெளிமாநிலத்திலேயிருந்துதான் வரவழைக்கப் பட்டவேண்டும். தேங்காயெண்ணெயைப் பெரும்பாலும் கோளத்திலிருந்து வரவழைக்க வேண்டும். அங்கேயே விலை ஏறியிருக்கிறது, அங்கேயே தேங்காயின் விலையும் ஏறியிருக்கிறது; எண்ணெயின் விலையும் ஏறியிருக்கிறது. இந்த விலைகளையெல்லாம் பார்க்கிறபொழுது, பர்மோலின் 8 ரூபாய் 25 காசுக்குக் கிடைக்கிறது. அதையும் நாம் பத்தாயிரம் டன் கேட்டிருக்கிறோம். நமக்குத் தருவது மூன்றாயிரம் டன்தான். கொஞ்சம் அதிகமாகத் தருகின்ற சூழ்நிலை வருமேயானால் அதை 2 கிலோவோ 3 கிலோவோ ஆக்குவதற்கு முயற்சி மேற்கொள்ளப்படும் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றைய சில்லறை அங்காடிகளில் பணியாற்றுவதைப்பற்றியும், சில்லறை அங்காடிகள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதைப்பற்றியும், அங்காங்கே உள்ள குறைபாடுகளைப் பற்றியும் வெட்டுத் தீர்மானங்களிலே பலரும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவையெல்லாம் அதிகாரிகளால் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. என்னுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் குறைபாடுகள் எல்லாம் நீங்குகின்ற அளவிற்குத் தாராளமாகவும், நியாயமான அளவிலேயும் உணவுப் பொருள்களைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற அளவிற்கு இருக்க வேண்டும்.

[டாக்டர் இரா நெடுஞ்செழியன்] [1981 ஏப்ரல் 25]

ஒன்றை மட்டும் நான் இந்த அவையிலே சுறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாம் அச்சப்பட வேண்டிய அளவிற்கு அரிசியின், நெல்லினுடைய நிலைமை வைக்கப்படவில்லை. நாம் அச்சப்படாமல் செப்டம்பர் மாதம் வரையிலும் இழுத்துக்கொண்டு போகின்ற அளவிற்கு, நாம் அதைரியப்பட வேண்டிய அளவிற்கு இல்லாத அளவிற்கு உணவுப் பொருட்கள் இங்கே இருக்கின்றன. அதற்கான அளவிற்கு மற்றைய இடங்களில் பேசி எடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். அதற்கான அளவிற்கு துகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் எச்சரிக்கை யாகவும் இருக்கிறது; அதற்கான முன் முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது என்பதைத் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன்.

அரிசி பற்றவில்லை; அரிசி கிடைக்கவே இல்லை என்ற நிலை தமிழகத்திலே ஏற்படாது என்பதை மட்டும் உறுதியாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எந்த நிலைமையையும், மற்ற நிலைமைகளையும் நாம் சீர்படுத்த முடியும்; அது மட்டுமல்லாமல் நீங்கள் டெல்லி, கல்கத்தா, பம்பாய், ஆமதாபாத், பாட்னா என்று எந்த ஊருக்குப் போய்விட்டுத் தமிழகத்திற்கு வந்தாலும் இங்கேதான் முழுச் சாப்பாடு, நல்ல சாப்பாடு 2½ ரூபாய்க்கு கிடைக்கிற ஹோட்டல் தமிழ்நாட்டிலே மட்டும்தான். மற்றயிடங்களிலேயெல்லாம் 4½ ரூபாய், 6½ ரூபாய், 8½ ரூபாய், 9½ ரூபாய்.

அது மட்டுமல்ல, எந்தவகை உணவுப் பண்டங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் அகில் இந்தியாவிலே இருக்கின்ற மாநகரங்களிலே தமிழகத்திலேதான் விலை குறைவு. அதுவும் சென்னையிலேதான் விலை குறைவு; மற்றத் தலைநகரங்கள் அத்தனையையும் எடுத்துக்கொண்டு புளளிவிவரங்களையெல்லாம் பார்ப்பீர்களேயானால் தெரியும். ஆனால் இன்னும் கட்டுப்படுத்த நாங்கள் முயற்சி செய்கிறோம். அதற்கு அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், ஹோட்டல்காரர்களெல்லாம் எங்களுக்குக் கணிசமான விலையிலே குறைத்துக் கொடுங்கள், நாங்களும் கணிசமான விலைக்குத் தருகிறோம், எங்களுக்குக் கட்டுப்படியாகின்ற அளவிற்குத்தான் வைக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான், ஹோட்டல்களை மூன்று வகையாகப் பிரித்து மூன்றுவித விலைகளைப் போட்டு வசதியான ஹோட்டலுக்கு ஒரு விலை, வசதிக் குறைவான ஹோட்டலுக்கு ஒரு விலை என்று கூறும்படி சொல்லியிருக்கிறோம். அதையும் கண்காணிக்கும்படி சொல்லியிருக்கிறோம். இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் பார்த்து நல்லதொரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த முடியும். மேலும் நல்ல ஒத்துழைப்பும், ஆதரவும் தர வேண்டும்.

1981 ஏப்ரல் 25] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஆங்காங்கு இருக்கின்ற குறைபாடுகளையெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவ்வப்பொழுது சுட்டிக் காட்டுகின்றபொழுது அதைக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதன் காரணமாக நிலைமைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, கூடுமானவரையில் பொறுப்புணர்ச்சியோடு, கடமை உணர்ச்சியோடு பணிபாற்றுகின்றவர்கள் பல பேர் இருக்கிறார்கள். கடமை தவறுகின்றவர்களும் இருக்கிறார்கள். இல்லையென்று சொல்லவில்லை. அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க கடமையுணர்ச்சி கொண்ட மேலதிகாரிகள் ஈடுபட வேண்டுமென்று மென்று வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். அதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரும்பொழுது அதைக் களையவும் முடியும்.

அந்த அளவிற்கு இந்த அவையிலே உள்ள உறுப்பினர்கள் அத்தனைபேரும் தங்களுடைய முழு ஒத்துழைப்பையும், ஆதரவையும் தந்து இந்த இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகளையும் நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது இன்னும் நன்றாக வளர வேண்டும் வளர வேண்டும் என்று எல்லோரும் சொல்லிவிட்டு, வெட்டு வெட்டு என்றும் சொன்னால் அது சரியாக இருக்காது. ஆகவே, இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக ஒதுக்கு என்று கேட்ட நீங்கள் அதை வெட்டு என்று சொல்லாமல் அதையெல்லாம் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று உங்கள் அனைவரையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறையிலே பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகள், மற்றும் அலுவலர்கள் ஆகிய அத்தனைபேருக்கும் என்னுடைய நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்து இந்த மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

கோரிக்கை எண் 21—மீளளம்.

திருவாளர்கள் க. பாலன், டி. மணி, செ. சிவசாமி ஆகியவர்களுடைய அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

திரு. எஸ். இராசாராமன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் உடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது.

[1981 ஏப்ரல் 25]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:
 “மானியக் கோரிக்கை எண் 21—மின்எம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 8,31,14,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.
 மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 35—துகர்பொருள் வழங்கல்.

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றது.

திருவாளர்கள் த. வேணுகோபால், கே. கல்லன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தின் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 35—துகர்பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,96,25,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, திங்கட்கிழமை 27—4—1981 காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2.16 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

7. பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

364. தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் மாவள்ளி வற்றல், மாவள்ளி மாவு மாவள்ளி மாவுப் பொருள், புகையிலை, தேங்காய் மற்றும் தேங்காய் ஆற்பத்திப் பொருள்கள், புளி, வெங்காயம், துவரம்பருப்பு ஆகியவற்றைக் கொள்முதல் செய்தல் மற்றும் விற்பனை செய்தலின் மீது கட்டுப்பாடு செலுத்துதலை